

தமிழ் மக்களின் காத்திருத்தல்

ந. முரளிதரன்

ந. முரளிதரன் நீண்டகால சமூக, அரசியல் செயற்பாட்டாளர். சுவிற்சலாந்தில் எட்டு ஆண்டுகள் உலகத்தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் தலைவராகப் பணியாற்றியவர். அரசியற் காரணங்களுக்காக இலங்கை உட்படப் பல நாடுகளில் சிறை வைக்கப்பட்டவர்.

எழுத்து, நாடகம் எனப் பல்வேறு துறைகளில் ஆர்வம் கொண்ட இலக்கிய ஆர்வலர். கனடாவில் 'நாளை' என்ற தமிழ் ஏட்டினதும், 'உரையாடல்' என்ற கலை இலக்கிய சஞ்சிகையினதும் ஆசிரியராக இருந்தவர். 'எந்த நாடும் எனக்குச் சொந்தமில்லை' என்ற கவிதை நூலையும் 'தமிழ் மக்கள் - நாடு கடந்த அரசியல்' என்ற கட்டுரைகள் தொகுப்பையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

தற்போது கனடாவின் ரொறொன்ரோ நகரில் வாழ்ந்து வருகிறார்.

தமிழ் மக்களின் காத்திருத்தல்

கட்டுரைகள் தொகுப்பு

ந. முரளிதரன்

தமிழ் மக்களின் காத்திருத்தல் - கட்டுரைகள்

ந. முரளிதரன்

© ஆசிரியருக்கு

முதல் பதிப்பு: அக்டோபர் 2023

வெளியீடு: நாளை வெளியீடு

36 Salamander Street

Scarborough, ON

M1X 1Y9

CANADA

தொலைபேசி: 647 972 3619

மின்னஞ்சல்: nmuralitharann@gmail.com

வடிவமைப்பு: ஜீவமணி, 96000 99112

விலை: ரூ. 175

Tamizh makkalin Kathiruthal

Article collection

Nadarajah Muralidaran

© for Author

First Edition: October 2023

Published by Nalai Veliyeedu

36 Salamander Street

Scarborough, ON

M1X 1Y9

CANADA

Phone: 647 972 3619

Email: nmuralitharann@gmail.com

Layout: Jeevamani, 96000 99112

Printed by Graphicland Inc, Scarborough, Canada

Price: Rs. 175

பல்வேறு இன்னல்களுக்கிடையிலும்
என்னைத் தாங்கிப் பிடித்திருக்கும்
எனது துணைவியார் (றஞ்சி) சத்தியசிறிக்கு...

உள்ளடக்கம்

□ என்னுரை	9
1. றொபேட் நொக்ஸ்	13
2. 'ட்ரம்பின்' ஜெருசெலெம் தலைநகரப் பிரகடனம்!	24
3. ஏரியல் ஷரோன் இறந்தாரா?	30
4. ஒன்ராறியோ மாநகர சபை, நகர சபைத் தேர்தல்கள்	41
5. ராதிகா இம்முறை வெற்றி பெறுவாரா?	45
6. தமிழ் மக்களின் 'காத்திருத்தல்'	53
7. ஜெனீவாவும் ஈழத்தமிழர் பிரச்சினையும்	59
8. மாணிக்கவாசகம் சுரேஷ் நாடு கடத்தப்படுவாரா?	66
9. கனடாவுக்குள் நுழையும் அகதிகள்...!	72
10. மொரோக்கோ உடன்படிக்கை	77
11. மாவீரர் நாள் - ஒரு பார்வை	81
12. இலங்கையின் துறைமுகத்தை சீனா எப்படிப் பெற்றுக்கொண்டது...?	86
13. ஓமார் கார்டர்: சிறுவர் போராளி, கைதி, மனிதன்	94

14. கனடியத் தேர்தல் தீர்ப்பு என்னவாக இருக்கும்? 99
15. கனடியப் பழங்குடி மக்களுக்கு
இழைக்கப்பட்ட அநீதி! 105
16. கனடாவில் அமையப் போவது
சிறுபான்மை அரசா? 111
17. சமாதானத்திற்கான இணையாள் இல்லை:
இஸ்ரேலும் - பாலஸ்தீனமும் 116
18. ஊடகவியலாளர் Aaron Berhane 121
19. மகாவம்சத்திலிருந்து
சிங்கள தேசியவாதத்தை நோக்கி 124

என்னுரை

நீண்ட நாட்களாக சமூகம், அரசியல், கலை, இலக்கியம் எனப் பேசி வருகின்றேன். ஆனால் எதையும் அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்துவதில் பெரும் சிரமத்தையே என்னால் எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் என் மீது குத்தப்பட்டிருக்கும் அரசியல் முத்திரை என்பது மக்களிடம் பல்வேறு வகையான சர்ச்சை சார்ந்த வாதப்பிரதிவாதங்களை எப்போதுமே எழுப்பி விடுகின்றன. எங்கு சென்றாலும் வதந்திகளின் பேயாட்டத்துக்கு ஈடுகொடுத்து என்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய தேவை ஏற்பட்ட வண்ணமே உள்ளது. ஆனாலும் அவ்வப்போது எனது மன ஆழத்திலிருந்து மேலெழுந்து வரும் உத்வேக உணர்வுகள் என்னை இயக்கிய வண்ணமே உள்ளன.

அந்த வகையில் சமூகச் செயற்பாடு, எழுத்து, நாடகம், விளையாட்டு போன்றவற்றுக்குள் என்னை ஆழ்த்திக் கொள்ளும் வேளைகள் எனக்கு உற்சாகத்தையும் மனதுக்கு நிறைவையும் தந்திருக்கின்றன. நான் சுவிசில் இருந்த காலங்களில் வாரத்துக்குக் குறைந்தது நான்கு கூட்டங்களிலாவது பேசிக் கொண்டிருந்தேன். எழுத்து மிகவும் குறைவாக இருந்தது. ஆனால் சுவிசில் நான் தனிமைச் சிறையில் வைக்கப்பட்ட வேளையில் கொஞ்சம் கூடுதலாக எழுத ஆரம்பித்தேன். அந்த ஆக்கங்கள் பாரீசிலிருந்து வெளியான 'ஈழமுரசு' வார ஏட்டில் வெளியாகியிருந்தன. கனடா நாட்டுக்குள் நுழைந்து நாற்பது நாட்களில் நான் கைது செய்யப்பட்டேன். இரண்டு மாதங்களின் பின் பிணையிலும் கடுமையான நீதிமன்ற நிபந்தனைகளின் பேரிலும் விடுதலையான நான் ஏறத்தாழ மெளனிக்கப்பட்டதாகவே கருத ஆரம்பித்தேன்.

ஆனாலும் உடனேயே 'தமிழர் செந்தாமரை' வார ஏட்டில் அயர்லாந்து, காஷ்மீர், குர்திஷ் விடுதலை, கொசொவோ, தென்னாபிரிக்கக் கறுப்பின மக்களின் போராட்டம் போன்றன பற்றி எழுதிய தருணங்கள் மீண்டும் என்னை சமூக அரசியல் தளத்தில் ஓரளவு இயங்க வழிகோலுமெனக் கருதியிருந்தேன். அப்படி எதுவும் நிகழவில்லை. எனது கைது காரணமாகப் பலர் என்னிடம் நெருங்கிவரப் பயந்தார்கள். இன்னும் சிலர் என்னோடு பழக முற்பட்டவர்களை ஆர்.சி.எம்பி விசாரிக்குமென ஆலோசனை சொன்னார்கள். மேலும் சிலர் என்னை இருட்டடிப்புச் செய்ய விரும்பினார்கள்.

கனடாவில் பின்பு 'முரசொலி', 'செந்தாமரை' போன்ற வார ஏடுகளில் பங்களிக்கச் சென்றபோது ஏற்பட்ட கசப்பான அனுபவங்கள் மிகுந்த வேதனையைத் தந்திருந்தன. 'செந்தாமரை' வார ஏட்டில் ஒருமுறை என்னை ஆசிரியராகப் பணியாற்றுமாறு அழைத்திருந்தார்கள். அந்த ஏட்டுக்காகப் பல்வேறு புனைபெயர்களில் வேறுபட்ட அரசியற் கட்டுரைகளை எழுதியிருந்தேன். ஆசிரியத் தலையங்கத்தையும் எழுதியிருந்தேன். ஏட்டின் வடிவமைப்பில் ஆசிரியர் 'நடராஜா முரளிதரன்' என என் முன்னால் இட்டுவிட்டு அச்சகத்தில் வைத்து எனது பெயரை அறவே இல்லாமல் செய்திருந்தார்கள். 'முரசொலி' வார ஏட்டின் உரிமையாளர், நான் அந்த ஏட்டில் எழுத ஆரம்பித்திருந்த கவிதைத் தொடரை நிறுத்துமாறு தமிழ் அமைப்பு ஒன்றின் பொறுப்பாளர் அழுத்தம் தருவதாக என்னிடம் கூறினார். எனவே என்னால் அந்தத் தொடரைத் தொடர முடியவில்லை.

இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த இந்த நிலைமை இன்று பெருமளவு மாறியுள்ளது. இணையம், வலைத்தளங்கள், சமூக இணைய ஊடகங்கள் போன்றவை சாமானியர்களுக்கும் தளத்தை ஏற்படுத்தித்தர வல்லவையாக விளங்குகின்றன. இவைகளிலும் கூட பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் ஆதிக்கம் கோலோச்சுவதை மறுப்பதற்கில்லை. இவ்வாறான சூழ்நிலையில் ஆங்காங்கே அவ்வப்போது தொகுத்த, மொழிபெயர்த்த, எழுதிப் பிரசுரமான பத்தொன்பது கட்டுரைகளின் தொகுப்பை எமது 'நாளை வெளியீடு' பதிப்பகம் சார்பாக 'தமிழ் மக்களின் காத்திருத்தல்' என்ற தலைப்பில் வெளியிடுகிறேன். ஏற்கனவே 'தமிழ் மக்கள்; நாடு கடந்த அரசியல்' என்ற எனது கட்டுரைகள் தொகுப்பு நூல் ஒன்றையும், 'எந்த நாடும் எனக்குச் சொந்தமில்லை' என்ற கவிதை நூலையும்

வெளியிட்டுள்ளேன். மாமூலன் எழுதிய 'இனப்படுகொலை நாட்களில்: குரலற்ற கனடாப் பத்தி எழுத்துகள்' என்ற நூலையும் 'நாளை வெளியீடு' பதிப்பகம் சார்பாக வெளியீடு செய்திருந்தேன்.

'தமிழ் மக்களின் காத்திருந்தல்' என்ற இந்த நூலை முழுமையாக வடிவமைப்பு செய்த ஜீவமணிக்கும், எனது பெருமதிப்புக்குரிய கிராபிக்லான்ட் அச்சகர் கிருஸ்ணாவுக்கும் நெஞ்சார்ந்த நன்றி!

28.09.2023

ரொறொன்ரோ, கனடா

ந. முரளிதரன்

(நடராஜா முரளிதரன்)

றொபேட் நொக்ஸ்

‘றொபேட் நொக்ஸ்’ எழுதிய “இலங்கையுடனான வரலாறுத் தொடர்பு” (*An Historical Relation of the Island Ceylon*) என்ற நூல் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இலங்கையின் சமூக பொருளாதார வரலாற்றை அறிய உதவும் நூலாகவுள்ளது. இந்நூல் இலண்டனில் 1681 ஆம் ஆண்டு முதலில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. றொபேட் நொக்ஸின் காலத்திலேயே இந்நூல் ஒல்லாந்து, ஜேர்மன், பிரெஞ்சு மொழிகளில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடப்பட்டது. ஆனால் தொடர்ந்து இரண்டரை நூற்றாண்டுகளாக இந்நூல் மதிப்பிழந்து காணப்பட்டது.

பிரித்தானிய கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் மாலுமியாக விளங்கிய றொபேட் நொக்ஸ் 1660 ஆம் ஆண்டு கண்டிய மன்னன் இரண்டாம் இராசசிங்கனால் கைதியாக்கப்பட்டு இருபது வருடங்கள் கண்டி இராச்சியத்தில் வாழ்ந்தார். கண்டி இராச்சியத்திலிருந்து தப்பியோடியவுடன் கண்டி இராச்சியத்தைப் பற்றியும் தனது அனுபவங்களைப் பற்றியும் இந்நூலில் விபரித்துள்ளார். சிறந்த நூலாகவும் பிரயாணக் கதையாகவும் அமைந்துள்ளதால் இந்நூல் பெரிதும் பயனுடையதாக அமைந்துள்ளது.

றொபேட் நொக்ஸ் 1641 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 8 ஆம் திகதி பிறந்தார். இளமையில் தனது தந்தையுடன் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார். 1655 ஆம் ஆண்டு தந்தையும் மகனும் தமது சொந்தக் கப்பலான ‘ஆனில்’ இலண்டனிலிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்து வியாபாரம் செய்து இலாபத்துடன் திரும்பினர். இவர்களது விதியை நிர்ணயித்த இரண்டாவது பயணம் பிரித்தானிய

கிழக்கிந்திய வர்த்தகக் கம்பனியின் சேவையில் தமது கப்பலில் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்ட போதே நிகழ்ந்தது.

சென்னையிலிருந்து பாண்டிச்சேரிக்கு இவர்களது கப்பல் செல்லுகையில் ஏற்பட்ட பெரும் புயலினால் கொட்டியாரக் குடாவை 1659 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 19 ஆம் திகதி வந்தடைய நேரிட்டது.

இலண்டனுக்கு றொபேட் நொக்ஸ் கைது செய்யப்பட்டதைப் பற்றி அனுப்பி வைக்கப்பட்ட அறிக்கையில் கொட்டியாரக் குடாவில் நான்கு மாதங்களாக அங்குள்ள மக்களால் நன்கு உபசரிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவரது கப்பலிலிருந்த மாலுமிகள் பலர் உள்நாட்டிற்குள் சென்று தேவையானவற்றைப் பெற்று வந்ததாக நொக்ஸ் கூறியுள்ளார். ஏற்கனவே கொட்டியாரக் குடாவிற்கு வந்த கப்பலின் மாலுமிகள் கைதாக்கப்பட்டமையை அறிந்தும் 'ஆன்' கப்பலின் மாலுமிகளை இவ்விதம் நடமாடவிட்டமை விந்தையாகயுள்ளது.

'ஆன்' கப்பல் தலைவனுக்கு ஏற்கனவே கைதாக்கப்பட்ட மாலுமிகளைப் பற்றி விசாரணை செய்யும்படி விடுக்கப்பட்ட கட்டளையே இவ்விதம் செயற்பட்டமைக்குரிய காரணமாயிருக்கலாம். ஆனால் றொபேட் நொக்ஸ் தனது நூலில் இப்படியான கட்டளை விடுக்கப்பட்டது பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை.

ஆங்கிலேயக் கப்பலொன்று கொட்டியாரக் குடாவில் தங்கியிருப்பதை அறிந்த இரண்டாம் இராசசிங்கன் திசாவை ஒருவனை அனுப்பிக் கப்பலில் வந்தவர்களின் நோக்கம், எவ்வளவு காலம் தங்கியிருக்கப் போகின்றார்கள் என்பனவற்றை அறிந்து முடியுமானவரை கைதிகளாக அவர்களில் பலரைக் கொண்டு வரும்படி பணித்திருந்தான்.

இராசசிங்கனின் ஆட்சி முடிவில் கிட்டத்தட்ட 500 ஐரோப்பிய கைதிகள் கண்டியில் இருந்தனர் எனக் கூறப்படுகின்றது. இவ்விதம் இராசசிங்கன் கைதிகளை கண்டி இராச்சியத்தில் வைத்திருந்தமைக்கு றொபேட் நொக்ஸ் இலாப நோக்கம், பணச்செருக்கு காரணமல்ல என்றும் அவர்களின் சேவையைப் பெற வேண்டுமென்ற இலட்சிய நோக்கே காரணமெனத் தனது

1664 ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் இராசசிங்கன் சென்னை ஆளுநரின் வேண்டுகோளின்படி கைதிகளை விடுதலை செய்ய எண்ணித் தலைநகருக்கு வரவழைத்தான். ஆனால் கண்டியில் திடீரென ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியினைத் தொடர்ந்து திரும்பவும் கைதிகளை வேறு புதிய கிராமங்களுக்கு அனுப்பிவைத்தான். நொக்ஸ் கேகாலைக்குத் தென் கிழக்கேயுள்ள கிராமம் ஒன்றில் 1664 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1666 ஆம் ஆண்டு வரை காலம் கழித்தார். பின்னர் கம்பளையிலிருந்து ஐந்து மைல் தொலையிலுள்ள லெகுந்தெனியா என்ற கிராமத்தில் வாழ்ந்தார். 1669 ஆம் ஆண்டு கண்டிக்கு வடக்கே பத்து மைல் தொலையிலுள்ள 'எலடெற்ற' என்ற இடத்தில் நிலத்துண்டொன்றினை விலைக்கு வாங்கி வீடொன்றினை அமைத்து வாழ்ந்தார்.

றொபேட் நொக்ஸ் கப்பல் தலைவன் ஒருவனின் மகனென்று கருதாது கடின உழைப்பாலும் உள்ளூர் வியாபாரத்தாலும் அதிக பணத்தைச் சேகரித்தார். தன்னைப் போன்று பிரமச்சாரிகளாக இருந்த வெவ்வேறு மூன்று ஐரோப்பிய கைதிகளையும் அழைத்து எலடெற்றவில் வாழ்ந்து வந்தார். கிறிஸ்மஸ், நத்தார் தினங்களில் ஆங்கிலேயர்களையும் அவர்களது குடும்பத்தினரையும் அழைத்து விருந்துபசாரங்களை மேற்கொண்டிருந்தார்.

நொக்ஸ் 'இலூசியா' என்ற மூன்று வயதுப் பெண் குழந்தையைத் தனது வளர்ப்புக் குழந்தையாக்கிக் கொண்டார். கண்டி இராச்சியத்திலிருந்து தப்பியோடும்போது எலடெற்றவிலுள்ள செழிப்புள்ள தோட்டத்தினையும் வீட்டையும் இக்குழந்தையின் பெயரில் உயில் எழுதி விட்டுச் சென்றார்.

நொக்ஸ் கண்டிய வாழ்க்கை முறையினை நன்கு பழகியிருந்தாலும், நாட்டை விட்டுத் தப்பியோட வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர் மனத்தில் நிலைத்திருந்தது.

நொக்ஸ் கண்டியிலிருந்து கொண்டே தன்னை மீட்கும்படி உதவி கோரிச் சென்னை ஆளுநருக்கு ஒல்லாந்தரது கம்பனிக்கூடாகக் கடிதம் அனுப்பியிருந்தார். ஒல்லாந்த ஆளுநராகவிருந்த 'வான் கோயன்ஸ்' கைதிகளில் இரக்கம் கொண்டு சிறுதொகைப் பணமும் கடிதமும் கள்ளத்தனமாக அனுப்பியதாகத் தெரிகின்றது.

ஒல்லாந்தருக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் இடையில் நிலவிய ஏகபோக வர்த்தகத்துக்கான உரிமைப் போட்டியே ஆங்கிலேயக் கைதிகளை மீட்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதில் ஆங்கிலேயருக்குத் தாமதத்தினை ஏற்படுத்தியது. நொக்ஸ் உள்நாட்டில் வியாபாரம் செய்வது போன்று அடிக்கடி பயணங்களை மேற்கொண்டு தப்பியோடுவதற்குரிய பாதைகளை, இடங்களை அறிவதில் கவனம் செலுத்தி வந்தார்.

1679 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 18 ஆம் திகதி நொக்ஸ் தனது திட்டங்கள் பூர்த்தியானதும் அநுராதபுரத்திற்கூடாக 'மல்வத்து ஓயா' கரையோரமாக அரிப்பிலுள்ள ஒல்லாந்தரது கோட்டையைச் சென்றடைந்தார். நொக்ஸ் கண்டியில் பத்தொன்பது வருடங்கள் ஆறு மாதங்கள் பதினேழு நாட்கள் கைதியாகக் கழித்திருந்தார்.

அரிப்பிலிருந்து மன்னாருக்கு ஒல்லாந்தரால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட பின்னர் அங்கிருந்து கொழும்பு சென்று பற்றேவியாவை (யகார்த்தா) அடைந்தார். பற்றேவியாவிலுள்ள மகாதேசாதிபதிக்கு கண்டி இராச்சியத்தின் நிலைமைகளை விளக்கினார் எனப்படுகின்றது. பின்னர் இங்கிலாந்திற்குச் சென்று தொடர்ந்து கப்பல் தலைவனாகப் பதவி வகித்தார்.

இவரது நூல் வெளியிடப்பட்டபோது இரண்டாம் சார்ள்ஸ் மன்னன் அதனை வாசித்துவிட்டு இவரை நேரில் அழைத்துப் புகழ்ந்தான் எனக் கூறப்படுகின்றது, நொக்ஸ் தனது சுய சரிதையில் இந்நூலை எழுதிப் பிரசுரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஆரம்பத்தில் தனக்கு இருக்கவில்லையெனக் கூறியுள்ளார். பிரித்தானிய கிழக்கிந்திய வர்த்தக கம்பனியின் இயக்குநர்களில் ஒருவரின் தூண்டுதலாலேயே இதனைப் பிரசுரித்ததாகக் கூறியுள்ளார்.

இந்நூல் நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் மூன்று பகுதிகளும் நாட்டின் அரசன், அரச சபை, சமூக அமைப்பு என விபரித்துச் செல்கின்றது. நொக்ஸினது தனிப்பட்ட வரலாறு கைதியாகியமை தொடக்கம் தப்பியோடியது வரை நான்காவது பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளது. முதல் மூன்று பகுதிகளிலும் நாட்டின் புவியியல், இயற்கையமைப்பு, விவசாயம் இரண்டாம் இராச்சிங்களின் ஆட்சி, நிர்வாகம், சமூக அமைப்பு, சட்ட அமைப்பு ஆகியன நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல்

முதலில் பிரசுரிக்கப்பட்டபோது “கண்டி இராச்சியத்திலிருந்து நொக்ஸ் தனது முதுகிலோ பணப்பையிலோ ஒன்றையும் கொண்டு வராவிட்டாலும் கண்டி இராச்சியம் முழுவதையும் தனது தலையில் சுமந்து வந்து விட்டார்” எனப் புகழப்பட்டார்.

நொக்ஸ் ‘பியூறிற்றன்’ மதத்தவராக விளங்கியதால் இங்கிலாந்தில் இவர் காலத்தில் காணப்பட்ட சமயத் தகராறுகளிலிருந்து விடப்பட்டவராக விளங்கினார். பைபிளிலேயே நம்பிக்கை கொண்டு மற்றைய மதத்தவர்கள் மீது துவேச மனப்பான்மை அற்றவராகக் காணப்பட்டார். தனது சொந்தச் சமய நம்பிக்கைகள் அவரது நூலில் அடிக்கடி எடுத்தாளப்பட்டாலும் இவரது நூலில் காணப்படும் மதிப்பீடுகளில் அவை பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை.

கைத்தொழிற் புரட்சிக்கு முந்திய ஆங்கிலேய சமூகத்தைச் சார்ந்தவராக அவர் விளங்கியமையால் கண்டிய சமூகத்தை நன்கு விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியவராக இருந்தார்.

கண்டி இராச்சியத்தில் இருபது வருடங்கள் வரை வாழ்ந்தமையால் கண்டி இராச்சியத்தினை நன்கு அறியக் கூடிய வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தார். கிராமப்புறங்களிலும் தலைநகருக்கு அண்மையிலும் வாழ்ந்துள்ளார். குறிப்பிட்டளவு பிரதேசத்தில் அவர் சுதந்திரமாக நடமாடக் கூடியதாகவிருந்தது. கண்டியில் வாழ்ந்த இறுதியாண்டுகளில் சிங்களக் கிராமத்தவனாகவே மாறியிருந்துள்ளார்.

1673 ஆம் ஆண்டு முதல் 1679 ஆம் ஆண்டு வரை உள்ளூர் வர்த்தகராக மாறிப் பல பகுதிகளை நேரடியாகக் கண்டறியும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தார். தப்பியோடிய பின் இவரால் தயாரிக்கப்பட்ட படம் கண்டி இராச்சியத்தினைப் பற்றிய இவரது அறிவை நன்கு விளக்குகின்றது. சில வருடங்களுக்குள்ளேயே சிங்கள மொழியையும் நன்கு அறிந்திருந்தார். ஆகவே கண்டி இராச்சியத்தில் கைதியாக இருந்த காலம் இவருக்கு அவ் இராச்சியத்தினை அறிவதற்குரிய வாய்ப்பை நன்கு ஏற்படுத்தியது.

இந்நூலை நொக்ஸ் எழுத வேண்டியதன் நோக்கம் தனது மனத்திருப்திக்காகவும், நிம்மதிக்காகவுமே எனத் தனது சுயசரிதத்தில் வெளிப்படையாகவே கூறியுள்ளார்.

இந்நூலைப் பிரசுரிக்கவோ விற்பனை செய்யவோ அவர் எண்ணியிருக்கவில்லை. கண்டியில் தனது செயல்களுக்கு வேறு யாருக்காவது நியாயம் கூறவேண்டிய நிலை இருக்கவில்லை. தான் கண்டவற்றைத் திரித்தோ அல்லது உண்மைகளை மறைத்தோ எழுத வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அவருக்கு இருக்கவில்லை. ஆதலால் நொக்ஸினது நூலில் கூறப்பட்டுள்ள விபரங்கள் உண்மையானவையெனக் கூறலாம்.

கண்டிப் பிரதேசத்தில் தான் கண்ட அனுபவங்களை விபரிக்கும்போது தனது, அபிப்பிராயங்களைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் வெளிப்படையாகவே கூறியுள்ளார். சிங்களவர்கள் சோம்பல் மிகுந்தவர்கள் கடுமையான உழைப்பாளிகள் அல்லவென்று கூறியுள்ளார். அவரது தந்தை இறந்தபோது அடக்கம் செய்வதற்கு ஒருவரும் உதவ முன்வராததையிட்டு மனம் நொந்து எழுதியுள்ளார். இரண்டாம் இராசசிங்களின் எதேச்சதிகார ஆட்சியினையும் மானிய முறையிலான சேவை முறையையும் இவர் கண்டித்துள்ளார்.

நொக்ஸினது அனுபவங்கள் பல காரணிகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தன என்றும் கூறலாம். இலங்கையில் வாழ்ந்த பத்தொன்பது வருடங்களும் நிலைமைகளை அவதானிப்பதில் முழுமையாகக் காலம் கழித்தார் எனக் கூற முடியாது. ஆரம்பத்தில் 1660 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் கைதாக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து நோய்வாய்ப்பட்ட தனது தந்தையைக் கவனிப்பதிலும் புதிய சூழ்நிலையில் அவதிப்பட்ட நிலையிலுமே வாழ்ந்துள்ளார்.

தந்தை இறந்ததைத் தொடர்ந்து பதினாறு மாதங்களாகத் தொடர்ந்து இவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தமையினால் அந்தக் காலகட்டத்தில் வெளி அனுபவங்களைப் பெற்றிருக்க முடியாது. ஆரம்பத்தில் மொழிப்பிரச்சினையும் நொக்குக்கு அனுபவங்களைப் பெறுவதில் தடைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கும் எனவும் கூறலாம். சிங்கள மொழியினைக் கற்பதிலும் சிங்களவர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதிலும் படிப்படியாகவே நொக்ஸ் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளார்.

தனது நூலிலேயே பல வருடங்களாகச் சிங்கள மொழியைப் பேசுவோ அல்லது விளங்கவே முடியாத நிலையில்

இருந்துள்ளதாகக் கூறியுள்ளார். கைதாகிய ஐந்து வருடங்களுக்குப் பின்னரும் ஓரளவிற்கு மட்டுமே சிங்கள மொழியைப் பேசக்கூடியதாகவிருந்தது என்று எழுதியுள்ளார். சிங்கள மொழியினை கைதியாகவிருந்த இறுதி ஆண்டுகளில் நன்கு அறிந்திருந்தாலும் ஆரம்பத்தில் சூழ்நிலைகளை அறிவதற்கு மொழியறிவின்மை தடையாகவே இருந்தது எனக் கூறல் வேண்டும்.

நொக்ஸினது அனுபவங்கள் அவருக்கு விடுக்கப்பட்டிருந்த கட்டுப்பாடுகளாலும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டன. 'பண்டார கொஸ் வத்த' என்ற இடத்தில் கைதியாக ஒன்றரை வருடங்கள் வாழ்ந்த போது இவரது நடமாட்டங்கள் பெரும் கட்டுப்பாட்டிற்குள் அமைந்திருந்தன. 1669 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1679 ஆம் ஆண்டு வரையுமே அதிக சுதந்திரத்துடன் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் போய் வர முடிந்தது. இவ் ஒன்பது வருட காலத்தில் கண்டியின் மேற்கு, வடமேற்குப் பகுதிகளைப் பற்றியே நன்கு அறிந்திருந்தார் எனக் கூற முடியும்.

பலதரப்பட்ட மக்களுடனும் நொக்ஸ் தொடர்பு கொண்டு வாழ்ந்தார் எனக் கூற முடியாது.

இவரது நெருங்கிய தொடர்புகள் ஓரளவு கல்வியறிவுள்ள மக்களுடன் இருந்ததாகக் கூற முடியாதிருக்கின்றது. விஜயனது வம்சத்தைப் பற்றிப் போர்த்துக்கீசன் ஒருவன் இவரிடம் கூறிய கருத்திற்கு விளக்கங் கூறக் கூடியதாக ஒரு சிங்களவரையும் தான் காணவில்லையெனக் கூறியுள்ளார்.

இவர் தொடர்பு கொண்ட மக்கள் பொருளாதார, கலாசார நிலைகளில் பின்தங்கியவர்களாய் இருந்திருக்க வேண்டும். கண்டி இராச்சியத்தில் சாதி குறைந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டவர்களுடனேயே இவர் அதிகம் தொடர்பு கொண்டிருந்தார் எனக் கூறலாம். ஆங்கிலேயக் கைதிகள் அரசனுக்குச் சொந்தமான நிலங்களிலும், கட்டிடங்களிலுமே வாழ்ந்து வந்தனர்.

இவர்களை உபசரித்தவர்கள் பெரும்பாலும் அரசனது மந்தைகளைப் பராமரிப்பவர்களாகவும், பல்லக்குச் சுமப்பவர்களாகவுமே இருந்துள்ளனர். உதாரணமாக நொக்ஸ் வாழ்ந்த 'லெகுந்தெனியா'

என்ற இடத்தில் பயங்கரக் குற்றவாளிகளே விடப்பட்டிருந்தனர். 'எலடெற்ற' என்ற கிராமத்தில் வாழ்ந்தபோது கள்வர்கள் அதிகம் என நொக்ஸ் கூறியுள்ளார். அத்துடன் வறுமை மிகுந்தவர்களாகக் காணப்பட்டனர் எனப் பல சந்தர்ப்பங்களில் நொக்ஸ் குறிப்பிடுகின்றார். ஆகவே உயர் சாதி எனக் கருதப்பட்ட, சமூக பொருளாதார நிலையில் மேம்பட்ட மக்களுடன் அதிகளவு தொடர்பு கொண்டிருந்தார் எனக் கூற முடியாதிருக்கின்றது.

கண்டிய மன்னனாலும் மக்களாலும் கிறிஸ்தவ மதத்தினரும் ஐரோப்பியர்களும் நன்கு கௌரவிக்கப்பட்டனர் என்றும், சுதேசிகளைவிடக் கூடிய உரிமைகளை அனுபவித்தனரென்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். யுத்த திறமைகளின் அடிப்படையில் ஐரோப்பியர்கள் சுதேசிகளைவிடத் திறமையானவர்களென இரண்டாம் இராச்சிங்கள் கருதியிருக்கலாம். ஆனால் விசுவாசம் மிக்க ஐரோப்பியர்களுக்கு மட்டுமே இராச்சிங்கள் உயர் பதவிகளை அளித்திருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கண்டிப் பிரதேசத்திலிருந்த கிட்டத்தட்ட முப்பது ஆங்கிலேயக் கைதிகளில் மூன்று பேருக்கு மட்டுமே உயர் பதவிகள் அளிக்கப்பட்டிருந்தன. இராச்சிங்களின் அதிகாரிகளாக விளங்கியவர்களில் ஒருவன் தென்னிந்திய வம்சத்தவனாயும் இருந்துள்ளான். ஐரோப்பியர்களுக்கு மட்டும் கூடிய அந்தஸ்து அளிக்கப்பட்டிருந்தது எனக் கருதுவது பொருந்துவதாக இல்லையெனலாம்.

சமூகத்தில் வெள்ளையர்களை மக்கள் அவ்வளவு மதிக்கவில்லை எனத் தெரிகிறது. குறைந்த சாதி எனக் கருதப்பட்ட மக்கள் கூட நொக்ஸையும் அவரது சக கைதிகளையும் தமது தண்ணீர் உள்ள மண் பாத்திரங்களில் தொட அனுமதிப்பிதில்லையென நொக்ஸ் தனது நூலில் கூறியுள்ளார். கைதிகளின் தேவைகளைக் கவனிக்கவும் கண்காணிக்கவும் விடப்பட்டவர்களுக்கு படுக்கப் பாய்களோ அன்றேல் உடுப்பதற்குத் துணிகளோ கொடுக்கப்படவில்லை. இவற்றிலிருந்து நொக்ஸ் எத்தகைய சூழ்நிலையில் எவ்வித சுதேசிகள் மத்தியில் வாழ்ந்தார் என்பது தெளிவாகின்றது.

இரண்டாம் இராச்சிங்களை நொக்ஸ் வர்ணிக்கும்போது தானே நேரில் அரசனைக் கண்டது போல் எழுதியுள்ளார். ஆனால்

பற்றேவியாவிலுள்ள (தற்போதைய யகார்த்தா) ஒல்லாந்த அதிகாரிகளின் முன் சாட்சியமளித்தபோது கைதியாக இருந்த காலம் முழுவதிலும் இரு முறைகளுக்கு மேல் அரசனைக் காணவில்லை எனவும், அரசனின் உடைத் தோற்றத்தினை அவதானிக்க முடியாதளவு தூரத்திலேயே நின்று பார்த்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். நொக்ஸ் தனது நூலில் இரண்டாம் இராசசிங்கன் தனது மகனேயே நஞ்சூட்டிக் கொலை செய்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் 1687 இல் இராசசிங்கன் இறந்த போது அவனது மகன் 'இரண்டாம் விமலதர்மசூரியன்' பதவியேற்றான்.

நொக்ஸ் இவ்விதம் குறிப்பிட்டமைக்கு இரண்டாம் இராசசிங்கன் தனக்கெதிராக ஏற்பட்ட கலகத்தினைத் தொடர்ந்து பரப்பிய வதந்தியே காரணமாயிருந்தது. கலகக்காரர்கள் இவனது மகனைப் பதவியில் இருத்த விரும்பியதாலேயே அதற்கு எதிரான வதந்தியை இராசசிங்கன் பரப்பியிருந்தான். இளவரசனை இரகசியமான இடத்தில் பாதுகாப்பாக வளர்த்ததுடன் கலகக்காரர்களின் தலைவர்களில் நால்வரைச் சிரச்சேதம் செய்து ஒருவனை ஒல்லாந்தரிடமே தண்டனை வழங்கும்படி அனுப்பியிருந்தான், இதன் மூலம் கண்டி மக்களை ஒல்லாந்தர் தனது நண்பர்கள் எனவும் வேண்டிய தருணத்தில் தனக்கு உதவிக்கு வருவார்களெனவும் நம்பச் செய்தான்.

கொழும்பிலுள்ள ஒல்லாந்தர்கள் கூட பல வருடங்களாக இராசசிங்கனுக்குப் பின் வாரிசு இல்லையென்றே நம்பித் தமது கொள்கையையும் அதன் அடிப்படையில் மாற்றியமைத்தனர். நொக்ஸ் கலகம் பற்றிப் புதிய கருத்துத் தெரிவித்தமைக்கு இங்கிலாந்தில் நடைபெற்ற உள்நாட்டு யுத்த அடிப்படையில் அவர் சிந்தித்ததே காரணமாயிருக்க வேண்டும். 'ஸ்ரூவார்ட்' மன்னர்களின் எதேச்சாதிக்காரத்தினை இவர் நன்கு அறிந்திருந்ததால் இராசசிங்கனின் ஆட்சியை எதேச்சாதிக்காரம் உடையதெனவும், கொடுமமானதெனவும், கலகத்தை மக்கள் கலகம் எனவும் வர்ணிக்கச் செய்தது.

எனினும் 1696 இல் நொக்ஸ் எழுதிய தனது சுயசரிதைக் குறிப்புகளில் தனது தவறுகளைத் திருத்தி எழுதியுள்ளார்.

பதினேழாம் நூற்றாண்டின் பொருளாதார நிலைமைகளை அறிவதற்கு நொக்ஸினது நூல் எந்தளவுக்கு உதவியாக

உள்ளதென்பதும் சந்தேகமாகவுள்ளது. நொக்ஸ் கண்டியில் கைதியாயிருந்த காலம் முழுவதும் ஒல்லாந்தர் கண்டி மீது பொருளாதார முற்றுகையை வெற்றிகரமாக ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். கண்டிய மன்னனின் அந்நிய வியாபாரத் தொடர்புகள் தடைப்பட்டிருந்தன. கரையோரப் பிரதேசங்களுடன் நடைபெற்ற வியாபாரம் கூடப் பல சந்தர்ப்பங்களில் தடைப்பட்டிருந்தது. கண்டியில் பொருளாதார மந்தநிலை காணப்பட்ட காலத்திலேயே நொக்ஸ் கண்டியில் வாழ்ந்துள்ளார் என்பது தெளிவாகிறது.

நொக்ஸினது நூலின் முக்கியத்துவம் பிரித்தானிய அருங்காட்சியகத்தில் இருந்த அவரது கையெழுத்துப் பிரதிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமையால் அதிகமாயுள்ளது. இவரது நண்பர்களின் தூண்டுதலினால் தனது முதல் நூலை மேலும் விரிவுபடுத்தி எழுதும் நோக்கத்துடன் இவற்றை எழுதினார் என்று கூறப்படுகின்றது. ஆங்கிலேயரான நொக்ஸ் ஒல்லாந்தருக்கும் கண்டியருக்கும் இடையே நடைபெற்ற போராட்டத்தை நோக்குவது ஒரு பக்கச் சார்பாக அமையாது அக்காலப் பகுதிக்குரிய நடுநிலைமைக் குரலாக அமைகின்றதெனலாம்.

□ ‘ஐரோப்பியர் பார்வையில் இலங்கை’ என்ற நூலில் நா. மயில்வாகனம் எழுதியதைத் தொகுத்திருக்கின்றேன்.

‘டர்மபின்’ ஜெருசெலெம் தலைநகரப் பிரகடனம்!

இஸ்ரேலின் தலைநகரமாக ‘ஜெருசெலெமை’ அமெரிக்கா அங்கீகரிக்கப் போவதாக ஜனாதிபதி ‘டிரம்ப்’ அறிவித்த சில நாட்களின் பின்னர், இரவு உணவிற்கு ‘ரமலாவில்’ நண்பரின் வீடொன்றுக்கு ‘நியூயோர்க்கர்’ சஞ்சிகையின் பத்தியாளர் Raja Shehadeh சென்றார். அந்த வீட்டுச் சந்திப்பு பாலஸ்தீன சமுதாயத்தின் அனைத்துப் பிரிவினரையும் உள்ளடக்கியதாக இருந்திருக்கவில்லை. மேலும் வழக்கறிஞரான அவர் கலந்துகொண்ட அந்தச் சந்திப்பில் ஒரு பேராசிரியர், ஒரு கட்டடக் கலைஞர், ஓர் ஆராய்ச்சியாளர் மற்றும் பாலஸ்தீனிய சிறு வணிகர்களுக்கு உதவிய ஒரு முதலீட்டு நிதி நிறுவனத்தின் முன்னாள் ஊழியர் ஆகியோர் இருந்திருந்தார்கள்.

அந்தச் சந்திப்பு பாலஸ்தீனிய தேசிய இயக்கத்திலிருந்து பெரும்பாலும் பிரிந்து சென்றவர்கள் அடங்கிய ஒரு குழுவைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாகவே இருந்தது. பல ஆண்டுகளாக, அக்கறையுடன் இஸ்ரேலிய - பாலஸ்தீனிய சமாதான முன்னெடுப்பு அல்லது பாலஸ்தீனிய அரசியலின் பொதுவான நிலைமை பற்றி அவர்கள் அரிதாகவே விவாதித்திருந்திருக்கிறார்கள். விருந்தினர்களில் ஒருவர் டிரம்ப்பின் பிரகடனத்திற்குப் பின்னர் பாலஸ்தீனத்தில் நடைபெற்ற ஆர்ப்பாட்டங்களைப் பதிவு செய்த ஊடகவியலாளர். அந்தப் ஊடகவியலாளர், தனது தொலைபேசியில் தன்னால் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்த எதிர்ப்பு ஊர்வலங்களினதும், ஆர்ப்பாட்டங்களினதும் படங்களை அங்கிருந்தவர்களுக்குக் காட்ட விரும்பினார்.

டரம்ப், பென்ஸ்

போலீசார் பதினேழு வயது பாலஸ்தீனிய இளைஞன் ஒருவனைக் கைது செய்வது குறித்த ஒளிக்காட்சியும் அதில் ஒன்று. அதில் அவனது கைகளை இஸ்ரேலியப் பொலீசார் இறுக்கிப் பற்றிப் பிடித்துப் பலவந்தமாக எப்படியெல்லாம் உபத்திரவப்படுத்தி இழுத்துச் செல்கிறார்கள் என்று அவர் சுட்டிக்காட்டினார்.

நீண்ட கடைத்தெருவின் ஒரு முனையில் உள்ள பிரஞ்சுக் கலாச்சார மையத்திலிருந்து அவரை இழுத்துச் செல்கிறார்கள் பொலீசார். குதிரையில் இருந்தவாறு போலீஸ்காரர்கள் பாலஸ்தீனப் பெண்களை எப்படி எப்படியெல்லாம் மோசமாகத் தாக்குகிறார்கள்... கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள் என்று பாருங்கள் என்று மேலும் சொன்னார். வணிக ரீதியான கடையடைப்பை மேற்கொள்ளும் கடைக்காரர்களில் ஒருவர் மூடிய கதவுகளுக்குப் பின்னால் அச்சம் தோய்ந்த முகத்தோடு எப்படிப் பரிதாபமாகக் காணப்படுகிறார்... தெரிகிறதா... என்றார்!

ஓர் அரபுக்கார பாலஸ்தீன உளவாளி ஆர்ப்பாட்டக்காரராக மாறிச் செயற்படுகிறார். அவர் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களினதும் ஊர்வலங்களில் பங்கேற்பவர்களினதும் படங்களை எடுத்து இஸ்ரேலிய பொலீசுக்கு அனுப்புகிறார். உடனே பொலீசார் நடவடிக்கை எடுப்பதற்காகத் திரண்டு வருகிறார்கள், இப்போது அவர்களிடம் ஆதாரம் இருக்கிறது, ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். ஆனால்

அவர்களைப் பொலீசார் கவனமாகக் கையாளுகிறார்கள். இந்த ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களைக் கொல்ல அவர்கள் விரும்புவதில்லை. இறப்புக்கள் அவர்களுக்குப் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்திவிடும் என்பதால்!

இந்த ஒளிப்படங்களைப் பார்த்தபோது, இஸ்ரேலிய காவல்துறையின் திறனைப் பாராட்ட வேண்டும் என அந்தக் கூட்டத்தில் இருந்த ‘நியூயோர்க்கர்’ பத்தியாளர் நினைத்துக் கொண்டார். இஸ்ரேலியப் பொலிஸார் பல தசாப்தங்களாக ஆர்ப்பாட்டங்களில் இருந்து கற்றுக் கொண்ட படிப்பினைகளை லாவகமாகவும் தந்திரமாகவும் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பது தெளிவு. அவர்கள் திறமையாகக் கையாளும் தந்திரமான வழிமுறைகளினால் டிரம்ப்பின் அறிவிப்பைக் கண்டித்து நடைபெறும் ஆர்ப்பாட்டங்களை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதில் இஸ்ரேலிய பொலிஸ் வெற்றிபெற முடியும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் கிடையாது. உறுதியுடன் அதைச் செய்யத் தேவையான சக்தியும் வளங்களும் அவர்களுக்கு இருக்கிறது.

அடுத்து, அந்தப் ஊடகவியலாளர் பாலஸ்தீன எதிர்ப்பாளர்களின் கோசங்களை அந்தக் கூட்டத்தில் உள்ளவர்கள் கேட்க வேண்டுமென வலியுறுத்தினார். பாலஸ்தீனிய அதிகார சபையின் தலைவர் மஹ்மூத் அபாஸுக்கு எதிராக அவர்கள் முழங்கிய கோசம் அதிலொன்று. அவர்கள் மிதவாத பாலஸ்தீனிய தலைமையை நேரடியாகக் குறி வைத்து “அபாஸ், உங்கள் பாஸ்தாவை கைவிடுங்கள்” என்று கோசமிட்டு வெளிப்படையாகக் குறை கூறினர். அவர்கள் பாலஸ்தீனிய தலைமைப் பேச்சாளரான ஸாப் எரேகாட்டுக்கு எதிராகக் கோசமிட்டனர், அவர் சமாதான முன்னெடுப்புகளைக் கையாளுவதைக் கண்டித்து, சமாதான முன்னெடுப்புகள் இறந்துவிட்டதாக அறிவித்தனர்.

நீண்ட விவாதத்தின் போது இரவு உணவிற்கு பிறகு, இஸ்ரேலும் அதன் நட்பு நாடான அமெரிக்காவும் பாலஸ்தீனியர்களுக்கு மிகப்பெரிய வரலாற்றுத் தவறொன்றினை இழைத்து விட்டதாக அவர்கள் முடிவெடுத்திருந்தார்கள். ட்ரம்பின் ‘ஜெருசலேம் பிரகடனம்’, நீண்டகால அமைதிப் பேச்சுகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து விட்டதாகவும் சுதந்திர பாலஸ்தீனிய அரசு

ஸாப் எரேகார்ட்

எதிர்காலத்தில் உருவாக வழிவகுக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடனும் அன்றைய இரவு உரையாடல் முடிவடைந்தது.

இஸ்ரேல் பிரதம மந்திரி பெஞ்சமின் நெத்தன்யாகு மற்றும் ட்ரம்ப் ஆகியோர் அறிவித்திருந்த இந்தப் பிரகடனம் எல்லாவற்றையும் புரட்டிப் போட்டுவிட்டது.

இஸ்ரேலியர்கள், சர்வதேச சட்டத்தை மீறிக் குடியேற்ற நிர்மாணத்துடன் இடைவிடாமல், சமாதானத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதாகக் கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். சாத்தியமான பாலஸ்தீனிய அரசொன்றை உருவாக்கும் சாத்தியத்தைக் கொண்டிருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். இவ்வாறு சொன்ன வார்த்தைகள் அமெரிக்காவின் 'ஜெருசலத்தைத்' தலைநகராக்கும் அறிவிப்பு வெளிவந்திராவிட்டால் இன்னும் நீண்டு கொண்டிருந்திருக்கும். இன்னும் ஐந்து ஆண்டுகளோ... ஒருவேளை, பத்து ஆண்டுகளோ இந்த நிலைமை தொடர்ந்து கொண்டிருந்திருக்கலாம். ஆனால் டிரம்ப்பின் 'ஜெருசலத்' தலைநகர அறிவிப்புக்குப் பிறகு அதன் ஆயுள் முடிந்துவிட்டது.

இந்த அறிவிப்பு 'அபாஸின்' அரசியல் எதிர்காலத்தைச் சீர்குலைக்க வல்லதாக இருக்கலாம், அவரால் கட்டியெழுப்பப்பட்ட மூலோபாயமானது அண்மைய ஆண்டுகளில் அமெரிக்கா மீதான நன்னம்பிக்கையுடன் இஸ்ரேலுடனான அமைதிப் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடர்வதே. அதற்காக 'அபால்'

இஸ்ரேலின் கோரிக்கைகள் பலவற்றைத் திருப்திப்படுத்தியிருந்தார், ஆனால் இறுதியில் இன்று இஸ்ரேலியர் பிரதமர் நத்தனியாகுவால் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளார். இப்பொழுது அமெரிக்க அதிபர் டிரம்ப்பின் அறிவிப்பினால் பாலஸ்தீனர்கள் அமெரிக்கா மீது நம்பிக்கை கொள்ள முடியாத சூழல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ‘ஓஸ்லோ’ உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் பாலஸ்தீனப் பிரச்சினையில் அமெரிக்கா நியாயமான நடவடிகாட்சம் செயற்படாதென்பதும் அம்பலமாகியுள்ளது.

பாலஸ்தீனியர்களின் நம்பகத்தன்மையை மீண்டும் பெறுவதற்கான முயற்சியில், ‘டரம்பின்’ முடிவை அடுத்து பாலஸ்தீனியர்கள் இனிமேல் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளில் அமெரிக்காவை இடைநடுவராகப் பணியாற்ற அனுமதிக்கப் போவதில்லை என்று அபாஸ் அறிவித்துள்ளார். மேலும் “ஜெருசலேம் எப்பொழுதும் பாலஸ்தீனத்தின் தலைநகரமாக இருக்கும்” என்று இஸ்தான்புல்லில் நடைபெற்ற இஸ்லாமிய ஒத்துழைப்பு அமைப்பின் கூட்டத்தில் அபாஸ் அறிவித்தார். தொடர்ந்து “இப்பொழுதில் இருந்து பாலஸ்தீனர்களின் அரசியல் செயல்பாட்டில் அமெரிக்காவின் எந்தப் பங்கையும் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, ஏனென்றால் அது இஸ்ரேலுக்கு முற்றிலும் ஆதரவாகவும் பாலஸ்தீனர்களுக்கு முரணாகவும் பாரபட்சமாக நடக்கிறது” என்று பேசினார்.

பல ஆண்டுகளாக அபாலின் அரசியல் நடவடிக்கைகளை அவதானித்து வருபவர் Raja Shehadeh. தனிப்பட்ட முறையில் அபாஸ் அவருக்குப் பழக்கமானவரும் கூட! அமைதிப் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடர்வதில் அதீத அக்கறை காட்டிச் செயற்படும் மனிதர் அபாஸ் என்றே Raja Shehadeh நம்பிக்கை கொள்கிறார். அதன் பொருட்டு நத்தனியாகு அவர் மீது கொடுத்த அழுத்தங்களைத் தாங்கிக்கொண்டும் பொறுத்துக்கொண்டும் நகர்ந்தவர் என்பதையும் Raja Shehadeh பதிவு செய்கிறார்.

அபாலின் பேச்சுவார்த்தையைக் கையாளும் திறன் குறித்த சில விமர்சனங்கள் உள்ளன, ஆனால் அபாஸ் பதவியை இழந்தால் இஸ்ரேல் ஒரு முன்னணிப் பாலஸ்தீனிய மிதவாதியை இழந்து விடும். அபாஸ் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளின் உறுதியான நம்பிக்கையாளர். நத்தனியாகுவும் மற்றைய இஸ்ரேலியத்

ஜெருசலேம்

தலைவர்களும் அபாஸைக் கீழ்நிலைப்படுத்த அவர்களால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்துள்ளனர். டிரம்ப் மூலம் ஜெருசலேம் தலைநகரப் பிரகடனத்தை அமுல்படுத்துவதன் மூலம் நத்தன்யாகுவும் அவரது ஆதரவாளர்களும் அபாஸ் ஆட்சியை முடிவுக்கு கொண்டுவரும் சூழலை உருவாக்கியுள்ளார்கள். இது அபாஸ் மீதான இறுதி அடியாக இருக்கலாம்.

ஒஸ்லோ உடன்படிக்கையின் அனுசரணையாளரான அமெரிக்கா அதன் முக்கிய கடப்பாடுகளில் ஒன்றை வெளிப்படையாக மீறுகிறது: இறுதிக்கட்டப் பேச்சுவார்த்தைகளின் போதே ஜெருசலேமின் நிலை தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்பது ஒஸ்லோ உடன்படிக்கையின் போது அமெரிக்க அனுசரணையுடன் இரு தரப்பினராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட முன் நிபந்தனை! டிரம்ப்பின் அதிகாரத்துவமும், சுயநலமும் தீர்க்கதரிசனமற்ற நோக்குநிலையும் அமெரிக்கா நிலைப்படுத்த வேண்டிய நியாயமான நடுவருக்கான அனைத்துப் பண்புகளையும் நீர்த்துப் போக வைத்துள்ளது. இனி பாலஸ்தீனர்கள் ட்ரம்பின் யூத மருமகன் ஜெராட் குஷ்னர் உறுதியளித்துள்ள அமைதிப் பேச்சுவார்த்தை வரை பொறுத்திருப்பார்களா?

□ பத்தியாளர் Raja Shehadeh இன் 'நியூயோர்க்கர்' பதிவின் சாரம்
ஜனவரி 7, 2018

ஏரியல் ஷரோன் இறந்தாரா?

சீல ஆண்டுகளுக்கு முன் இறந்த முன்னாள் இஸ்ரேலியப் பிரதமர் 'ஏரியல் ஷரோன்' மேற்குலகத் தலைவர்களின் அஞ்சலியோடு, அரச மற்றும் பூரண இராணுவ மரியாதையோடு அவரது பண்ணை வீட்டுத் தோட்டத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டு விட்டார். இறக்கும்போது அவருக்கு 85 வயது. 2006 ஆம் ஆண்டு முதல், ஏரியல் ஷரோன் இஸ்ரேலின் மருத்துவமனையொன்றில் இறக்கும் வரை நினைவுகாற்ற கோமா நிலையில் உயிருள்ள சடலமாகவே இருந்து வந்துள்ளார்.

பல்வேறு பதவிகளை வகித்த ஏரியல் ஷரோன் இஸ்ரேலின் பிரதமராக 2002 முதல் 2006 வரை இருந்திருக்கின்றார். அதே போல் 1981 இலிருந்து 1983 வரை இஸ்ரேலியப் பாதுகாப்பு அமைச்சராகவும் இருந்துள்ளார். அவர் பாதுகாப்பு அமைச்சராக இருந்த அந்தக் காலப்பகுதி வரலாற்றில் என்றுமே சர்ச்சைக்குரிய காலப்பகுதியாகவே அமையும். ஈழத் தமிழர்களான நாமும் அந்தக் காலப்பகுதி தொடர்பான வரலாற்றோடு பல வழிகளிலும் தொடர்புடையவர்களாக உள்ளோம்.

ஷரோன் 2005 இல் காஸா பகுதியிலிருந்து இஸ்ரேலியப் படைகளைத் திரும்ப வரவழைத்த வேளையில் அனைத்துலகச் சமூகத்தின் பாராட்டினைப் பெற்றுக்கொண்ட தோற்றப்பாடு ஒன்று இருந்தது. அரசியல் விமர்சகர்களது பார்வையில் அவர் இஸ்ரேலிய நிறுவெறி அரசின் முக்கிய சிற்பி. ஷரோன் 1982 இல் லெபனான் நாட்டின் Sabra மற்றும் Shatila பாலஸ்தீன அகதி முகாம்களில் இஸ்ரேலிய இராணுவம் மேற்கொண்ட படுகொலைகள் அவரது தனிப்பட்ட உத்தரவின் பேரிலேயே நிகழ்த்தப்பட்டதாகவும்

ஏரியல் ஷரோன் நினைவுகளற்ற கோமா நிலையில்

அதற்கான பொறுப்பு அவருடையதெனவும் மனித உரிமை அமைப்புகள், அனைத்துலக ஊடகங்கள் கண்டனங்களை வெளியிட்டிருந்தன. ஏறத்தாழ ஆயிரம் பாலஸ்தீனியப் அப்பாவிப் பொதுமக்கள் அந்தச் சம்பவங்களின் போது கொல்லப்பட்டதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஏரியல் ஷரோன் மிகவும் நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட ஒரு மனிதர். அவர் இஸ்ரேல் என்ற நாட்டின் கட்டுமானம் தொட்டுப் பல விடயங்களில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்திருக்கின்றார். அவர் 'இஸ்ரேல்' நடத்திய ஒவ்வொரு போர்களிலும் பங்கு கொண்டு சண்டையிட்டவர். பல இஸ்ரேலிய இராணுவத் தளபதிகள் செய்தது போன்று பின்பு அரசியலுக்குள்ளும் நுழைந்து கொண்டவர்.

அவர் 1948 இல் இஸ்ரேல் என்ற நாடு உருவாக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்தே இராணுவத்தில் மேலதிகாரிகளின் கட்டளைகளை மீறிச் செயற்பட்டு வந்துள்ளார். 1953 இல் மிகவும் நன்கு அறியப்பட்ட இராணுவ நடவடிக்கையாக ஏரியல் ஷரோன் 'பிரிவு 101'க்குத் தலைமை தாங்கி Qibya என்ற கிராமத்தில் நிகழ்த்திய படுகொலைகள் மிகவும்

கொடுரமானவையாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்தப் பிரிவு இஸ்ரேலியர் மீதான தாக்குதலுக்குப் பழிவாங்கும் வகையில் பதிலடியாக பாலஸ்தீனக் கிராமங்கள் பலவற்றில் அப்பாவிப் பொதுமக்களைக் கொன்று குவித்திருக்கின்றது.

இதிலுள்ள சுவாரசியமான விடயம் என்னவென்றால் இவ்வாறான நடவடிக்கைகளின் மூலமாக இராணுவத்தில் பாராட்டுக்களுடனும், அதிக பொறுப்புகளுடனும் அவரால் மேல்நோக்கி முன்னேற, முக்கிய பதவிகளைப் பெற முடிந்தது என்பதே! டேவிட் பென் குரியன் இஸ்ரேலின் முதல் பிரதம மந்திரி மட்டுமல்லாது இஸ்ரேல் என்ற நாட்டையே நிர்மாணித்தவராக விதந்துரைக்கப்படுபவர். அவ்வாறு பிரயோகிப்பதற்கு பென் குரியனாலேயே ஒரு நோயியல் பொய்யர் என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் இந்த ஏரியல் ஷரோன். ஆனாலும், பென் குரியன் தொடர்ந்து ஏரியல் ஷரோனை பாலஸ்தீனக் கிராமங்களையும், அண்டை அரபு நாடுகளையும் அச்சுறுத்தப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

பாலஸ்தீனியக் கிராமங்களும், அருகிலுள்ள நாடுகளும் கட்டுப்படுத்தப்படுவதற்கு மனிதாபிமானமற்ற முறையில் பிரயோகிக்கப்படும் வன்முறை கையிலெடுக்கப்பட்டது. அவ்வாறு பிரயோகிப்பதற்கு ஈவிரக்கமில்லாத, மனிதாபிமானச் சட்டங்களைக் கருத்திற் கொள்ளாத ஏரியல் ஷரோன் போன்ற இரும்பு மனிதர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டார்கள்.

ஏரியல் ஷரோன் மிக முக்கியமான பங்கொன்றினை லெபனான் போரின் போது வகித்திருந்தார். உண்மையில் அவர் பாதுகாப்பு மந்திரியாக இருந்த அந்த வேளை இஸ்ரேலிய அரசு ஆரம்பத்தில் திட்டமிட்டதைவிடக் கடுமையான நடவடிக்கையில் அவர் இஸ்ரேலியப் படைகளை ஈடுபடுத்தி விட்டார் என்று கூறப்பட்டது. இன்னும் சில உயரதிகாரிகள் இஸ்ரேலிய அரசாங்கத்தை ஏரியல் ஷரோன் ஏமாற்றிவிட்டார் என்றும் வாதிட்டனர். இந்தச் சர்ச்சையைத் தொடர்ந்து அமைக்கப்பட்ட விசாரணைக் குழுவின் முன் தோன்றிய ஏரியல் ஷரோன் “இதில் எந்தப் பிரச்சினையும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. அரபுக்கள் தங்களுக்குள் தாங்களே சுட்டுக் கொண்டார்கள்” என்ற முழுப்பொய்யை அவிழ்த்து விட்டார். இறுதியில் விசாரணைக்

குழு எரியல் ஷரோன் தன் முழு வாழ்நாள் காலத்திலுமே பாதுகாப்பு அமைச்சர் பதவியை வகிக்கத் தகுதியற்றவர் என்ற முடிவைப் பரிந்துரைத்திருந்தது.

ஆனால் வரலாற்றின் படிகளில் அவர் இன்னும் மேலே சென்று இஸ்ரேலின் பிரதம மந்திரி ஆனார். பிரதம மந்திரியே அனைத்து அமைச்சுகளையும் மற்றவர்களுக்குப் பிரித்து வழங்குபவர். அந்த வகையில் குறிப்பிட்ட காலம் வரை அந்தப் பொறுப்பையும் தன் கைகளுக்குள் வைத்துக் கொண்டார் ஷரோன். அவ்வாறு பிரதமராக இருந்த வேளையில் பாலஸ்தீனியர்களுக்கு எதிரான வன்முறை அதிகரிப்பில் அவர் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டு வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த வேளை இரண்டாவது Intifada கிளர்ச்சி பாலஸ்தீனர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட காலகட்டம். பின்பு காலாவில் நிலைகொண்டிருந்த இஸ்ரேலிய இராணுவத்தை எரியல் ஷரோன் திரும்பப் பொற்றுக்கொண்டமை குறித்து அரசியல் விமர்சகர்களால் நிறையவே பேசப்பட்டது. லிசுட் கட்சியின் கடும் எதிர்ப்பு அந்த நடவடிக்கைக்கு எதிராக எழுந்தது.

எரியல் ஷரோன் இஸ்ரேலின் மிக ஊழல் மலிந்த அரசியல்வாதிகளில் ஒருவரும் கூட! அவர் மீது லஞ்ச ஊழல் மற்றும் பணமோசடி தொடர்பாகப் பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தன. அவர் மீதான குற்றச்சாட்டுகள் சூடு பிடித்து குற்றவியல் விசாரணைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த மிக முக்கியமான காலகட்டத்தில்தான் அவர் நோய்வாய்ப்பட நேர்ந்தது. அந்த நேரத்தில் அவர் கோமா நிலைக்குச் சென்றதால் விசாரணையிலிருந்து மேலும் ஒருவாறு தப்பிக்க முடிந்தது.

அதனால் பிரதம மந்திரிக்கு எதிரான குற்றவியல் விசாரணை முடக்கப்பட்டதால் அவரது கட்சியான 'கட்டிமா' விசாரணையின் விளைவுகளிலிருந்தும், எழக்கூடிய நெருக்கடிகளிலுமிருந்தும் மீண்டது. கட்டிமா கட்சி எரியல் ஷரோனால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட கட்சியும் கூட. பின் அடுத்து வந்த தேர்தலைக் கட்சித் தலைவர் அற்ற நிலையிலும் கட்டிமா கட்சி சந்தித்தது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எரியல் ஷரோன் பாலஸ்தீனிய அரசை நிர்மாணித்து மேலும் பிராந்திய சலுகைகளை பாலஸ்தீன மக்களுக்கு வழங்குவதற்குத் தயாராக இருந்தார் என்பது

மாதிரியான செய்திகள் அமெரிக்காவின் பிரதான ஊடகங்கள் சிலவற்றில் வெளியாகின.

இஸ்ரேலின் மிகவும் தந்திரமான அரசியல்வாதிகளின் பட்டியலில் ஷரோனுக்கும் மிக முக்கிய இடமொன்றுண்டு. ஏரியல் ஷரோன் படைவீரனாக இருந்த வேளையில் தான் விரும்புவதையும், நம்புவதையும் நடைமுறைப்படுத்த உத்வேகம் கொண்டிருந்தார். அதனால் மேலதிகாரிகளின் கட்டளைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் உதாசீனம் செய்தார். யூதர்களுக்குத் தேவையானதும், அடிப்படையானதும் எதுவென்று தனக்குத் தெரியும் என்பது அவர் கொண்டிருந்த அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை! ஆகவே விசயங்களைத் தனது சொந்த வழியில் செய்து முடிக்க அவர் தனது பிரதமர் அலுவலகத்தைச் சுற்றியே அதிகார மையத்தைக், கட்டளை மையத்தைப் பலமாகக் கட்டமைக்க முயற்சி செய்ததில் வியப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை.

அவர் பிரதம மந்திரியாக அதிகாரத்தைக் கையிலெடுத்த வேளையில் பாலஸ்தீனியப் பிரதேசங்களில் இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்புக் காலகட்டத்தின் நெருக்கடி மிகுந்த குழப்பமான சூழ்நிலை உருவாகிறது. இஸ்ரேலிய இராணுவ அதிகாரிகள் ஏரியல் ஷரோன் எவ்வாறு தனது போர்க்காலங்களில் வரம்பு மீறியும், அத்துமீறியும் செயற்பட்டாரோ அவற்றையே முன்மாதிரியாகக் கொண்டு செயற்படும் சூழ்நிலை உருவாகியது. ஏனெனில் தற்போது நாட்டின் தலைமைப் பதவியே அவ்வாறான நடவடிக்கைகளால் மேலெழுந்த ஒருவரின் (ஏரியல் ஷரோனின்) கரங்களில் உள்ளது. வயதில் குறைந்த இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்தினர், இளம் இடைநிலை இராணுவ அதிகாரிகள் தங்களது கட்டுக்குள் இருந்த பிரதேசங்களில் ஏரியல் ஷரோனின் சொந்த எடுத்துக்காட்டையே தூண்டியாகக் கொண்டு நடந்து கொண்டார்கள் என்று சொல்ல முடியும்.

காலாவிலிருந்து இஸ்ரேலிய இராணுவத்தை மீளப்பெற்ற ஏரியல் ஷரோன், மேற்குக் கரையில் (West Bank) உயர்ந்த சுவர்களை வட்டவடிவில் நிறுவுவதன் மூலம் இஸ்ரேலிலிருந்து மேற்குக்கரையை முற்றாகப் பிரிப்புச் செய்கிறார். மேற்குக் கரைப் பகுதியிருந்து தற்கொலைக் குண்டுதாரிகள் இஸ்ரேலுக்குள் நுழைவதையும், தாக்குதல் நிகழ்த்தப்படுவதையும்

கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டு இஸ்ரேலியப் பொதுமக்களைக் காப்பதற்காகவும், இஸ்ரேலின் இறைமையை நிறுவுவதன் பொருட்டும் தடுப்புச் சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டதற்கு நியாயம் கற்பிக்கப்படுகிறது.

உண்மையில் இந்த முடிவுகளின் பின்னணியை ஆழமாக ஆய்ந்தால் ஏரியல் ஷரோன் மிக இராஜதந்திரமாகச் செயற்பட்டுத் தான் சமாதானத்துக்குத் தயார் என்ற போலி மாயை ஒன்றைக் கட்டி எழுப்புகிறார். காலா பகுதியிலிருந்து துருப்புக்கள் திருப்பி அழைக்கப்பட்டமையினால் அந்தப் பகுதியில் நடைபெற்று வந்த யூதக் குடியேற்றம் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. பல யூதக் குடியேற்றங்களிலிருந்து வெளியேற மறுத்த யூதர்கள் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். இது உண்மையில் யூதர்களின் நலன்களுக்காகவே நிகழ்த்தப்பட்டது.

அத்துடன் இஸ்ரேல் பாலஸ்தீனர்களோடு சமாதானத்துக்குத் தயார் என்ற சுலோகத்தைக் கபடமாக அனைத்துலகின் முன் ஏரியல் ஷரோன் முன்வைத்திருந்தார். இத்தகைய நடவடிக்கைகளினால் ஏரியல் ஷரோன் என்ற கடும் யூதத் தீவிரவாதியொருவர் உலகின் கண்களுக்கு மிதவாதியாகத் தோற்றம் பெறுவதை நோக்கலாம். ஆனால் இஸ்ரேல் தொடர்ந்தும் காலாப் பகுதிக்குக் கொண்டு செல்லப்படும் பொருட்களுக்கு வரி விதிப்பதையும், பல்வேறு தடைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதையும் அவதானிப்பதன் வாயிலாகக் காலாப் பிரதேசம் தொடர்ந்தும் பிரகடனப்படுத்தாத இஸ்ரேலின் கட்டுக்குள் இருக்கின்றது என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஏரியல் ஷரோனின் பிரதான ஆலோசகர்களில் ஒருவரான Dov Weissglass, இவ்வாறு உரைக்கின்றார்

காலா பகுதியிலிருந்து இஸ்ரேலியத் துருப்புக்களைப் பின்வாங்குவதானது உண்மையில் ஆக்கிரமிப்பைக் கைவிட்டதாகாது. இன்னும் காலா பகுதியின் கட்டுப்பாட்டை இஸ்ரேல் இழப்பதாகவும் அதனைக் கருதிவிடக் கூடாது. இது சூழ்நிலையைக் கருத்திற் கொண்டு இரு தரப்பும் மேற்கொள்ளுகின்ற ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் அல்லாது ஒரு தரப்பு முன்னெடுக்கும் நடவடிக்கையாகும். இது அனைத்துலக சமூகத்தின் கண்களில் இஸ்ரேல் பாலஸ்தீனர்கள்

தொடர்பாக விருப்புடன் மேற்கொள்ளப்படும் சமாதான முயற்சியாகவே நோக்கப்படும். அதே வேளை பாலஸ்தீனர்கள் சமாதான முயற்சிக்குத் தடையாக உள்ளார்கள் என்ற தோற்றப்பாட்டையும் எம் அணுகுமுறையினால் அனைத்துலக சமூகத்திற்கு நாம் வெளிப்படுத்தக் கூடியதாக உள்ளது. இதுவே ஏரியல் ஷரோனின் அடிப்படைத் திட்டம்.

ஏரியல் ஷரோன் மனித நேயங்களைத் துறந்த அப்பாவி மனிதர்களைத் துடைத்தழித்த அடையாளத்தையுடைய மனிதன்! அவரது திட்டமிடப்பட்ட தாக்குதல்களின் கீழ் பாதிக்கப்பட்ட லெபனிய மக்கள், பாலஸ்தீன மக்கள் என்று வகைப்படுத்திச் செல்லலாம். இஸ்ரேலிய சமூகத்தையும், சியோனிஸ இயக்கத்தையும் பாலஸ்தீனியர்களை நோக்கிய தடத்தில் மிக இருண்மையான அம்சங்களைப் போர்த்திக் கொண்ட வரலாற்றையுடைய மனிதனாக ஏரியல் ஷரோன் காட்சியளிக்கிறார்.

இஸ்ரேல் உருவாக்கப்பட்ட வேளையில் நக்பா என்ற அரபுச் சொல்லால் மிகப் பிரசித்தமானதொன்று! 1947 க்கும் 1949 க்கும் இடையில் (இஸ்ரேல் என்ற நாடு உருவாகிய காலகட்டம்) ஏழு இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட பாலஸ்தீன மக்கள் தப்பியோடியோடியோ, வெளியேற்றப்பட்டோ நிகழ்ந்த மானுடத் துயரத்தை, மாபெரும் மக்கள் இடப்பெயர்வை நக்பா என்ற அரபுச் சொல்லால் அழைப்பார்கள்.

இஸ்ரேல் என்ற நாடு நிர்மாணிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில் நக்பா என்ற துயர நாடகத்தை அரங்கேற்றியவர் பென் குரியன் என்ற, இஸ்ரேலின் முதல் பிரதம மந்திரி! அவரை வரலாற்றாசிரியர்களும், மனித உரிமையியலாளர்களும் மத்திய கிழக்கில் மானுடத்துக்குத் தீங்கு விளைவித்த முதல் போர் குற்றவாளி என்று பிரகடனம் செய்வார்கள். அந்த வரிசையில் அதே அரசியல் விமர்சகர்களால் இரண்டாவது போர் குற்றவாளி என்று பட்டியலிடப்படுகிறார் இந்த ஏரியல் ஷரோன்.

ஷரோன் பொய்கள் நிறைந்த, சூழ்ச்சித்திறன் வாய்ந்த, கபடம் கொப்பளிக்கும் இராணுவத் தளபதி! அரசியலிலும் ஷரோன் இவ்வாறான அனைத்துத் திறன்களையும் ஒருங்கே குவித்துச் செயற்படும் சாணக்கியம் கொண்டிருந்தமை இஸ்ரேலுக்குள்

உள்ளிருந்த அரசியலாளர்களைக்கூட ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது. இலஞ்ச ஊழல்கள், பண மோசடிகள் என்று ஷரோன் அகப்பட்டுக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட பின்பும் அதிகாரத்தையும், பதவிகளையும் மிகச் சுலபமாகக் கையாளுபவராக இருந்தார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இஸ்ரேலில் வாழும் யூத இடதுசாரிகளுக்குள் இவ்வாறான ஒரு பேச்சு இருந்து வந்துள்ளது. என்றோ ஒரு நாள் ஷரோன் பிரதமரானால் தாங்கள் எல்லோரும் நாட்டை விட்டு வெளியேறிவிட வேண்டும் என்பதே அது! ஆனால் அது உண்மையில் நிகழ்ந்த போது, யாரும் நாட்டை விட்டு வெளியேறவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மிகச் சிலர் வெளியேறினார்கள் தான். காலம் செல்லச்செல்ல, நினைவுகள் மங்க ஷரோன் அணிந்திருந்த புதியவகை மிதவாதப் பாத்திரப் போர்வை இடதுசாரிகளின் பயத்தைப் போக்கிவிட்டதென்றே கருத வேண்டியுள்ளது. இந்த மிதவாதப் போக்கினை ஷரோன் பிரதமராவதற்கு முன்பே வெளிப்படுத்த ஆரம்பித்து விட்டார்.

பழையவற்றை மன்னித்துப் புதியவற்றைக் கருத்தில் கொள்ள முனைகின்றன நிதானமான ஓர் நபர் என்ற கருத்தியலை ஷரோன் கட்டமைக்க முன் நிகழ்ந்த ஒரு மிக முக்கிய விடயத்தினை நாம் இங்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். எகுட் பாரக் பிரதம மந்திரியாக இருந்த போது அல் அக்சா மசூதி மீது பாலஸ்தீனியர்களுடனான வன்முறை மோதலைத் தூண்டும் வகையில் ஷரோன் மிகப்பெரும் மோதலுக்கான அடித்தளத்தை அமைத்துச் சென்றார். அதனால் உணர்ச்சிவசப்பட்ட, ஆத்திரமூட்டப்பட்ட பாலஸ்தீனியர்கள் இரண்டாம் Intifada கிளர்ச்சியை ஆரம்பிக்க வழிவகுத்த முக்கிய காரணிகளில் இதுவும் ஒன்றாக அமைந்தது. ஏனெனில் இந்த இரண்டாம் கட்ட இன்டிபடா வெடித்தவுடன் இஸ்ரேலின் பாதுகாப்பு என்ற பிரச்சினை முக்கியத்துவம் அடைகிறது. எனவே அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இஸ்ரேலிய மக்களுக்குத் தங்களைக் காப்பற்றும் இரட்சகனாகக் காட்சி தருகிறார் ஷரோன். ஆகவே அவரால் தேர்தலில் வெற்றி பெற முடிந்தது.

இஸ்ரேலின் வலதுசாரித் தீவிரவாதக் கட்சியான லிகுட் கட்சி காலா பகுதியிலிருந்து துருப்புக்களை வரவழைத்துக் கொண்டு மேலும் முன்னோக்கிச் செல்லத் தயாராக இல்லை, அதனால்தான்

ஷரோன் மிகவும் புத்திசாலித்தனமான உத்திகளோடு கட்டிமா கட்சியை உருவாக்கியிருந்தார். இதனைப் பெரும்பாலும் ஒரு குறியீட்டு விடயமாகவே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்தக் குறியீட்டு நடைமுறையை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டு அரசியல் சதுரங்கத்தில் காயை நகர்த்தும் வேலையை ஷரோன் கச்சிதமாகக் கையாண்டிருந்தார்.

ஆனால் இந்தச் சமாதான முன்னெடுப்புகளை ஊக்குவிக்கும் அல்லது பாலஸ்தீனியர்களின் உரிமைகளை அங்கீகரிக்கும் கட்சி அல்ல ஷரோனின் கட்டிமா கட்சி! ஆனால் நடைமுறையில் ஆக்கிரமிப்பை நாசூக்காக அனைத்துலக சமூகத்தைச் சாந்தப்படுத்திக்கொண்டு தொடர்வதே கட்டிமா கட்சியின் உத்தி! ஷரோன் கட்டிமா கட்சியை வலதுசாரித் தீவிரவாதக் கட்சியான விசுட் கட்சியினுள் முரண் அணியிலிருந்தவர்களை வைத்துக் கட்டியதால் மத்தியத்துவ வாதக் கொள்கை கொண்ட கட்சியாகக் கருதப்பட்டது. அவ்வாறு சொல்லவும் பட்டது.

2005 இல் ஷரோன் காலா பகுதியிலிருந்து 8,000 குடியிருப்பாளர்களை விலக்கிக் கொண்டார். ஆனால் மேற்குக் கரையில் அவர் இணைத்துக் கொண்ட புதிய குடியிருப்பாளர்களின் தொகை 20,000. இதிலிருந்து ஷரோன் 2005 இல் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பாலஸ்தீனியப் பிரதேசங்களில் அனைத்துலகச் சட்டவிரோத யூதக் குடியிருப்பாளர்களின் எண்ணிக்கையைப் 12,000 பேர்களினால் அதிகரித்துள்ளார் என்பதுதான் உண்மை நிலை! ஆனால் அனைத்துலக ஊடகங்கள் இது குறித்துக் கவலைப்படவோ, அலட்டிக் கொள்ளவோ இல்லை.

ஏழு ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாகக் கோமா நிலையில் இருந்து வந்த ஷரோனின் மரணம் இன்று இஸ்ரேலிய அரசியலில் எந்தத் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தப் போவதில்லை. பக்கவாதம் ஏற்பட்டுக் கோமா நிலைக்குச் செல்பவர்கள் நெடுநாள் உயிர் வாழ்வதில்லை. ஆயினும் ஷரோனின் குடும்பத்தவர்களின் வற்புறுத்தலில் உயிர் காக்கும் கருவிகளின் துணையுடன் நினைவிழந்த சடலமாக வீழ்ந்து கிடந்த ஷரோனின் யானை போன்ற உடலம் மீளாத் துயிலை அடைந்து விட்டது. ஆயினும் ஷரோனின் வாழ்வும், வரலாறும் மத்திய கிழக்கு அரசியலில் தொடர்ந்தும் பேசு பொருளாகவே இருக்கப் போகிறது.

இஸ்ரேலிய சமூகத்தின் மற்றும் சியோனிச இயக்கத்தின் இருண்ட அம்சங்களை மிகக் காட்டமாக அடையாளப்படுத்துபவராக விளங்கிய குறியீடாக இஸ்ரேலிய இடதுசாரிகள் ஷரோனை எண்ணுகிறார்கள். இடதுசாரிகள், மாற்றுக் கருத்தாளர்கள் மத்தியில் இன்னுமொரு நம்பிக்கை காத்திருந்ததாக சில விமர்சனக் குரல்கள் அளவிடுகின்றன. அது ஷரோனின் போர் குற்றங்கள் விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என்கிறது.

இஸ்ரேலின் வரலாற்றில் வன்முறையை வெறி கொண்டு வெளிப்படுத்திய இரண்டாவது கொடிய மனிதராகவும், மனிதத்துவத்திற்கு எதிரான இரண்டாவது போர்க் குற்றவாளியாகவும் ஷரோனை சர்வதேச நீதிமன்றத்தின் முன் நிறுத்த வேண்டுமென்று கருதும் யூதர்கள் இஸ்ரேல் என்ற நாட்டுக்குள்ளும் இருக்கின்றார்கள். உலகின் மனிதாபிமானச் சட்டங்களைப் புறக்கணித்து ஷரோன் மனித குலத்துக்கு இழைத்த கொடுமைகளுக்கு, குற்றங்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய கடப்பாடு உடையவராகிறார். அவர் இறந்த பிறகு அதற்கான வாய்ப்பு இல்லாமலாகின்றது.

“எப்படி வெல்லமுடியும் என்பதைத் தெரிந்து வைத்திருந்த அபார திறமைகொண்ட போர்வீரன்” என்று இஸ்ரேல் அதிபர் ஷிமோன் பெரஸ், ஏரியல் ஷரோனின் இறுதி அஞ்சலி நிகழ்வில் பாராட்டிப் பேசுகிறார். மிகக் கடுமையான விமர்சனங்களுக்குக் காரணமான போதிலும் யூத மக்களைப் பாதுகாக்கும் தனது இலக்கிலிருந்து உரைக்கின்றார். ஏரியல் ஷரோனை வழியனுப்பி வைக்கும் அந்தச் சாவு வீட்டில் மேலும் பல மேற்குலகத் தலைவர்கள் பங்கு கொண்டு தங்கள் பங்குக்கு அவரது பங்களிப்பை விதந்துரைக்கும் போது இவ்வாறான போர் குற்ற விசாரணை சாத்தியமானது தானா? என்ற கேள்வியே இயல்பாக எழும்! ஆனால் மாற்றுக் குரல்களது கோரிக்கைகள், வேண்டுகூல்கள் காலம் தாழ்த்தியாவது வரலாற்றில் நிரூபிக்கப்பட்டும், நிறைவேற்றப்பட்டும் வந்துள்ளது என்ற உண்மையும் நம் முன் வந்து விழுகின்றது. எனவே அதனை நாம் முற்றாக மறுதலித்து வரலாற்றை முன்னோக்கி நகர்த்திவிட முடியாது.

எனவே இவ்வாறான பெரும் குற்றங்களை இழைத்தவர்கள் அதற்குப் பொறுப்புக் கூறாமல், அதற்கு ஒரு விலையும்

செலுத்தாது போனால் எதிர்கால உலகு இது போன்ற எண்ணற்ற பெரும் கொடுமைகளையும், இன அழிப்புகளையும் மேலும் எதிர் கொண்டாக வேண்டிய இக்கட்டு ஏற்படுகிறது. அனைத்துலக சமூகம் அதனைத் தொடர்ந்து அனுமதிக்கப் போகின்றதா? என்ற சிக்கலான வினா எம் மத்தியில் எழுகின்றது.

மானுடத்துக்கு விரோதமான கொடூரமான குற்றங்களை நிரந்தரமாக்க முடியாது. நாகரிக சமுதாயமொன்றில் அதற்கான சின்னமாக, அடையாளமாக, குறியீடாகக் குற்றமிழைத்தவர்கள் அனைத்துலகின் நீதிமன்றுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியவர்களாக ஆக்கப்படுதல் அவசியமானது. ஆனால் அவ்வாறான செயற்பாட்டுக்காக நம்பிக்கையுடன் காத்திருக்கும் மக்கள் கூட்டம் கடுமையான ஏமாற்றங்களைச் சந்தித்து வருகிறது. வலிமை பொருந்திய நாடுகளின் பல்வேறு நலன்கள் இதற்குள் குறுக்கிடுவதால் அனைத்துலகச் சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஏற்படும் இழுபறி சொல்லி மாளாது. எனவேதான் இங்கு ஏரியல் ஷரோன் இறந்து விட்டாரா? என்றும் யோசித்துப் பார்க்கத் தோன்றுகிறது. இல்லை! இன்னும் பல ஏரியல் ஷரோன்கள் இந்த உலகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கின்றார்கள்!

□ உரையாடல், மார்ச் மாத சஞ்சிகை, 2014

ஒன்றாறியோ மாநகர சபை, நகர சபைத் தேர்தல்கள்

ஒன்றாறியோ மாநகர சபை, நகர சபைத் தேர்தல்கள் 2018 ஒக்டோபர் 22 ஆம் தேதி நடைபெற்று முடிந்துள்ளன. இது கட்சி அடிப்படையில் வேட்பாளர்கள் போட்டியிட்ட தேர்தல்கள் அல்ல. கூட்டாட்சிக் கோட்பாடு நடைமுறையில் உள்ள கனடாவில் மாநகர சபைகளுக்கு, நகர சபைகளுக்கு பல அதிகாரங்கள் உள்ளன. அதனால் இத் தேர்தல்களுக்கு ஒரு வகை முக்கியத்துவம் உண்டு.

குறிப்பாக நகரங்களில் மக்கள் தொகை ஆண்டு தோறும் மிகப் பெரியளவில் அதிகரிக்கின்றது. அதனால் மக்களின் தேவைகளும், பிரச்சினைகளும் எல்லை மீறுகின்ற போது சிக்கல்கள் எழுகின்றன. அவற்றைத் தீர்த்து வைக்கின்ற கடப்பாடு கொண்டவையாக மாநகர சபைகள், நகர சபைகள் உள்ளன. எனவே அவற்றைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் அங்கத்தவர்கள் திறமை படைத்தவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று மக்கள் விரும்புகிறார்கள்.

உதாரணமாக ரொறொன்ரோ மாநகரத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இந்த நகரத்துக்கான உணவுச் சாலைகள், வதிவிடங்கள், பாதுகாப்பு, மின்சார விநியோகம், நீர் வழங்கல், போக்குவரத்து, பூங்காக்கள், ஏரிகள், வீதிகள், கழிவுப் பொருட்கள் எனப் பல்வேறு விடயங்கள் உள்ளன. அவற்றை மாநகர சபை நிர்வாகமே கையாளுகின்றது.

ஆகவே மாநகர சபை உறுப்பினர்களும், மேயரும் அவற்றைச் செம்மையாக நெறிப்படுத்தி உரிய முறையில் நிதியையும், சேவையையும் வழங்குதல் அவசியமானது. முப்பது இலட்சம் மக்கள் தொகையைக் கொண்ட ரொறொன்ரோ 45 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட மாநகர சபையாக இதுவரை காலமும் இருந்தது. இன்னும் இரண்டு அங்கத்தவர்களை இம்முறை தேர்தலில் அதிகரிப்பதற்கான சந்தர்ப்பமும் பரிந்துரைக்கப்பட்டன. ஆனால் அண்மையில் இடம்பெற்ற ஒன்ராறியோ மாகாண அரசு தேர்தலில் Ford தலைமையில் வெற்றி பெற்று வந்த முற்போக்கு பழமைவாதக் கட்சி 25 அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட மாநகர சபையாக ரொறொன்ரோ அமைதல் வேண்டுமெனச் சட்டம் இயற்றி அதனை நடைமுறைப்படுத்தியது.

அதனால் ஒவ்வொரு வட்டாரங்களினதும் எல்லையளவு இரட்டிப்பாகியுள்ளது. போட்டிகள் மிகக் கடுமையாக அமைந்தன. ஏற்கனவே மாநகர சபை உறுப்பினர்களாக பல ஆண்டுகள் பணியாற்றிய சிலர் தோல்வியைத் தழுவிக்கொண்டனர்.

சென்ற தடவை ரொறொன்ரோ மேயராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜோன் ரொறி இம்முறை பெரு வெற்றி பெற்றுள்ளார். கடந்த இடைத்தேர்தலின் போது வெற்றி பெற்றுக் கவுன்சிலரான நீதன் சான் என்ற தமிழர் இம்முறை 25 ஆம் வட்டாரத்தில் வெறும் 154 வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் தோற்றுப் போயிருக்கிறார். இவரது தொகுதி தமிழர்கள் மிகப்பெருமளவில் செறிந்து வாழும் தொகுதி.

மாநகர சபை, நகர சபை தேர்தல்கள் நடைபெறும் போது கல்விச் சபைத் தேர்தல்களும் ஒன்றாக நடைபெறும். மாணவர்களின் கல்வி குறித்த செயற்பாட்டுத் திட்டங்களை இச் சபைகள் உருவாக்குகின்றன. பல்லினச் சமூகங்கள் வாழும் ரொறொன்ரோ மற்றும் ஒன்ராறியோவின் மற்றைய நகரங்களில் பெற்றோர்களின் விருப்பங்களை அடிப்படையாக வைத்துப் பாடத்திட்டங்களை, பயிற்சித் திட்டங்களை ஆக்க வேண்டிய கடப்பாடு கல்விச் சபைக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே கல்விச் சபைகளுக்கான நிர்வாகிகள் (Trustees) மக்களால் தேர்வு செய்யப்படுகிறார்கள்.

இத் தேர்தல்களில் போட்டியிடுபவர்கள் கல்வி சார் விடயங்களில் அறிவும், ஆற்றலும் உடையவர்களாக இருப்பதை மக்கள் விரும்புவார்கள். மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகிய முத்தரப்பாருடனும் இணைந்து பணியாற்றவும் அவர்களுக்கிடையே ஏற்படும் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கான பொறுப்புணர்வும் கல்விச் சபை உறுப்பினர்களுக்கு இருக்க வேண்டியதாகிறது.

இம்முறை கடந்த காலங்களோடு ஒப்பிடுகின்ற போது அதிகமான தமிழர்கள் கல்விச் சபையின் பல்வேறு பாகங்களிலும் போட்டியிட்டார்கள். ரொறொன்ரோ கல்விச் சபையில் இம்முறை மூன்று தமிழர்கள் Trustees (அறங்காவலர்கள்) ஆக வெற்றி பெற்றுள்ளார்கள். பார்த்தி கந்தவேள், அனு சிறீஸ்கந்தராஜா, யாழினி இராஜகுலசிங்கம் ஆகியோரே வெற்றி பெற்ற தமிழர்கள். இதில் பார்த்தி கந்தவேள் என்ற தமிழர் கடந்த தடவையும் கல்விச் சபை அறங்காவலராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டவர். அனு சிறீஸ்கந்தராஜா, பார்த்தி கந்தவேளின் துணைவியாவார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. மார்க்கம் கல்விச் சபை அறங்காவலராக மூன்றாவது தடவையாக இம்முறையும் யுவனிதா நாதன் என்ற தமிழ் பெண்மணி தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளார்.

மொத்தமாக இந்தத் தடவை ஒன்றாறியோ மாகாணத்திற்கான மாநகர சபை, நகர சபை, பிரதேச சபை, கல்விச் சபை ஆகியவற்றுக்காக 29 தமிழர்கள் களம் இறங்கியிருந்தார்கள். அவர்களில் மூன்று தமிழ் பெண்கள், ஆணொருவர் வெற்றி பெற்றவர்களாகின்றனர். அனைவரும் கல்விச் சபை உறுப்பினர்களாக (அறங்காவலர்களாக) ஆகியுள்ளார்கள்.

மார்க்கம் நகர சபைக்காக நடைபெற்ற தேர்தலில் ஏழாம் வட்டாரத்தில் இம்முறை ஐந்து தமிழர்கள் போட்டியிட்டிருந்தார்கள். அவ் வட்டாரத்தில் கடந்த மூன்று தடவைகளும் வென்றவர் லோகன் கணபதி என்ற தமிழர். அவர் இந்த வருடம் பழமைவாதக் கட்சியில் போட்டியிட்டு மாகாண ஆளுமன்றுக்குத் தெரிவாகியதால் தனது மகளை (கீத்திகா லோகன் கணபதி) அந்த இடத்துக்கான போட்டிக்காக இறக்கியிருந்தார். மேலும் மலர் வரதராஜா, சோதி செல்லா, இலகுப்பிள்ளை சிறிநாதன், கிளி செல்லையா ஆகியோருடன் சேர்த்தால் ஐந்து தமிழர்களும் அடிபட்டு அப்பத்தை காலித் உஸ்மான் என்ற இன்னொரு வேட்பாளரிடம் பறிகொடுத்தனர்.

கனடாவில் முக்கியமாக ஒன்றாறியோ மாகாணத்தின் ரொறொன்ரோ பெரும்பாக ஜனநாயக தேர்தல் களத்தில் தமிழர்கள் பெருமளவில் குதித்திருப்பது குறித்துப் பல்வேறு கருத்துகள் கூறப்படுகின்றன. பொது வாழ்வில் ஈடுபடாதவர்கள், ஒதுங்கியிருந்தோர் எல்லாம் வறிந்து கட்டிக்கொண்டு வந்திருப்பதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தகுதி பெறாதார் போட்டியிடுகிறார்கள் எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. குடும்பச் செல்வாக்கு, பண பலம், ஆளணி குதிரைச் சவாரியில் இறங்க வைத்துள்ளது... என நிறைய! எது எப்படியிருப்பினும் வென்று விட்டால் புகழ் பாட ஒரு பெருங் கூட்டம் திரளும்!

□ தேசியம் சஞ்சிகை, ஒக்ரோபர் 2018.

ராதிகா இம்முறை வெற்றி பெறுவாரா?

ஸ்காபுரோ - ரூஜ்றிவர் தொகுதியில் மத்திய அரசுக்காக என்டிபிக் கட்சியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய (2011-2015) முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ராதிகா லிபரல் கட்சிக்குத் தாவிய செய்தியை *Huffington Post* வெளியிட்டதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு கதைகள் வதந்திகள் ஊருக்குள் உலா வந்ததை நாம் அவதானிக்கலாம். இது குறித்த ராதிகாவின் நிலைப்பாட்டை அறிவதற்காகக் கடந்து போன ஞாயிற்றுக்கிழமை நாளொன்றில் (17.04.2016) 'ஆட்சைட் மோல்' மக்டொனால்ட்ஸில் முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ராதிகாவை சந்தித்துப் பேசியிருந்தேன். பல்வேறு வகையான கேள்விகள் என்னால் கேட்கப்பட்டது. எவ்வித சிக்கலுமின்றி உற்சாகமாகத் தனது பார்வையில் கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்திருந்தார் ராதிகா.

ஸ்காபுரோ-ரூஜ்றிவர் தொகுதி மாகாண அரசவை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் *Bas Balkissoon* பதவி விலகல் கடிதத்தைக் கொடுத்து ஒரு மணித்தியாலத்துக்கு உள்ளாகவே 'பிரகல் திரு' நடைபெறவுள்ள இடைத்தேர்தலில் வேட்பாளராகப் போட்டியிடுவதற்கான அறிவிப்பைச் செய்தது அதிரடியாக இருந்தது. இது ஒரு வகையில் அவருக்குச் சாதகமான நகர்வுதான்.

லிபரல் கட்சி சார்பில் நியமனப் பத்திரத்தைத் தாக்கல் செய்த பிரகல் திரு உடனேயே களத்தில் இறங்கிக் கடுமையாக வேலை செய்யத் தொடங்கிவிட்டார். பிரகல் திரு நீண்ட காலமாகத் தமிழ்ச் சமூகப் பரப்பில் பொதுச்சேவையாற்றுபவர். கனடியத் தமிழ் காங்கிரசின் முக்கிய பொறுப்பில் இருப்பவர். தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் மேடையில் மக்களைக்

கவரும் வகையில் பேசக் கூடிய திறன் படைத்தவர். அவருக்குப் பக்கபலமாக கனடிய தமிழ் காங்கிரசைச் சேர்ந்த முக்கிய தலைகள் பின்னணியிலிருந்து வெகு கச்சிதமாகக் காய்களை நகர்த்துகிறார்கள். கடந்த பல தேர்தல்களில் வெற்றிகரமாகப் பணிபுரிந்தவர்கள் அவர்கள். சமூக வலைப்பின்னல், நிதி சேகரிப்பு, கட்டமைப்பு, நிர்வாகம் போன்றவை அவர்களுக்கு அத்துபடி!

இந்தச் சமயத்தில் என்டிபிக் கட்சி சார்பில் நியமனம் கேட்ட ராதிகா கட்சி மாறி திடீரென லிபரல் கட்சி சார்பில் களத்தில் குதிக்க முன்வந்திருப்பது பலருக்கும் வியப்பாக இருந்தது. மாகாண லிபரல் கட்சித் தலைமை உட்கட்சி வேட்பாளர் நியமனத் தேர்தல் இல்லாமலேயே ராதிகாவை வேட்பாளராக நியமனம் செய்ய முன்வந்துள்ளது என்று சிலர் அடித்து வாதிடும் நிலைமை கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அப்படியாயின் முதலில் என்டிபிக் கட்சி சார்பில் போட்டியிட விரும்புவதாக அறிக்கை விடுத்திருந்த தாங்கள் ஏன் அதிலிருந்து விலகி லிபரல் கட்சி சார்பில் போட்டியிடுவதாக அறிவித்தீர்கள் என்ற போது என்னை ஆதரித்த மக்களின் விருப்பு அவ்வாறு அமைந்திருந்ததாகப் பதிலிறுத்தார். அந்த அபிப்பிராயத்துக்கு இணங்கவே தான் செயற்படுவதாகவும் கூறினார். தன் மீது நம்பிக்கை கொண்ட தனது தீவிர ஆதரவாளர்கள் திரண்டு தன் மீது பிரயோகித்த அழுத்தத்தைத் தான் உள்வாங்கிக்கொள்ள நேர்ந்ததாகத் தன்னை நியாயப்படுத்த விழைந்தார் 'ராதிகா'. 'பற்றிக் பிறவுண்' தலைமையிலான பழமைவாதக் கட்சியினர் கூடத் தன்னை நெருங்கி அக்கட்சி சார்பில் போட்டியிட அழைத்ததாகவும் அதனைத் தான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்.

லிபரலில் நியமனம் கேட்க வேண்டுமென்றோ அல்லது லிபரல் கட்சியில் இணைய வேண்டுமென்றோ ஏற்கனவே தீர்க்கமான முடிவை எடுத்துவிட்டார் ராதிகா என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ள சில அரசியல் அவதானிகளும் நம்மிடையே உள்ளார்கள். எனவே முதலில் என்டிபியினரிடம் சாட்டுக்காக வேட்பாளர் நியமனம் கேட்டுள்ளார் போலவே நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

ராதிகா சிற்சபைஈசன்

ஏனெனில் இதற்கு முதல் நடைபெற்ற இந்தத் தொகுதிக்கான இரண்டு மாகாண அரசவைக்கான தேர்தல்களில் லிபரல் கட்சி Bas Balkissoon-ஐ எதிர்த்துப் போட்டியிட்டுப் பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட வாக்குகளைப் பெற்று இரண்டாவது இடத்துக்கு வந்தவர் என்டிபிக் கட்சி சார்பில் போட்டியிட்ட நீதன் சண். இவர் மாகாண என்டிபிக் கட்சித் தலைமையோடு (ஆந்திரையா ஹாவாத், யக்மன்ற் சிங்) மிகவும் நெருக்கமான உறவைப் பேணி வருபவர். அந்நிலையில் உட்கட்சி நியமனத் தேர்தல் மூலமோ அல்லாத வேறு வகைகளிலோ என்டிபிக் கட்சி சார்பில் வேட்பாளர் நியமனத்தைப் பெறுவதில் கடினங்கள் இருந்திருக்கிறது ராதிகாவுக்கு!

மற்றது நீதனும் தன்னுடைய நீண்ட நாள் கனவுக்கான அடையாளத் தளத்தை இன்னொரு என்டிபிக்காரருக்குத் தாரை வார்த்துக் கொடுக்கப் போவதுமில்லை. ரொறொன்ரோ கல்விச்சபை (41, 42 ஆம் வட்டாரங்களை உள்ளடக்கியதற்கான) இடைத் தேர்தலில் நீதன் பெற்ற வெற்றிக்கான ஆரவாரக் கூச்சல் அடங்குவதற்குள்ளேயே மற்றைய தேர்தலிலும் போட்டியிட அவரது ஆழ்மனம் விரும்பும். தொகுதி எங்கணும் அவரது தலை பொறித்த பதாகைகள் மீண்டும் கோடை கால முளைத்தெழலாக எழுந்து நிற்பதைப் பார்த்து உவகை கொள்ளவே அவரது

உள்ளகம் ஏங்கிக் கொண்டிருக்கும். எனவே தனது முன்னாள் என்டிபி ஆதரவாளர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற்கான நோக்கில் ஓர் இராஜதந்திரக் காய் நகர்த்தலாக என்டிபி சார்பிலான அறிவிப்பை ராதிகா செய்திருக்க வாய்ப்புண்டு.

பல்வேறுபட்ட விமர்சனங்களுக்கு மத்தியில் துணிச்சலாக இவ்வாறான அறிவிப்பை வெளியிட்டுள்ளீர்கள். அதனால் மாகாண லிபரல் கட்சியின் உயர்பீடத்தில் உள்ளவர்களின் மறைமுக ஆசி உங்களுக்கு இருக்கின்றது என்ற போது அதனை வெளிப்படையாகச் சொல்ல முடியாதுள்ளது என்றார். அனாலும் ராதிகாவின் உடல் மொழி எடுத்தியம்பிய சேதி அவ்வாறான ஆதரவு உள்ளதென்பதையே!

என்டிபிக் கட்சி சார்பில் போட்டியிட்டு வென்று அதன் கொள்கைகளுக்காக இறுதி வரை செயற்படுவேன் என்று சூளுரைத்தவர் ராதிகா! யாக் லேற்றனின் மறைவின் போது அவரது பூதவுடலின் மீது வீழ்ந்து புரளாத குறையாக அழுது தீர்த்துச் சோகம் கொண்டாடியவர் ராதிகா! அத்தகைய வரலாறு கொண்ட என்டிபிக் கட்சியின் இளம் நம்பிக்கை நட்சத்திரங்களிலொன்று இவ்வாறு கட்சி தாவினது என்டிபிக் கட்சியினைத் தங்களது கட்சியாக வரித்துக் கொண்ட நிரந்தர என்டிபி கட்சி ஆதரவாளர்களை ஏமாற்றத்துக்கு உள்ளாக்கியிராதா என்ற போது உடனடி ஏமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்றார். ஆனால் நீண்ட நாள் நோக்கில் அவ்வாறு அமையாது என்ற நம்பிக்கையும் அவரிடம் வெளிப்பட்டது.

ஆனால் என்டிபிக் கொள்கைகளை இயலுமான அளவு நடைமுறைப்படுத்த முற்படுகின்ற அரசாகவே ஒன்ராரியோ மாகாண லிபரல் அரசையும் முதலமைச்சர் காத்தலின் விண்ணையும் தான் நோக்குவதாக எவ்வித இடர்ப்பாடுமின்றித் தர்க்கம் புரிகிறார் ராதிகா!

ஸ்காபுரோ சப்வே (நிலக் கீழ் இரயில் திட்டம்) விடயத்தில் லிபரல் அரசு செயற்படும் விதம், தொழிலாளர்களுக்கான அடிப்படை ஊதியம் இரண்டு தடவைகள் உயர்த்தப்பட்டுள்ளமை, தொழிலாளர்களுக்கான பாதுகாப்புச் சட்டங்கள், பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கு நிகரான ஊதியத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த முனைவது, ஊதியம் குறைந்த குடும்பத்துப் பிள்ளைகளுக்கு

இலவச பல்கலைக்கழகம் மற்றும் கல்லூரிப் பட்டப்படிப்பு போன்ற பல மக்கள் நலத் திட்டங்கள் விபரல் மாகாண அரசினால் செயற்படுத்தப்படுவது தன்னை ஈர்த்துள்ளதாக நியாயப்படுத்துகிறார் ராதிகா!

ஸ்காபுரோ மக்களது நலன்களில் ஸ்காபுரோ சப்வே (நிலக்கீழ் இரயில் போக்குவரத்துத் திட்டம்) தொடர்பில் அக்கறை கொண்டதாக காட்டிக் கொள்ளும் தாங்கள் கடந்த சனிக்கிழமை இது குறித்து ஸ்காபுரோ சிவிக்சென்ரரில் நடைபெற்ற கூட்டத்துக்கு வருகை தந்திருக்கவில்லை. Better transit for Scarborough என்ற தலைப்பில் ஸ்காபுரோ சிவிக் சென்ரரில் அக் கூட்டம் நடைபெற்றது. நகர, மாகாண, மத்திய அரசு உறுப்பினர்கள் (மேயர் ஜோன் ரொறி, கரி ஆனந்தசங்கரி உட்பட) பலர் வருகை தந்திருந்தார்கள். மண்டபம் நிறையுமளவுக்குப் பெருமளவில் ஸ்காபுரோ வாழ் பல்லின மக்கள் கலந்து கொண்டு தங்கள் அபிப்பிராயங்களை முன்வைத்திருந்தார்கள். உங்களது போட்டியாளர் பிரகல் திரு கூடக் கலந்து கொண்டிருந்தார். உங்களால் அத்தகையதோர் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள முடியாமல் போனது ஏன் எனக் கேள்வி எழுப்பினேன் ராதிகாவை நோக்கி! தனக்கு வேறு வேலைகள் அந்த நேரத்தில் இருந்தமையால் வர முடியவில்லை என்றார்.

தான் என்டிபிக் கட்சி சார்பில் எம்பீயாக இருந்த வேளையில் எதிர்க்கட்சியில் இருந்துகொண்டு எதனையும் நடைமுறைப்படுத்த முடியாமல் இருந்தது. கார்ப்பர் அரசு தாங்கள் சொல்லும் எதனையும் காதில் போட்டுக் கொள்வதில்லையென்றும் பெரும் தடுப்புச்சுவரையே எழுப்பியிருந்தது என்றும் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டார்.

ஆகவே மக்கள் நலக் கொள்கைகளை உடைய அரசாங்கக் கட்சியில் இணைந்து செயற்படுவதன் மூலமே தான் சார்ந்த தொகுதி மக்களுக்குக் கூடுதல் பங்களிப்பைச் செலுத்த முடியுமென்று தான் நம்புவதாகவும் ராதிகா சொன்னார்.

ஐந்து தடவைகள் விபரல் அரசு தொடர்ச்சியாக ஒன்ராரியோ மாகாண அரசவைத் தேர்தல்களில் வென்று வருகிறது. கருத்துக் கணிப்புகள் காத்தலீன் வின் தலைமையிலான விபரல் அரசு மிக இறக்கத்தில் இருப்பதைச் சுட்டி நிற்கிறது. பல்லினச்

சமூகங்களோடு மிக நெருக்கமாகப் பழகி அவர்களது நம்பிக்கையினை வென்று வரும் இளைஞர் 'பற்றிக் பிறவுண்'! அவர் மாகாண முற்போக்குப் பழமைவாதக் கட்சியின் தலைவராகி மாகாண அரசு எதிர்க்கட்சித் தலைவருமாகியுள்ளார். எனவே தொடர்ச்சியாக ஆட்சிக்கட்டில் இருக்கும் லிபரல் கட்சிக்கு அடுத்து வரும் மாகாண அரசவைக்கான பொதுத் தேர்தல் மிகுந்த சோதனையாக இருக்குமென்ற ஆரூடம் பலராலும் முன்வைக்கப்படுகிறது. ஆகவே இவ்வாறான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் உங்களது கட்சித் தாவல் புத்திசாலித்தனம் உடைய காய் நகர்த்தலாகக் கொள்ள முடியுமா என்ற கேள்வியை எழுப்பினேன். தான் சந்தர்ப்பவாதியாகச் செயற்படாது கொள்கையை அடிப்படையாக வைத்துச் செயற்படுவதற்கான ஆதாரமாக இதனைக் கொள்ளுங்கள். மேலும் என்னைச் சந்தர்ப்பவாதியாகக் குற்றம் சாட்டுபவர்களுக்கு இது ஒரு நல்ல பதிலாகவும் அமைகிறது என்ற வகையில் அமைந்தது அவரது பதில்!

ராதிகா திறமையானவர் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவருக்கு நல்ல தமிழ் ஆலோசகர்கள் இருக்கவில்லை. அல்லது அவர் ஆலோசனை கேட்கவில்லை. எனினும் பழமைவாதக் கட்சியைத் தோற்கடிக்கக் கனடியர்கள் திரண்டு லிபரல் கட்சியை முன்னிலைபடுத்திய ஒரு சூழலில் அவரது தோல்வி தவிர்க்க முடியாதது, ராதிகா தனது அரசியலின் அத்திவாரம் தமிழ் வாக்காளர்கள்தான் என்பதைப் பெரிதும் பொருட்படுத்தவில்லை. அத்தகைய நிலைப்பாட்டில் அவர் சென்று கொண்டிருக்க முடியாது. மீண்டும் அவர் அதனை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

பிரபல கவிஞர் ஒருவரின் ராதிகா குறித்த அபிப்பிராயம் இது!

ஐம்பதினாயிரம் டொலர்களுக்குக் குறைந்த வருமானம் உள்ள குடும்பங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் படிப்பதற்கு பணம் கட்டத் தேவையில்லை என்று காத்தலீன் வின் தலைமையிலான ஒன்ராரியோ மாகாண லிபரல் அரசாங்கம் முடிவெடுத்துள்ளது. இதுபோன்ற கொள்கைகள் எனக்குப் பிடித்துள்ளது. எனவேதான் அந்தக் கட்சியில் சேர்ந்து கொண்டேன் என்று ராதிகா சொல்லக் கூடும்.

ஆனால் பொதுவாக அரசியல்வாதிகளின் கட்சித் தாவலைத் தமிழ் மக்கள் விரும்புவதில்லை.

இது எனது மதிப்புக்குரிய பத்துறை ஆற்றல்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட முதியவர் ஒருவரின் கருத்து!

இங்குள்ள எல்லாக் கட்சிகளும் கொள்கை அளவில் ஒன்றாகத்தான் உள்ளது. வேறுபாடு என்பது மெல்லிய இழைதான். முதலாவது நேரடியானது. மற்றையது நடுவழியில் செல்வது. மூன்றாவது மென்வழிப் போக்கிலானது. மக்களுக்கு ஒரேயொரு தேர்வு மட்டும்தான் உள்ளது. ஒரு கட்சியில் அதிருப்தி என்றால் மற்றக் கட்சி. இதில் ராதிகா கட்சி மாறியது பெரும் துரோகம் என்று சொல்வதற்கில்லை. மக்களுக்குத் தொண்டாற்றத் தனது நலனுடன் கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் மட்டும் தான் இது.

இவ்வாறான அபிப்பிராயத்தை வெளிப்படுத்தியவர் முன்னாள் இடதுசாரித் தொழிற்சங்கவாதி!

ஜோன் சரே, பழமைவாதக் கட்சியிலிருந்து விபரலுக்குள் நுழைந்தது. பொப் நே. என்.டி.பிக் கட்சியிலிருந்து விபரலுக்குப் போனது எல்லாம் கட்சித் தாவலா? இது ராதிகாவிற்கு நீண்ட கால நோக்கில் நன்மை பயக்குமோ தெரியாது. ஆனால் திறமையுள்ள தமிழர்கள் அரசியலில் தொடர்ந்து நீடிப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ராதிகாவின் முந்தைய வெற்றி, தோல்வி இரண்டுமே அவருக்கானதல்ல. அதனை நிகழ்த்தியது தமிழர் வாக்குகளும்ல்ல. இரு பெரும் அலைகளால் உண்டான வெற்றியும் தோல்வியுமே!

இதனைச் சொல்பவர் இடதுசாரிக் கொள்கைகளைத் தனது அரசியல் சிந்தாந்தமாக வரித்துக் கொண்ட அனுபவசாலி நண்பர் ஒருவர்.

பொப் நேயின் கட்சி மாற்றத்துடன் ராதிகாவின் கட்சித் தாவலை ஒப்பிடக் கூடாது. பொப் நே கட்சி மாறியதற்கு அவர் எதிர் கொண்ட தத்துவார்த்தச் சிக்கல்கள் உண்டு. தொழிற்சங்கங்கள் அவரோடு முரண்பட்டு எடுத்த எதிர் நிலைப்பாடு என்ற மிகப் பலமான காரணம் ஒன்றுண்டு.

அவரது தலைமையிலான ஒன்றாயோ மாகாண என்டிபி அரசு பழமைவாதக் கட்சியின் மைக் ஹாரீஸ் மூலம் வீழ்த்தப்பட்ட போது சில காலங்கள் அரசியலில் இருந்து ஒதுங்கியிருந்த பொப் நே மீண்டும் மத்தியில் அரசியல் செய்வதற்கு லிபரல் கட்சியைத் தேர்வு செய்து கொள்கிறார்! ராதிகாவோ மத்தியிலிருந்து மாகாணத்துக்கு... பிறகு கட்சி மாற்றம்... எனப் பொருத்தமற்ற வகையில் பதவிக்காகவே இதனைச் செய்திருக்கிறார்! இது பிழையான உதாரணம்!

இப்படிச் சொல்பவர் ஊடகவியலாளரும் பத்தி எழுத்தாளருமான நண்பர் ஒருவர்.

மக்கள் குழாத்துக்குள், நண்பர்கள் வட்டத்துக்குள், முகப்புத்தகத்துக்குள், நுழையும் போது இப்படிப் பலவகையான அபிப்பிராயங்களைக் கேட்கவும், காணவும், வாசிக்கவும் முடிகிறது. ஆனால் நியமன வேட்பாளருக்கான லிபரல் கட்சியின் உள்ளகத் தேர்தலில் ராதிகா வெற்றி பெறுவாரேயானால் இடைத்தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதில் பெரும் சிக்கல்கள் இருக்கப் போவதில்லை. ஆனால் அதை வெல்வதில் தான் ராதிகாவுக்கு மிகப்பெரிய சவால் காத்திருக்கின்றது!

□ 2016, மே மாத 'இ-குருவி' மாத ஏட்டில் வெளியான கட்டுரை

தமிழ் மக்களின் 'காத்திருத்தல்'

புலம்பெயர் சமூகங்கள் என்பதனை எந்த நாட்டினதும், எந்த இனத்தினதும், எந்தச் சமூகத்தினதும் நெருக்கடியான காலகட்டங்களிலும் நாம் அவதானிக்கலாம். யூதர்கள் ஏனைய இனங்களால் அழிக்கப்பட்டபோது ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் வருடங்களாகப் புலம் பெயர்ந்து வந்திருக்கின்றார்கள். தென்னாபிரிக்காவில் பிரிட்டிஸாரின் படையெடுப்புக்குத் தாக்குப்பிடிக்க முடியாத ஆப்பிரிக்கான்ஸ் இனத்தவர்கள் தங்களது நிலப்பரப்பைக் கைவிட்டுக் கால்நடைகளையும், தங்களது உடமைகளையெல்லாம் திரட்டிக் கட்டியெடுத்துக் கொண்டு கரவன் என்று அழைக்கப்படும் ஊர்திகள் மூலம் மத்திய நிலப்பரப்பை நோக்கி ஓடினார்கள். வியட்நாமிய, அமெரிக்க யுத்தத்தின் போது பல இலட்சம் வியட்நாமிய மக்கள் சீனாவுக்கு ஓடி வந்திருக்கின்றார்கள். பாகிஸ்தான் தனது முற்றுகையை வலுப்படுத்திய பொழுது ஒரு கோடி கிழக்கு வங்காள முஸ்லிம் மக்கள் அருகிலிருந்த இந்திய மாநிலமான மேற்கு வங்கத்துக்குள் நுழைந்து கொண்டார்கள். துருக்கியால் நிகழ்த்தப்பட்ட ஆர்மீனிய இனப்படுகொலைகளின் பொழுது ஆர்மீனியர்கள் தங்களது நிலப்பரப்புகளை விட்டு வேற்று நாடுகளுக்கு இடம்பெயர்ந்திருக்கின்றார்கள். பாலஸ்தீனியர்களுக்கு நிகழ்ந்ததையும் இங்கு சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்!

அண்மைக்கால வரலாறுகளிலே யூதர்கள், குர்தியர்கள், பாலஸ்தீனியர்கள், கிழக்குத் தீமோரியர்கள், தீபெத்தியர்கள், தென் சூடானியர்கள், கொசொவோக்கள், இலங்கைத் தமிழர்கள், கியூபன்கள், மெக்சிக்கர்கள் என இந்தத் தொடர்ச்சி நீண்டு

கொண்டேயிருக்கிறது. இவ்வாறு இடம்பெயர்ந்து மேற்குலகில் குடியேறியவர்கள் பொருளாதார ரீதியில் சில அனுகூலங்களைப் பெற்று வாழக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஆகவே தாங்கள் வாழ்ந்த நாடுகளின் உள் முரண்பாட்டுச் சிக்கலின் பக்க விளைவாக நாடு மாறியோர் காசு காய்க்கும் மரங்களாக நோக்கப்படும் சூழ்நிலை உருவாகிறது. இந்தக் காசு காய்க்கும் மரங்கள் எங்கெங்கு போராட்டங்கள் நிகழ்ந்தனவோ அங்கெல்லாம் தனது தாக்கங்களை நிகழ்த்தியிருக்கும்.

வறுமையில் வாடிய குடும்பங்களுக்கு நிதிகளை வாரி வழங்கியிருக்கிறது. தன்னுடைய சகோதரர்களை படிப்பிக்க வைத்திருக்கின்றது. சகோதரிகளுக்கு மணம் புரிந்து வைத்திருக்கின்றது. தம்பி, தங்கையரை வெளிநாடுகளுக்கு வரவழைத்திருக்கின்றது. நாட்டிலிருந்த குடும்ப உறவுகளுக்கு வியாபார மூலதனங்களை உருவாக்கியிருக்கிறது. தங்களது சொந்தங்களுக்கு வீடு வாசல்களை வாங்கியும், கட்ட வைத்தும் சொத்துக்களைக் சேர்க்க வைத்திருக்கின்றது. நோய்வாய்ப்பட்ட பெற்றோருக்கும், உறவினர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும் வைத்தியம் அளித்திருக்கின்றது. இவையெல்லாம் இயல்பாக எங்களைப் போன்ற எல்லா இனக் கூட்டங்களுக்கும் அவர்களது தாய் நிலங்களில் நிகழ்ந்திருக்கின்றது.

எமது விடயத்தில் 1983 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நோக்கினால் முதல் மூன்று வருடங்களுக்குப் பின்னால் ஈழப் போராட்ட இயக்கங்கள் தங்கள் கால்களில் நிற்க வேண்டிய சூழல் எழுகின்றது. விதிவிலக்காக எம்ஜிஆரின் நிதியுதவி விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் போதும் இந்திய அரசின் நிதியுதவி அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இதனுள் உள்ளடக்கலாம்.

ஆனால் இந்திய அழுத்தத்துக்குள் அகப்படாது விலகிக் கொண்டிருந்த விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புக்குத் தனது சுய காலிலேயே நிற்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஏற்கனவே தனது வலைப்பின்னலை தமிழ் மக்கள் பெருமளவில் வாழ்ந்த மேற்கு நாடுகளில் வலுவாகக் கட்டியிருந்த விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு நிதிப் பின்தளமாக இதனை மாற்றுகிறது. வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்த மக்களும் மண்ணில் நின்று

எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன், வே. பிரபாகரன்

உழைத்த, போராடிய அமைப்புக்குக் கணிசமான நிதியுதவி வழங்க முன்வந்தனர். இத்தகைய வாய்ப்பு ஏன் மற்றைய அமைப்புகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாங்கள் நோக்க வேண்டும்.

மூன்றாம் கட்ட ஈழப்போரின் முடிவில் மேற்கு நாடுகளின் அனுசரணையுடனான சமாதான முயற்சிகளின் பின்னணியில் அது, அபிப்பிராயங்களை உருவாக்கவல்லதும், தீர்மானங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்தவல்லதுமான ஓர் இரண்டாவது பின்தளம் என்று அழைக்கப்படக்கூடிய வளர்ச்சியைப் பெற்றது என்பது முழு உண்மையல்ல.

உதாரணத்துக்கு நான் சுவிசில் ஒருங்கிணைப்பாளராக இருந்த காலத்தில் இடம்பெற்ற ஒரு விடயத்தை எடுத்துக் கொள்ளுகிறேன். கிட்டுவை இங்கிலாந்தில் இருந்து வெளியேறுமாறு கோருகின்றது அந்த நாட்டின் உள்துறை அமைச்சு. அவர் ஏற்கனவே மருத்துவச் சிகிச்சை பெறுவதற்கான விசாவின் அடிப்படையில்தான் அந்த நாட்டுக்குள் நுழைந்திருந்தார் என்பதுதான் எனது ஞாபகம். எனவே அவரைச் சட்டபூர்வமாக எந்த நாட்டுக்குள் கொண்டு செல்லலாம் என்ற பிரச்சினை எழுகிறது இயக்கத்துக்கு.

அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நானும், திலகரும், அன்றளும் பேர்ணில் அமைந்துள்ள அகதிகள் திணைக்களத் தலைமை அலுவலகத்தில் சுவிசின் அகதிகள் துறைக்கான ஆணையாளர் பீற்றர் ஆர்பென்ஸை சந்திக்கின்றோம்.

ஆர்பென்சுக்கு நிலைமைகளை எடுத்து விளக்கி கிட்டுவை சுவிசிற்குள் அழைத்து வருவதற்கான ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டது எங்களால். ஆனால் ஆர்பென்ஸின் நோக்கம் வேறு! விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் மிக முக்கிய பொறுப்பில் இருப்பவர் ஒருவரை வரவழைத்து அவரோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதன் ஊடாகத் தற்காலிக போர் நிறுத்தம் ஒன்றை இலங்கை அரசோடு ஏற்படுத்துவதே ஆர்பென்சின் எண்ணம்.

ஏனெனில் அகதிகள் பெருமளவில் தங்களது நாட்டுக்குள் நுழைவதை சுவிஸ் நாட்டவர்களில் பெரும்பான்மையோர் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. எனவே பெருகி வரும் தமிழ் அகதிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமானால் இலங்கையில் இடம்பெறும் மனித உரிமை மீறல்களைத் தடுத்தாக வேண்டும். அந்தத் தந்திரோபாயத்தின் அடிப்படையில் ஆர்பென்ஸ் காய்களை நகர்த்தினார்.

அதனால் சிறிது காலம் கிட்டுவுக்கு சுவிசில் வாழுவதற்கான அனுமதி மறைமுகமாக சுவிஸ் அரசினால் வழங்கப்பட்டது. ஆனால் அவர்களது முயற்சி நிறைவேற்றவில்லை. பின்பு அவர்களாகவே கிட்டுவை வெளியேறுமாறு கேட்டுக் கொண்டார்கள். நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் செய்த உதவியைக் கருத்திற் கொண்டு கிட்டுவும் வெளியே செல்வதென முடிவெடுத்தார்.

இங்கு உலகமயமாதல் சூழலில் ஒவ்வொரு நாடுகளினதும் நலன்கள் இன்னுமொரு நாட்டுடன் பின்னிப்பிணைந்துள்ளதை நாம் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. ஆகவே அந்த நலன்களின் அடிப்படையில் சில விடயங்களைச் செய்ய வேண்டியதாகிறது. அதற்காக முழு நம்பிக்கையுடனும், எதிர்பார்ப்புடனும் காத்திருத்தல் என்பதல்ல அதன் அர்த்தம் என்பதை மீண்டும், மீண்டும் இங்கு வலியுறுத்த வேண்டியுள்ளது. இது பலம் வாய்ந்த எதிரியிடமிருந்து பலவீனமானவன் தன்னைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்காக நிகழ்த்துகின்ற செயற்பாட்டுத்தளம்.

தமிழர்கள் வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டிருந்த வேளையில் மேற்கை நோக்கி, தமிழ் நாட்டை நோக்கிக் காத்திருந்தார்கள் என்பதைச் சிலர் குற்றப் பத்திரிகை போன்று மீட்டுகின்றார்கள் என்றே நினைத்துக் கொள்ள நேர்கிறது. ஏகாதிபத்தியம், நவகாலனித்துவம்,

பீற்றர் ஆர்பென்ஸ்

உலகமயமாதல் போன்ற அனைத்து வடிவங்கள் தொடர்பான எமது விமர்சனங்களைத் தாண்டி இவ்வாறான நாடுகளில் தான் நாங்கள் எங்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற இன்னல்களுக்கு எதிராகப் பேசவும், எழுதவும், போராடவும் கூடியதாக உள்ளது. குறைந்த பட்சம் தாராளவாத ஜனநாயகம் தரும் இடைவெளியில் உலக மனித உரிமை உடன்படிக்கைகளைப் பற்றியாவது பேச முடிகிறது! இருப்பைத் தக்க வைத்துக் கொண்டு மேலும் தொடருவதற்காக!

இந்த இடத்தில் இன்னுமொன்றையும் கூறியே ஆக வேண்டும். ஏகாதிபத்தியம், நவகாலனித்துவம், உலகமயமாதல் என்று வெளுத்து வாங்கி உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள் என்று ஒங்கியுரைக்கும் இடதுசாரி நண்பர்களுக்கும் இந்த முதலாளித்துவ மேற்குலகம் தான் இயங்குதற்கான வெளியாக உள்ளது. எனவே அதன் மீதான பயணம் அவசியமாகின்றது. மேலும் அந்த வெளியைக் கடந்து செல்வதற்காகவே அந்தப் பயணம் என்பதையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்!

எந்த ஒரு மனித சமூகமும் அவ்வாறான வெளியிலே தன்னால் ஆணைத் தனது நலன்களையும் இணைத்தபடி இழுத்துக்கொண்டு செல்லுகிறது. இதனை நாம் முற்றாகப் புறந்தள்ளிவிட முடியாது. மேம்பட்ட சூழ்நிலையை அடைவதற்கான நம்பிக்கைகளின் தளத்திலே இவ்வாறான கட்டுமானங்கள் வரலாறு பூராவும் உருவாக்கப்பட்டு வந்துள்ளன.

அமெரிக்க ஜனாதிபதித் தேர்தலின்போது செயற்பட்ட ஓபாமாவிற்கான தமிழர் அமைப்பின் மூலம் அமெரிக்காவின் முடிவுகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தலாம் என்ற நம்பிக்கை நான் சந்தித்த எந்த ஒரு கனடியத் தமிழனிடத்தும் இருந்ததை நான் அறியேன். வன்னிப் பெருநிலத்தில் சாதாரண தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இந்த நம்பிக்கை பரவலாகக் காணப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஓபாமாவின் பதவியேற்பு உரையின்போது அவர் ஈழத் தமிழர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவார் என்றொரு வதந்தியும் உலவியது என்பதும் அதனோடு இணைந்த செய்திகளில் ஒன்று!

முள்ளிவாய்க்காலின் புறங்களில் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த மாபெரும் மனித அவலம் அவ்வாறான இறுதி நம்பிக்கைகளுக்கு அந்த மக்களை இட்டுச் சென்றதா? என்ற கேள்வி இங்கு எழுகின்றது.

எதுவும் நடக்கவில்லை என்பதுதான் அறுதியாக அங்கு நிகழ முடியும் என்பதை அரசியல் அறிந்த அனைவரும் தெரிந்தே வைத்திருந்தார்கள். அனால் அது அவர்களது வெளிப்பாடுகளில், சொல்லாடல்களில் நிகழாமல் இருந்திருக்கலாம். தாங்கள் காத்திருந்த எந்தக் கப்பல்களும் வந்து சேராத நம்பிக்கை உடைந்த ஊழிப் பெருங்காற்று தாண்டவம் ஆடியதையே அந்த மக்கள் கண்டிருந்தார்கள்.

எத்தனையோ பேரரசுகள் வீழ்ந்து மடிந்த சரிதங்களின் இறுதிக்களம் நிலம் சிறுத்துக் கொண்டு வருவதற்கான காட்சிப்புல விரிவாகவே இருந்திருக்கும். ஆனால் இங்கு ஒடுக்கப்பட்டவன் நிலை கொண்ட இறுதிக் கைபிடி மண்ணும் தாரை வார்க்கப்படும் குத்திமுறியும் சோகப் படலம்! ஆனால் நம்பிக்கைகள் மற்றும் அவநம்பிக்கைகளுடனும் ஆகிய கலவைகளுடன்தான் உலகப் பெரு வரலாறுகளில் சின்னஞ்சிறிய இனங்கள் தப்பிப் பிழைத்திருக்கின்றன. அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் எதனை நாங்கள் தேர்வு செய்யலாம்?

□ 24.02.2013, ஒரு பேப்பர் ஏடு

ஜெனீ வாவும் ஈழத்தமிழர் பிரச்சினையும்

அண்மையில் 'சானல் 4' வெளியிட்டுள்ள புகைப்படங்கள் தமிழர்கள் வாழும் நாடுகள் அனைத்திலும் மீண்டுமொருமுறை முக்கிய பேசுபொருளாகியுள்ளது. ஜெனீவாவில் இடம்பெறுகின்ற மனித உரிமைகள் கூட்டத்தொடர் காலத்தின் பொழுது இத்தகைய காட்சிகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டமை இதற்கு மேலும் ஒரு பரிமாணத்தை அளித்துள்ளது எனலாம். ஆனால் எதையுமே செயற்படுத்த முடியாத இயலாமையும், வேதனையும் தமிழர் மனங்களில் மண்டிக்கிடப்பதை உலக அரங்கில் யாரும் பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ளப் போவதில்லை என்ற வாதமும் ஒரு புறத்தில் முன் வைக்கப்படுகின்றது.

இந்தியாவிலும். தமிழகத்திலும் 1987 'ஒப்பரேஷன் லிபரேஷன்' காலகட்டத்துக்குப் பின் ஈழத்தமிழர் தொடர்பான 'அனுதாப அலை' மேலெழுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. தமிழக மாநில காங்கிரஸ் கட்சி கூட டெல்லி மேலிடத்தோடு தொடர்பு கொண்டு ஈழத்தமிழர் ஆதரவு நிலைப்பாட்டை எடுக்குமாறு கோரிக்கை விடுக்கிறது. கலைஞரும், ஜெயலலிதாவும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு ஈழத்தமிழர்களுக்கு ஆதரவாக அறிக்கை, போராட்டம், தீர்மானம் என்று பல்வேறு நடவடிக்கைகளுக்குள் தங்களை ஈடுபடுத்துகிறார்கள். இவை எல்லாவற்றுக்குப் பின்னாலும் அவர்களது 'உள்ளக அரசியல் நலன்கள்' ஒளிந்து கிடக்கின்றது என்பதை நான் இங்கு கூறித்தான் மக்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதில்லை.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தொடர்பாகக் கடுமையான நிலைப்பாட்டை எடுத்திருந்த 'இந்து' ஏடு இப்பொழுது மாறி

வருகிறது. ‘சானல் 4’ இன் படங்களை வெளியிட்டும், அது தொடர்பான கட்டுரைகளைப் பிரசுரித்தும் உள்ளது இந்து ஏடு. இந்திய அரசை நோக்கித் தமிழக அரசியற் கட்சிகளும், ஊடகங்களும் ஏற்படுத்தி வரும் அழுத்தமானது நாம் விரும்பும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தாவிட்டாலும் உலக அரசியலின் அசைவியக்கத்தில், பிராந்திய அரசியலில் குறிப்பிட்ட ஒரு வகிபாகத்தை வழங்குகிறது என்பதை நான் நம்புகின்றேன்.

சானல் 4 கடந்த நான்கு வருடங்களாகக் காலத்துக்குக்காலம் வன்னியில் இடம்பெற்ற அழித்தொழிப்புக்கள், படுகொலைகள் குறித்த ஆவணப்படங்களை வெளியிட்டு வருகிறது. ஆயினும் தற்போது வெளியாகியுள்ள ஆவணப் படம் இலங்கை அரசுக்கு மிகுந்த நெருக்கடியை ஏற்படுத்துகிறது. போர்க் குற்றங்கள் தொடர்பாகத் தீவிர தமிழ் தேசியவாதிகள் எழுப்பிவரும் கேள்விகளுக்கு இந்த ஆதாரங்கள் ஒரு வகைத் தார்மீக பலத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பதாகவே கருத வேண்டியுள்ளது.

இம்முறை ஜெனீவாவுக்குத் தமிழர் தரப்பிலிருந்து ஏறத்தாழ அனைத்துப் பிரிவினரும் சென்றிருக்கின்றார்கள். ஆயினும் அங்கு நடைபெற்ற பல்வேறு நிகழ்வுகளின் ஒருங்கிணைத்தலை தீவிர தமிழ் தேசிய நிலைப்பாட்டை மேற்குலகில் கொண்டிருக்கும் தமிழர் அமைப்புக்களே மேற்கொண்டுள்ளன. அவ்வாறான அமைப்புக்களே இன்றும் மற்றைய தமிழ் அமைப்புகளோடு ஒப்பிடும் பொழுது பலம் பொருந்திய அமைப்புகளாகக் காணப்படுகின்றன. கடந்த முறை இந்த அமர்வுக்கு வந்திராத அமைப்புக்களான தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பும், தமிழ் தேசிய மக்கள் முன்னணியும் இம்முறை இலங்கையிலிருந்து சென்ற அமைப்புக்களில் முக்கியமானவை.

“ஜெனீவா மாநாடானது கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்கத்துக்கான ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றுமாறு அரசாங்கத்தின் மீது அழுத்தம் கொடுப்பதற்கும் அப்பால் கடந்து செல்ல வேண்டும் என்பதே தமிழ் தேசிய மக்கள் முன்னணி உள்ளிட்ட தீவிர தமிழ்த் தேசியவாத சக்திகளின் எதிர்பார்ப்பாய் இருக்கிறது. பரந்துபட்ட தமிழ் மக்களின் விருப்பமும் இதுவாகத்தான் இருக்கும். ஆனால்

நடைமுறையில் நிகழவுள்ளது அப்படியாய் இருக்காது என்பதை அரசியல் புரிந்தவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்.

தீவிர தமிழ் தேசியவாத சக்திகள் யுத்தக் குற்றங்கள் தொடர்பில் அனைத்துலக நீதி விசாரணை ஏற்படுத்தப்படவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்றார்கள். கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்கத்துக்கான ஆணைக் குழுவைத் தமிழர் தரப்பில் யாரும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்வதே பொருத்தமாக இருக்கும். ஏற்கனவே இவ்வாறாக அமைக்கப்பட்ட ஆணைக் குழுக்கள் முன்வைத்த அறிக்கைகளுக்கு என்ன நடந்தது என்பதை யாவரும் அறிவார்கள். போர்க் குற்றங்கள் பற்றிப் பேசாத அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காத எந்தத் தீர்மானமும் தீவிர தமிழ் தேசியவாதிகளுக்கு ஏமாற்றத்தையே கொணரப் போகின்றது.

மேற்குலகம் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்கத்துக்கான ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான செயற்பாடுகளில் அக்கறை காட்டுவதாகவும் அது தொடர்பான அணுகுமுறைகளில் கச்சிதமாக ஈடுபடுவதாகவுமே பெரும்பான்மையான அரசியல் அவதானிகளால் இவ்விடயம் நோக்கப்படுகிறது.

2009 மே வரையான யுத்த காலகட்டத்தின் போது இடம்பெற்ற அத்துமீறல்கள், போர்க் குற்றங்கள் குறித்த பிரச்சினை அனைத்துலக

அளவில் அன்றைய சூழ்நிலையில் பேசப்பட்டது. இரு தரப்பினர் மீதும் அக்குற்றச்சாட்டுக்கள் முன் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் நாடு என்ற வகையில் பெரும்பாலான மனித உரிமைகள் பற்றிய பன்னாட்டு ஜெனீவா உடன்படிக்கைகளில் இலங்கை அரசே கைச்சாத்திட்டிருந்தது. எனவே விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் உயர்மட்டத் தலைமைகள் அழிக்கப்பட்ட பின்னர் இவ்வாறான சர்வதேசப் பொறிமுறையுடன் கூடிய அனைத்துலக விசாரணையினால் பாதிக்கப்படும் வாய்ப்பு இலங்கை அரசுக்கே உண்டு. மற்றும் இவ்வாறான விசாரணை உள்நாட்டு அரசியலில் அரசு தரப்புக்குப் பாதகமான விளைவுகளை உருவாக்கவல்லது. அத்தகைய சூழ்நிலையில் மேற்குலக அழுத்தங்களில் இருந்து விடுபடுவதற்காகவும், மனித உரிமை மீறல்கள் என்ற சூட்டைத் தணிப்பதற்காகவும் புத்தி சாதூரியமாக இலங்கை அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஏற்பாடாகவே ஆணைக் குழு விவகாரம் நோக்கப்படுகின்றது.

ஆயினும் மேற்குலகம் இந்த ஆணைக் குழுவினைப் பயன்படுத்தியே நீண்ட கால நோக்கில் இலங்கையில் தனது காலினைப் பதிக்க முயல்கிறது என்று நம்பப்படுகிறது. சீனாவை அப்புறப்படுத்த முனையும் இந்தச் செயற்திட்டத்தில் இந்தியாவோடு ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைவரை ஒன்றுபட்டுச் செயலாற்றவே மேற்குலகம் விரும்புகிறது. ஆனால் இத்தகைய வாதத்தை எனது நண்பர் ஒருவர் எனது முகநூலில் மறுத்திருந்தார். கீழே அவர் முன்வைத்த வாதத்தைத் தருகின்றேன்.

ஜெனீவாவில் என்ன நடக்கப் போகிறது?, அமெரிக்காவின் நிலைப்பாடு என்ன?, இந்தியா என்ன செய்யப்போகிறது? என்பதெல்லாம் எம்மால் ஏதும் செய்ய முடியாமல் இருப்பதனால் ஏற்படும் ஆதங்கத்தினால் உண்டாகும் கற்பனாவாத நம்பிக்கைகளே! இங்கு என்ன நடக்கக்கூடும் என்று ஊகித்து தற்காலிகத் திருப்தி அடையாமல் எமது தற்போதைய நிலைக்கு யாரெல்லாம் கூட்டுதாரிகள் என்பதைச் சில வருடங்கள் பின்னோக்கி ஆராய்ந்தால் நல்லது.

பயங்கரவாதத்தை அழிப்பது என்பதன் பேரில் இனஅழிப்பு நடைபெறும் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டே சிறிலங்காவிற்கு பூரண ஆதரவளித்த நாடுகள்தான் அமெரிக்காவும்,

இந்தியாவும். இன அழிப்பு நடக்கும்போது ஐக்கிய நாடுகள் சபை பேசாமல் இருந்ததற்கு காரணம் அமெரிக்கா என்பது தெரிந்த உண்மை. கலைஞர் உண்ணாவிரதம்! ராஜினாமா கடிதம்! என்றெல்லாம் நிகழ்ந்து டெல்லியில் இருந்து மத்திய அமைச்சர் ஒருவரின் வருகையின் பின் அவற்றைக் கைவிட்டதின் பின்புலம் என்ன?

இன அழிப்பை அல்லது என்ன பேரழிவையாவது நிகழ்த்தி விட்டு உலக நாடுகளின் கண்டனத்தில் இருந்து தப்புவது எப்படி என்பதை சிறிலங்கா மூலம் ஒரு பரிசோதனை நிகழ்வாக ஏகாதிபத்திய நாடுகள் செய்து பார்த்துள்ளனர். தாமும் அத்தகைய நடவடிக்கைகளை எப்படி செயல்படுத்தலாம் என்று அவதானிக்கவே அவர்கள் இலங்கைக்கு நிபந்தனையற்ற ஆதரவை வழங்கினார்கள். நோர்வே அறிகையின் எண்பதாவது பக்கத்தில் இது தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எதிர்பாராத விதமாகச் சில உண்மைகள் சானல் 4 மூலம் வெளிவந்துவிட்டது. அதைச் சமாளிக்கவே இந்தக் கூட்டு நடவடிக்கை!

சிலர் இந்த ஜெனீவா தீர்மானத்தை இந்தியா, சீனா, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளின் இலங்கையின் மீது ஆதிக்கம் மற்றும் செல்வாக்குச் செலுத்தும் முயற்சியாகப் பார்க்கிறார்கள். இது இறந்து போன அரசியல் பகுப்பாய்வு! இந்த நாடுகளுக்குள் இலங்கை சம்பந்தமாகப் போட்டியில்லை, கூட்டுறவுதான் உண்டு. இது தான் இப்போது வல்லரசுகளின் உலக நோக்கு. *Human rights violation is acceptable in order to establish stability. The stability is to do business and countries do not have any problem with it.*

இலங்கையின் இனப்படுகொலைகள் நடந்தபோது அது குறித்த அனைத்துத் தகவல்களும் இந்திய அரசுக்குத் தெரிந்தே இருந்தது என்றும், அதற்கு இந்திய அரசும் உடந்தையாக இருந்தது என்றும் பாரதிய ஜனதா கட்சியின் மூத்த தலைவரும் முன்னாள் இந்திய வெளியுறவு அமைச்சருமான யாஷ்வந்த் சின்ஹா குற்றம் சாட்டுகிறார்.

நடந்துவரும் ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் மனித உரிமைகளுக்கான கவுன்சிலில் இலங்கை தொடர்பாக அமெரிக்கா கொண்டுவரும்

தீர்மானத்தின் சொல்லாடல்கள் பூர்த்தியான பின்பு அதைச் சரிபார்த்தே இந்தியா தனது நிலையை எடுக்கும் என்று இந்தியப் பிரதமர் சொல்லுகிறார். இதிலிருந்து ஒரு விடயம் புலனாகிறது. ஒரு பாதியில் இந்திய அரசு இலங்கை அரசுடன் இணைந்தும் மறுபாதியில் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லை வரை அமெரிக்காவோடு இணைந்தும் தனது நலன்களை நிலைநாட்ட முயல்கிறது.

இந்தியாவே அந்தத் தீர்மானத்தை வடிவமைக்கவேண்டும், அந்த தீர்மானத்தை ஐக்கிய நாடுகள் மன்றத்தில் நிறைவேற்றுவதில் இந்தியாவே முழு முயற்சி எடுக்கவேண்டும், என்கிறார் யாஷ்வந்த் சின்ஹா.

இலங்கை அரசு உருவாக்கிய கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்கத்துக்கான ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும் என்றும், இந்திய அரசிடம் தொடர்ந்து ஒப்புக்கொண்டபடி பதின்மூன்றாவது அரசியல் சட்டத்திருத்தத்திற்கு அதிகமான அதிகாரப் பரவலாக்கலை இலங்கை அரசு உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும் என்றும் சின்ஹா கோரிக்கை விடுக்கின்றார்.

மேலும் இந்தியா இலங்கையைப் பகைத்துக்கொண்டால் அங்கே சீனா புகுந்துவிடும் என்று கூறப்படும் வாதத்தை ஏற்க முடியாது என்று மறுத்த சின்ஹா, இலங்கை விவகாரத்திலாகட்டும், இந்தியா இலங்கைக்கிடையிலான உறவிலாகட்டும், இந்தியாவின் அண்டை நாடுகளோ அல்லது மற்ற சர்வதேச நாடுகளோ தலையிடுவதை இந்தியா அனுமதிக்காது என்பதை சம்பந்தப்பட்ட நாடுகளுக்கு இந்தியா தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்துகிறார்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை, இந்தியாவின் மிக நெருங்கிய அண்டை நாடு என்று கூறிய யாஷ்வந்த் சின்ஹா இலங்கைக்கு அறிவுரை கூற இந்தியாவுக்கு உரிமையும் தகுதியும் இருப்பதாகவும் சொல்கிறார்.

இலங்கையுடன் நமக்கு நட்புறவு இருக்கிறது. அதே சமயம் நாமும் அவர்களும் அண்டை நாட்டுக்காரர்கள். எனவே அவர்களுக்குக் கோரிக்கை வைக்கவும், அறிவுரை கூறவும்,

அவர்களைக் கண்டிக்கவும், அவர்களுடன் விவாதிக்கவும் இந்தியாவுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த உரிமையை இந்திய அரசு பயன்படுத்தவேண்டும்,

என்று சொல்லும் சின்ஹாவுக்கு பாரதீய ஜனதாக்கட்சி மத்தியில் ஆட்சிக்கு வந்தால் அவரது கூற்றுக்களை நடைமுறைப்படுத்திவீர்களா? என்ற கேள்வியை எழுப்பிப் பார்க்க வேண்டும்! சின்ஹா இந்தக் கூற்றுக்களை மொழிந்து வாயை மூடுவதற்கு முன்னர் அவர்களது கட்சி வெளியுறவு ஆலோசகர் சேஷாத்திரி அந்தக் கூற்றுகளோடு முரண்படுவதையும் நாம் இங்கு நோக்கலாம்.

இலங்கை இந்தியாவுக்கான முதலீட்டுக்கும், வணிகத்துக்குமான சந்தை. அடுத்து தேசிய இனங்களுக்கான சுயநிர்ணய உரிமையை எற்றுக்கொள்வதில் இந்தியப் பெருநாட்டுக்குப் பலசங்கடங்கள் உண்டு என்ற அடிப்படைகளை நாம் முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

□ 2013, மார்ச், ஒரு பேப்பர் ஏடு.

மாணிக்கவாசகம் சுரேஷ் நாடு கடத்தப்படுவாரா?

மாணிக்கவாசகம் சுரேஷ் மீதான நாடு கடத்தல் உத்தரவை மீண்டும் ஒருமுறை கனடிய சமஷ்டி நீதிமன்றம் உறுதி செய்துள்ளது. இருபத்தியொரு வருடங்களாக இழுப்பட்டுக் கொண்டிருந்த மாணிக்கவாசகம் சுரேஷ் மீதான வழக்கு இதன் மூலம் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதா? இல்லாவிடில் சுரேஷ் நாடு கடத்துவதற்கான காலத்தை மேலும் நீடிப்பதற்கான வாய்ப்பு கனடியச் சட்டங்களின் இடுக்குகளில் சிக்குப்பட்டுக் கிடக்கின்றதா? இவ்வாறான கேள்விகள் பொதுவாகத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் எழுகின்றதோ... இல்லையோ என்னைப் போன்ற ஒருவருக்கு இத்தகைய கேள்விகள் நிச்சயமாக எழும்! ஏனெனில் கடந்த பதினெட்டு வருடங்களாக அவரைப் போன்றதொரு சூழ்நிலையில் கனடாவில் தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்து வருபவன் நான் என்பதால்!

மாணிக்கவாசகம் சுரேஷ் 1990 ஆம் ஆண்டு கனடாவில் கால்பதித்து உலகத் தமிழர் இயக்கத்தின் பொறுப்பாளராகிறார். அன்றைய உலகத் தமிழர் இயக்கம் பல வகைகளிலும் நாட்டிலே போராடிக் கொண்டிருந்த விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புக்குச் சார்பான அமைப்பு. ஆனாலும் அதன் செயற்பாடுகள் கனடியச் சட்டங்களுக்கு அமைவாக இருக்க வேண்டும் என்பதே எழுதப்படாத விதி. உலகத் தமிழர் இயக்கம் தனது நடவடிக்கைகளைப் பல்வேறு வகைகளில் முன்னெடுத்து வந்திருக்கிறது. கனடா வாழ் தமிழ் மக்களைத்

தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்டத்தை ஆதரிக்கக் கோரிய பிரச்சார நடவடிக்கைகள், நிதி சேகரிப்பு, தமிழ் மொழிக் கல்விப் பயிற்றுவிப்பு, விளையாட்டுப் போட்டிகள், இலங்கையில் உள்ள தமிழ் அகதிகளுக்கான உதவி, இலங்கை அரசின் மனித உரிமை மீறல்களைக் கனடாவிலும், அனைத்துலக அளவிலும் வெளிக்கொணருதல் என்ற முறைமைகளில் அதன் செயற்திட்டங்கள் அமைந்திருந்தன. இவை பற்றிய விமர்சனங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றை இந்தப் பத்தியில் இணைத்து எழுதுவதற்கு எனக்கு வழங்கப்பட்ட பக்க அளவு இடம் கொடுக்கவில்லை. அவற்றை வாய்ப்பிருந்தால் இன்னொரு வேளையில் எழுதலாம்.

மாணிக்கவாசகம் சுரேஷின் கனடா வருகையின் பின் அது வரையிலும் மந்தகதியில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த கனடா உலகத் தமிழர் இயக்கத்தின் செயற்பாடுகளில் பெரும் மாற்றம் நிகழ்கிறது. அவர் கனிவாகக் கதைக்கக் கூடிய, அரவணைத்துச் செல்லக் கூடிய, ஆளுமை படைத்த, சிறந்த ஒருங்கிணைப்பாளராக இருந்தமையை அதற்கான முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாகக் கருதலாம். தமிழீழச் சங்கம் போன்ற அமைப்புகள் மீதே செல்வாக்குச் செலுத்தக் கூடியவராக அவ்வாறான அமைப்புகளைத் தாயக விடுதலையில் அக்கறை

கொண்ட சக்திகளே நிர்வகிக்க வேண்டுமென்பதில் நம்பிக்கை கொண்டவராக, அதனை நடைமுறைப்படுத்துபவராக இருந்தவர் சுரேஷ்! வசதியான குடும்பத்தில் பிறந்து மட்டக்களப்பில் நீண்ட காலம் வாழ்ந்த சுரேஷ் என்பதுகளில் தமிழ்த் தேசிய விடுதலை குறித்த பிரக்ஞை கொண்டவராக மாறுகிறார். வெறும் பிரக்ஞையோடு மட்டுமல்லாது தன்னை அதற்கான வேலைத்திட்டத்தில் முழுமையான பணியாளராகவும் இணைத்துக் கொண்டவர் அவர். இதன் வளர்ச்சிப் போக்கில் நீண்ட காலம் ஐரோப்பாவில் அரசியல் பணியாற்றிய நிறைந்த அனுபவத்தைக் கொண்ட அவர் கனடிய அமைப்புப் பணிகளில் மிகப் பெரிய வளர்ச்சியையும் வேகத்தையும் ஏற்படுத்தினார் என்பதை இன்றும் பலர் பேசிக் கொள்வதைக் கேட்கலாம்.

1995 இல் சுரேஷ் கைது செய்யப்பட்ட வேளையில் அதில் உள்ளடங்கியிருந்த சட்டப் பிரச்சினைகள் பற்றிய போதிய அறிவு அந்த வழக்கு குறித்து ஆரம்பத்தில் மிகுந்த அக்கறை காட்டிய சுரேஷின் நெருங்கிய சகாக்கள் சிலருக்கு இருந்திருக்கவில்லை. என்ன காரணத்துக்காக சுரேஷ் கைது செய்யப்பட்டார் என்பதில் கூடப் பலருக்கும் குழப்பம் இருந்தது. 64 ஈற்றன் அவெனியூவில் வைத்து சுரேஷ் கைது செய்யப்பட்ட வேளையில் அவரது அரசியற் தஞ்சக் கோரிக்கை அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவருக்கான நிரந்தர வதிவிட அந்தஸ்து வழங்கப்படாத நிலையிலேயே இருந்தார்.

அப்பொழுது ஆளும் கட்சியாக இருந்த லிபரல் கட்சியின் குடிவரவு குடியகல்வு அமைச்சர் சேர்ஜியோ மார்ச்சியின் கையொப்பத்துடன் கனடிய பொதுமக்களின் பாதுகாப்புக்கு குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடியவராகவும், பயங்கரவாத இயக்கம் ஒன்றின் உறுப்பினராகவும் கருதப்பட்டே சுரேஷ் கைது செய்யப்பட்டிருந்தார். அந்த வேளையில் சுரேஷைப் போன்று அமைச்சரின் கையொப்பத்தோடு கைது செய்யப்பட்ட வேறு சில வெளிநாட்டவர்களும் இருந்தார்கள். அமைச்சரின் கையொப்பம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அரசியற் தஞ்சக் கோரிக்கையை நிராகரிப்பதோடு நாடு கடத்தும் உத்தரவையும் உள்ளடக்கியதாகும்.

மாணிக்கவாசகம் சுரேஷ்

கனடிய அரசு சுரேஷைக் கைது செய்த விடயத்தை விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு சந்திரிகா அரசோடு யுத்த நிறுத்தத்தை அமுல்படுத்திப் பேச்சுவார்த்தையில் தொடர்ந்து ஈடுபட வேண்டும் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது என்று வாதிடுவோரும் உண்டு. அன்றைய கால கட்டத்தில் கனடா, சுவீடன், டென்மார்க் நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் போர் நிறுத்தம், பேச்சுவார்த்தை குறித்து இரு தரப்பாரோடும் அக்கறையோடு உரையாடுபவர்களாக இருந்திருந்தார்கள் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு தன்னைப் பலப்படுத்துவதற்காக யுத்த நிறுத்தத்தைப் பயன்படுத்துவதும் பின்பு அதனை உடைத்து யுத்தத்தைத் தொடர்வதும் என்ற வகையிலான குற்றச்சாட்டுகளை கனடா, சுவீஸ் போன்ற நாடுகள் உள்வாங்கிக் கொண்டன என்பது இத்தகையோரின் வாதத்தில் உள்ளடங்குகிறது.

கனடியக் குடிமகனாக இல்லாத வரையில் இவ்வாறான சட்டமொன்றுக்கு ஊடாகக் கனடாவில் வாழும் ஒருவரைத் தண்டித்தலும், நாடு கடத்துதலும் இலகுவாக இருந்தது. ஆனாலும் சுரேஷ் கைது செய்யப்பட்டு அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த இரண்டரை வருடங்களுக்குள் அவருக்கு ஆதரவாக நடத்தப்பட்ட போராட்டங்கள், வேலைத் திட்டங்கள், நீதிமன்ற வழக்குச் செயற்பாடுகள் மிகப் பாரிய அளவில் அமைந்திருந்தன. கனடிய

வரலாற்றில் எந்த ஒரு அகதிக்கும் ஆதரவாக இவ்வாறான அளவில் உச்சகட்டச் செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். தமிழ் மக்கள் மிகப் பெருமளவில் திரண்டு டொன் சிறை, குயீன்ஸ் பார்க், ஒட்டாவா பாராளுமன்றம் போன்ற இடங்களில் சுரேஷின் விடுதலைக்கு ஆதரவாக மிகப்பெரிய போராட்டங்களை நிகழ்த்தியிருந்தார்கள். ஆளும் கட்சிப் பிரமுகர்கள், அமைச்சர்கள் போன்றவர்களைச் சந்தித்துப் பல்வேறு உரையாடல்களை சுரேஷின் விடுதலைக்காகத் தமிழ் பிரமுகர்கள் மேற்கொண்டிருந்தார்கள். மக்கள் அவரது வழக்குச் செலவுக்காகத் தாராளமாக நிதியுதவி வழங்கியிருந்ததையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம்.

சட்டத்தரணிகள், நிபுணத்துவ சாட்சியங்கள் எனப் பெருமளவு பணம் சுரேஷின் வழக்குக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டது. ஒரு கட்டத்தில் அவரது வழக்கை வெற்றி கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. மிகப்பெரிய தொகை கொண்ட பிணை, நீண்ட பட்டியலைக் கொண்ட நிபந்தனைகள் என இரண்டரை வருடங்கள் டொன் சிறையில் வாடிய சுரேஷ் 1998 இல் விடுதலை செய்யப்பட்டாலும் அவரது நாடு கடத்தல் உத்தரவு நிராகரிக்கப்படவில்லை. இந்த நிலையில் அவரது ஆதவராளர்கள் மற்றும் அமைப்புப் பணிகளில் ஈடுபட்டவர்கள் சேர்ந்து போகிறார்கள். இதற்கான காரணங்கள் பலவாறாகப் பேசப்பட்டன. அவரை ஏற்கத் தயாராக இரு நாடுகள் இருந்தன. அங்கு அவர் போவதையே தாயக விடுதலை அமைப்பு விரும்பியது. ஆனால் அதனைச் சுரேஷ் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றும் அவரது சொந்த விவகாரங்களை இடைநடுவில் சிலர் கொச்சையாகக் கையாண்டமையும் மக்களிடம் வதந்திகளாகப் பேசப்பட்டன.

எனவே சுரேஷின் வழக்கைப் பொறுப்பாக ஏற்று நடத்துவோர் இல்லாத சூழல் ஏற்படுகிறது. ஆயினும் சட்டத்தணி பார்பரா ஜாக்மன் பல்வேறு நிதிக் கடினங்களுக்கு மத்தியிலே தனது சொந்தச் செலவில் சுரேஷின் வழக்கை மேன் முறையீடு செய்து அதி உயர் நீதிமன்றத்துக்கு எடுத்துச் செல்கிறார். அங்கு குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியையும் அடைகிறார். சுரேஷ் போன்ற அரசியல் பின்னணியைக் கொண்டவர்கள் கனடா நாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாதவர்களாக இருப்பினும்

அத்தகையோர் தங்களது சொந்த நாட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படும் வேளையில் சிறை, சித்திரவதை, உள்பாதிப்பு, மரணம் என்பவை ஏற்படும் வாய்ப்புகள் இருக்குமாயின் அவர்களைத் திருப்பி அவர்களது சொந்தத் தாயகத்துக்கு அனுப்ப முடியாது என்பதே அது. ஏனெனில் கனடா சித்திரவதைகளுக்கு எதிரான ஜெனிவா மனித உரிமைகள் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டுள்ளது.

ஆனால் இன்றைய சூழ்நிலைகளைக் கருத்திற் கொண்டு; இலங்கையில் அமைதி திரும்பி உள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டிக் கனடிய அரசானது சமஷ்டி நீதிமன்றம் வழங்கியுள்ள சுரேஷின் நாடு கடத்தல் ஏற்புடமை உத்தரவை நடைமுறைப்படுத்த முற்படுமாயின், அதற்கு எதிராகச் சகல வழிகளிலும் தமிழ் மக்கள் போராட வேண்டும் என்பதே இந்தப் பத்தியாளரின் எதிர்பார்ப்பு. இது சுயநலத்தின் அடிப்படையிலான வேண்டுகல் அல்ல. முற்றிலுமாக சாதாரண நிலைமைகளுக்குத் திரும்பியிராத இலங்கை அரசியலில் தமிழ் மக்கள் பிரச்சினை தொடர்பான தீர்வில் முக்கியமான சர்வதேச அரசியல் வேலைத் திட்டத்தின் ஓர் அங்கமாக இது அமைய முடியும்! இத்தகைய அழுத்தங்களை அனைத்துலக அரசியலுக்கு ஊடாக இலங்கை அரசின் மீது பிரயோகித்தல் அத்தியாவசியமானது.

□ தேசியம் சஞ்சிகை, ஏப்ரல் 2017

கனடாவுக்குள் நுழையும் அகதிகள்...!

கனடா உலகின் இரண்டாவது மிகப்பெரிய நிலப்பரப்பைக் கொண்ட நாடு! கடல் வளம், கனி வளம், நீர் வளம், நில வளம் எனத் தொடரும் பெரும் செல்வத்தைத் தன்னகத்தே கொண்ட நாடு! குடித்தொகை வெறும் 37 மில்லியன்கள் தான்! ஆயினும் அல்லறும் மக்கள், துன்பத்தால் துடிக்கும் மக்கள், உள்நாட்டுப் போரினால் அவதியுறும் மக்கள் கனடாவுக்குள் நுழைந்து தஞ்சம் கோரும் போது அண்மைக் காலங்களாக விரும்பத்தகாதவர்களாக நோக்கப்படும் சூழ்நிலை உருவாகி வருகிறது. இனத்தால், மதத்தால், நிறத்தால் வெள்ளையினத்தவர்களாக அல்லாத வேளைகளில் இதன் உக்கிரம் பல்வேறு வடிவங்களை எடுக்கிறது. இந்த நாட்டுக்கு அகதிகளாக வந்த தமிழர்களாகிய நாங்களும் இவ்வாறு மற்றவர்களை வெறுக்கும் மனோநிலை கொண்டவர்களாக மாறி வருகின்றோமா?

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாகக் (2016, 2017) கனடாவில் அகதிகளின் தஞ்சக் கோரிக்கைக்கான காத்திருப்பு நேரம் அதிகரித்துள்ளது. கடந்த பத்தொன்பது மாதங்களுக்குள் முப்பதினாயிரத்துக்கும் அதிகமான புகலிடம் கோருவோர் அமெரிக்க கனடிய எல்லை வழியாகக் கனடாவுக்குள் நுழைந்துள்ளமை கனடிய ஊடகங்களில் பெரும் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. பழமைவாதிகளின் எதிர்ப்பையும் சம்பாதித்துள்ளது.

குடிவரவு மற்றும் அகதிகளுக்கான திணைக்களத்தால் (IRB) கியூபெக்கிற்குள் நுழைந்த 27,674 புகலிடக் கோரிக்கையாளர்களில் பதினைந்து சதவிகிதத்தையே இதுவரை கையாள முடிந்துள்ளது. இதில் பெரும்பான்மையான அகதிக் கோரிக்கையாளர்கள் St.

Bernard-de-Lacolle என்ற இடத்தில் உள்ள எல்லை வழியாக 2017 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரிக்கும் யூனுக்கும் இடையில் வந்தவர்களாவார்கள்.

கனடிய உச்சநீதி மன்றத்தில் 1985 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பிரபலமான 'சிங்' வழக்கு குறித்த தீர்ப்பின் கீழ் கனடிய நாட்டில் தஞ்சம் கோரும் அகதிகள் அனைவரும் வாய் வழி மூல விசாரணைக்கு தகமை உடையவர்கள்.

அமெரிக்க - கனடிய எல்லை வழியாக நுழையும் புகலிடம் கோருவோர் பிற அகதிக் கோரிக்கையாளர்கள் போலவே பல்வேறு கேள்விகளை எதிர்கொள்கிறார்கள்; அவர்கள் மெய்யான அகதிகள் தானா... தங்களது நாடுகளில் துன்புறுத்தலை எதிர்கொண்டு அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளானவர்களா என்ற கேள்விகளே அவற்றில் அதிமுக்கியமானவை! அகதிகள் திணைக்களத்திடம் இருந்து கிடைக்கும் தகவல்களின்படி இவ்வாறு நுழைந்தவர்களில் 1,885 அகதிகளே கியூபெக்கில் முறையான அகதிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். இது கனடாவில் உள்ள அனைத்து அகதிகள் வழக்குகளோடு ஒப்பிடும் பொழுது கணிசமான அளவு குறைவாக உள்ளது.

ஆனால் Canada Border Services Agency இன் தரவு, அகதி அந்தஸ்து நிராகரிக்கப்பட்டவர்கள் பலர் நாடு

கடத்தப்பட்டிருப்பதைக் காட்டுகிறது. 2017 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதல் எல்லைகளைக் கடந்து கியூபெக்கில் நுழைந்த 157 பேரை CBSA நாடு கடத்தியுள்ளதாக அதிகாரபூர்வமாக அறிவித்துள்ளது.

2017 ஏப்ரல் மாதம் முதல் கனடாவுக்கு வந்த 32,173 அகதிகளில் 398 பேர்கள் வரை வெளியேற்றியுள்ளதாக சிபிஎஸ்ஏ தெரிவித்துள்ளது. இவர்களில் 146 பேர் அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். மீதமானவர்கள் ஹெய்ட்டி உட்பட கொலம்பியா துருக்கி மற்றும் ஈராக் என 53 நாடுகளுக்கு வெளியேற்றப்பட்டுள்ளனர்.

பிரபல சட்டத்தரணி லோரன் வால்ட்மேன் ஒப்பீட்டளவில் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான நாடு கடத்தல்கள் அகதிகள் திணைக்கள அமைப்பின் தற்போதைய நடைமுறையினை விளங்கிக்கொள்ளவல்ல ஒரு சுட்டி என்று கூறுகிறார். புகலிடம் கோருவோர் தங்களது தஞ்சக் கோரிக்கை முடிவுக்காகப் பதினாறு மாதங்கள் வரை காத்திருப்பதாகப் புள்ளி விபரங்கள் சுட்டுகிறது.

2010 ஆம் ஆண்டில் ஹெய்ட்டியில் ஏற்பட்ட பாரிய பூகம்பத்திற்குப் பின்னர் அமெரிக்காவினால் ஹெய்ட்டியர்களுக்குத் தற்காலிக பாதுகாப்பு வதிவிட அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இந்த அனுமதியின் கீழ் அமெரிக்காவில் வசித்து வந்த ஹெய்ட்டியர்களே எல்லை கடந்து வந்தவர்கள். டிரம்ப் நிர்வாகம் ஹெய்ட்டியர்களுக்கான வதிவிட உரிமையை முடிவுக்கு கொண்டு வந்ததை அறிவித்தபோது, கனடாவில் அகதி அந்தஸ்தைக் கோருவதற்காக அவர்கள் அமெரிக்க கனடிய எல்லை வழியாக கனடாவுக்குள் உள் நுழைந்தார்கள்.

ஆனால் எல்லையோரத்தில் புகலிடம் கோருவது அவ்வளவு எளிதானது அல்ல. இரு நாடுகளும் அகதிகளுக்குப் பாதுகாப்பானதாகக் கருதப்படுவதால், கனடா மற்றும் அமெரிக்கா இடையே உள்ள இருநாட்டு உடன்படிக்கையின்படி இரு நாடுகளும் உத்தியோகபூர்வ எல்லைகளை அடைந்த தஞ்சம் கோருவோருக்கு மறுப்புத் தெரிவிக்க வேண்டும். எவ்வாறாயினும், இந்த ஒப்பந்தம் உத்தியோகபூர்வமான நுழைவுரிமைக்கு வருகை தரும் நபர்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும் என்பதால், புகலிடம் கோருவோர் உத்தியோகபூர்வ எல்லைக் கடப்புகளுக்கு இடையில் நுழைவதன் மூலம் திருப்பித்

தள்ளப்படுவதைத் தவிர்க்கலாம். இதனால் ஆயிரக்கணக்கான அகதி நுழைவாளர்கள் பயனடைந்துள்ளனர்.

நைஜீரியர்கள் கனடாவிற்குப் பதிலாக அமெரிக்க விசாக்களைப் பயணிக்கத் தேர்வு செய்வது ஏன்? சட்டத்தரணி வால்ட்மேன் அமெரிக்க விசா வழங்கல் முறைமை கனடாவின் விசா வழங்கல் முறைமையை விட மிகவும் தாராளமானதாகக் காணப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார். தஞ்சம் கோரும் நைஜீரியர்கள் பலர் பயணிகளுக்கான அமெரிக்க விசாக்களைப் பெறுகின்றனர். அதனை அவர்கள் அமெரிக்கா வருவதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். அதன் பின்னர் அவர்கள் கியூபெக் எல்லை வழியாகக் கனடாவிற்குள் நுழைந்து புகலிடம் கோரி வருகிறார்கள்.

இந்த வருடம், குடிவரவு அமைச்சர் அஹமது ஹுஸென் மற்றும் மூத்த அரசாங்க அதிகாரிகள் நைஜீரியாவுக்குப் பயணம் செய்தனர். நேரடியாக நைஜீரிய அமெரிக்கத் தூதரக அதிகாரிகளிடம் விசா தொடர்பாக எழும் அகதி நுழைவுப் பிரச்சினைகளைப் பேசியிருந்தார்கள். கனடிய எல்லைக்குள் நுழைந்து நைஜீரியர்கள் புகலிடக் கோரிக்கை கேட்பதை நைஜீரிய அரசாங்கம் தடுக்கும் வகையில் செயற்பட வேண்டும் என்பதும் கனடிய அமைச்சரின் நைஜீரிய அரசினை நோக்கிய எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது.

2018 ஆம் ஆண்டுக்கான கனடிய மத்திய அரசு வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகக் குடிவரவாளர்கள் மற்றும் அகதிகள் திணைக்களத்துக்கு 72 மில்லியன் டொலர்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது, இது அகதிகளின் தஞ்சக் கோரிக்கை குறித்த முடிவெடுக்கும் முறைகளை மேம்படுத்தும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

அகதிக் கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்ட ஒருவர் மேன் முறையீட்டுக்குச் செல்வதன் மூலமோ அல்லது சட்டவாக்க வரைமுறைகளைப் பயன்படுத்துவதன் ஊடாகவோ தான் கனடாவில் வாழும் காலத்தை நீடித்துக்கொண்டு செல்வார். அவ்வாறு போராடிக் கொண்டிருக்கும் வதிவிட உரிமையற்ற அகதிகளை விரைவாக நாட்டை விட்டு அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று கொதிக்கிறது பழமைவாதக் கட்சி! தற்போதைய நிர்வாக அமைப்பு முறைமைகள் அதற்கு ஏற்றதாக அமையவில்லை என்பது அவர்களது குற்றச்சாட்டு!

ரொறொன்ரோவிற்கு வரும் அகதிகளுக்கான செலவீனங்கள் அதிகமாக இருப்பதால் நகர நிர்வாகம் ஒன்ராரியோ மாகாண அரசிடம் மேலதிக உதவியைக் கோருகிறது. ஒன்ராரியோ மாகாண அரசு கனடிய மத்திய அரசுக்கு கூடுதல் நிதியுதவி செய்யுமாறு அழுத்தம் கொடுக்கிறது. வரி கொடுக்கும் வசதி படைத்தோர் தங்கள் வரிப்பணத்தை அகதிகளுக்காகச் செலவிடுவதை விரும்புவதில்லை. அகதிக் கோரிக்கையாளர்களது வழக்குகளை மற்றும் அவர்கள் குறித்த பிரச்சினைகளை விரைவாகக் கையாள நிதி ஒதுக்கப்படுவதைப் பழமைவாதிகள் வெறுக்கிறார்கள். ஹார்ப்பரது ஆட்சிக் காலத்தில் இது அனைத்துலக உடன்படிக்கைகளைப் புறந்தள்ளும் வகையில் முன்னெடுக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அனைத்துலக மனித உரிமைச் சட்டங்களின் துணையோடு உள்ளாட்டுக் கலவரங்கள், போர், இயற்கை அனர்த்தம், அரசு அடக்குமுறை போன்றவற்றால் சொல்லொணாத் துன்பங்களைச் சும்மக்கும் மக்கள் கனடாவில் தஞ்சம் கோரும் வேளைகளில் நிராகரிக்காது அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பது மனிதநேய வாதிகளின் பெரு விருப்பாகும்.

□ தேசியம் சஞ்சிகை, ஒக்ரோபர், 2018

மொரோக்கோ உடன்படிக்கை

கூடந்த 2018 டிசெம்பர் 3 மொரோக்கோவில் கனடா கையெழுத்திட்ட ஐக்கிய நாடுகள் சபை உடன்படிக்கை பாதுகாப்பானதும் ஒழுங்குமுறையானதும் ஆகும். மற்றும் வழக்கமான குடியேற்றத்தை ஊக்குவிப்பதோடு உலக அகதி நெருக்கடியை எதிர்கொள்ள சிறந்த நடைமுறைகளை நாடுகள் பகிர்ந்துகொள்ள உதவும், எனக் கனடிய கூட்டாட்சி குடிவரவு அமைச்சர் அகமது ஹுஸென் கூறுகிறார்.

குடியேற்றத்திற்கான உலகளாவிய அமைப்பு (ஐ.சி.எம்) ஐரோப்பாவில் அதிகரித்து வந்த அகதிகள் நெருக்கடியிலிருந்து உருவானதொன்று. 2015 இல் ஒரு மில்லியன் மக்கள் ஆப்பிரிக்க மற்றும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் இருந்து மத்தியதரைக் கடலைக் கடந்து சென்றதன் விளைவாக இது ஆரம்பமானது. இது நாடுகளுக்கு இடையேயான ஒத்துழைப்பையும் வழக்கமான குடியேற்றப் பாதைகளையும் உறுதிப்படுத்துகிறது, ஒழுங்கற்ற குடியேற்றத்தைத் தடுக்கிறது, குடியேறுபவர்களின் உரிமையைப் பாதுகாக்கிறது. சர்வதேசப் புலம்பெயர்வுக்கு ஒரு விரிவான அணுகுமுறையை அமைக்கிறது.

சோமாலியாவில் இருந்து தஞ்சம் கோருவோர் அமெரிக்காவில் இருந்து கனடாவின் எமர்சன் என்ற நகருக்கு ஒரு ரயில் பாதையூடாக 2017 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் நுழைந்தார்கள். இது கனடாவில் மிகப்பெரிய விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்தது.

ஒப்பந்தம் அல்லாத பிணைப்பு என்றாலும், இந்த உடன்படிக்கை குறித்த விவாதம் பல நாடுகளில் பதற்றத்தை உருவாக்கியுள்ளது,

அகமது ஹுஸைன்

அமெரிக்கா மற்றும் ஹங்கேரி போன்ற நாடுகள் ஏற்கனவே பேச்சுவார்த்தைகளில் இருந்து வெளியேறியுள்ளன. கனடாவின் பழமைவாதக் கட்சித் தலைவர் ஆண்ட்ரூ ஷெர் கடந்த வாரம் லிபரல் அரசாங்கத்தை ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட வேண்டாம் என்று வலியுறுத்தினார், கனடாவின் குடியேற்றக் கொள்கைகளை ஒரு சர்வதேச உடன்படிக்கை ஆணையிடக் கூடாது என்று கூறியுள்ளார்.

“இந்த ஒப்பந்தம் கனடாவுக்கோ அல்லது எந்தவொரு நாட்டினது இறையாண்மைக்கோ அச்சுறுத்தலை உருவாக்க மாட்டாது. எல்லை தாண்டிப் பவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான நமது திறமைக்கு இதுவொரு பிரச்சினையாக இருக்காது,”

என்று ஹுஸைன் மொராக்கோவுக்குச் செல்வதற்கு முன்னர் தொலைபேசி நேர்காணலில் *Toronto Star* க்கு கூறினார்,

“இடம்பெயர்வு ஒரு உலகளாவிய யதார்த்தமாகும். அதனைக் கையாளுவதற்கு உலகளாவிய அணுகுமுறை அவசியமானது. நாங்கள் அனைவரும் இந்தக் கட்டமைப்பின் மூலம் பாதுகாப்பான, ஒழுங்கான முறைமைகளை உருவாக்கி இடம்பெயர்ந்தலைச் சீராக்கி வேலை செய்தால் அனைவரும் பயனடையலாம் என்று நம்புகிறோம்.”

என்று மேலும் கூறினார். கனடாவின் சார்பில் திங்கட்கிழமை ஒப்பந்தத்தில் குடிவரவு அமைச்சர் அகமது ஹுஸென் கையெழுத்திட்டார்.

உலகெங்கிலும் உள்ள இடம் பெயர்ந்தவர்கள் எண்ணிக்கை தொடர்ந்து அதிகரித்த நிலையில், 2017 ஆம் ஆண்டு அந்த எண்ணிக்கை 258 மில்லியனாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது, இது 2000 ஆண்டோடு ஒப்பிடுகையில் 49 சதவிகிதம் அதிகரித்துள்ளது. இவர்களில் 68.5 மில்லியன் மக்கள் தங்கள் சொந்த வீடுகளில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டுள்ளனர். அவர்களில் 25.4 மில்லியன் அகதிகள் நாட்டை விட்டு வெளியேறியுள்ளனர்.

அனைத்து நாடுகளினதும் நலன்களுக்காக சர்வதேச அளவில் குடிப்பெயர்வை சிறப்பாக நிர்வகிப்பதற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட முதல் உலகளாவிய உடன்படிக்கை இது. முன்பு குடியேறியவர்களுடைய உரிமைகளைச் சிறப்பாக நிர்வகிக்கவும், இந்த உடன்படிக்கை உதவுமென ஐ.நா. செயலாளர் நாயகத்தின் துணைப் பேச்சாளரான Farhan Haq தனது அறிக்கை ஒன்றின் மூலம் சொல்லுகிறார்.

“இந்த விரிவான கட்டமைப்பானது இலக்கு, செயல்கள் மற்றும் வழிகாட்டுதல்களை நடைமுறைப்படுத்துதல், பின்தொடர்வது மற்றும் மறுபரிசீலனை செய்தல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. இவை பாதுகாப்பான, முறையான மற்றும் வழக்கமான இடம்பெயர்வுக்கு உதவுகின்றன, அதே நேரத்தில் ஒழுங்கற்ற குடியேற்றத்தின் பாதகங்களையும் தாக்கத்தையும் குறைக்கின்றன.”

கனடாவின் உச்ச நீதி மன்றத்தின் முன்னாள் நீதிபதி லூயிஸ் ஆர்போருடன் ஒப்பந்தத்தை அபிவிருத்தி செய்வதில் கனடா தீவிரமாக ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறது. இவர் அனைத்துலக அளவில் இடம்பெயர்ந்த மக்களுக்கான ஐ.நா.வின் சிறப்பு பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இவர் ஐ.நா. உறுப்பு நாடுகள் மற்றும் பிற பங்குதாரர்களுடன் இணைந்து உலகளாவிய இந்த ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்த பணிபுரிகிறார்.

உலகளாவிய மக்கள் இடப்பெயர்வை ஒருங்கிணைப்பதில் ஒரு முக்கியமான மைல்கல் என்றழைக்கப்படும் இந்த

ஓப்பந்தத்தில் கிட்டத்தட்ட இருநூறு விடயங்கள் உள்ளன. கனடாவின் நடைமுறைகளைப் பிரதிபலிக்கும் நோக்கங்களும், பொறுப்புகளும் இதில் உள்ளடங்குகின்றன. இதன் மூலம் இடம் பெயர்ந்தவர்கள் புதிய மேம்பாட்டுக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் மற்றும் சமூகச் சமநிலையைப் பேணுதற்கும் பங்காற்ற முடியும் என்று அமைச்சர் ஹுஸென் நம்புகிறார்.

மாவீரர் நாள் - ஒரு யார்வை

உலகெங்கணும் விடுதலைக்காகவும் தாங்கள் கொண்ட இலட்சியத்திற்காகவும் போராடி உயிர் நீத்தவர்களை அந்தச் சமூகங்கள் நினைவுடன் போற்றுவதை, தொழுவதை வரலாறு நெடுகிலும் நாம் பார்க்கின்றோம். பழங்குடிச் சமூகங்கள் தொட்டு இடதுசாரி அரசியல் பேசும் பொதுவுடமையாளர்கள் மற்றும் முதலாளித்துவத்தை வரித்துக் கொண்டவர்கள் ஈறாக இதற்குள் அடங்குவதை வரலாற்றின் பக்கங்கள் தெட்டத் தெளிவாக எடுத்தியம்புகின்றன. வெற்றிபெற்ற வரலாறுகள் மட்டுமேயல்லாது தோல்வியடைந்த மக்கள் சமூகங்கள், அமைப்புக்கள் கூட அதனை விட்டுவிட்டுத் தப்பியோடுவதில்லை என்பதை சமகால உலக நிகழ்வுகளின் தாற்பரியங்களுக்கூடாக உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

இன்று உலகம் ஒரு கிராமமாகச் சுருங்கிவிட்டதாகப் பெரும்பாலானவர்கள் எழுதியும் பேசியும் வருவது வாடிக்கையாகி விட்டது. ஆனால் நவீன தொழில் நுட்ப யுகத்தில் மக்கள் எவ்வளவு தூரம் நெருங்கிவிட்ட போதிலும் தங்கள் தனித்துவத்தை மற்றவர்கள் விழுங்கிவிடுவார்களோ என்ற அச்சத்தில் உறைகிறார்கள். உறைவது மட்டுமல்லாது தங்களது இருப்புக்காக தம்மை இழத்தலை ஒரு பொருட்டாக மதிக்காது தாங்கள் வரித்துக் கொண்டவைகளுக்காக அர்ப்பணித்தலை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டு மரணிப்பது தொடர்ந்து கொண்டதான் இருக்கின்றது.

இது எங்கள் சமூகத்தில் நிகழ்ந்தது, முப்பது வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக ஈழத்து மண்ணில் இது நடைபெற்றது. ஈழத்துத்

தமிழ் மனோநிலை குறித்த நடுத்தர வர்க்க குணாம்சம் பற்றிய எத்தனையோ சித்தாந்தங்கள் உரைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆய்வுகளும் அறிக்கைகளும் குவிந்து கிடக்கின்றன. கிடைக்கின்ற வசதிகளோடும் வாய்ப்புக்களோடும் உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு சந்ததியைப் பெருக்கித் தன் சுய அடையாளங்களைப் பேணி வாழ முனைய வேண்டிய சமூகம் ஏன் தன்னைத் தொலைக்க வேண்டி வந்தது?

எல்லாவற்றுக்கும் இருப்பது போல இதற்கும் ஓர் அரசியல் காரணம் இருந்திருக்கின்றது. அந்த அரசியல் காரணத்தின் நடைமுறை வெற்றி, தோல்வி பற்றி எங்களுக்குள் பல்வேறு கருத்து மோதல்கள் இருந்திருக்கின்றன. இன்றும் அது தொடர்ந்து கொண்டதான் இருக்கின்றது. ஆனால் அந்த முரண்களுக்கு அப்பால் அந்த எல்லைகளைத் தாண்டி அதை நம்பிக்கொண்டு பலர் உயிர் நீத்திருக்கின்றார்கள். அவர்களை நாங்கள் தான் உருவாக்கியும் வளர்த்தும் வந்திருக்கின்றோம். அவர்கள் எங்களது நண்பர்களாக, உறவினர்களாக, ஊரவர்களாக, அயலவர்களாக வாழ்ந்து மடிந்து இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் துணிக்கைகளாக, மூலக்கூறுகளாக நிலைபெற்றும் உழன்றும் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இறுதியில் தப்பிப் பிழைத்த நாம் அவர்களை 'மாவீரர்கள்' என்று கொண்டாடிவிட்டு நிம்மதியாகத் தூங்கி விடுகின்றோம். அல்லாவிட்டால் சில மணித்துளிகள் எங்கள் மனங்களை உலுக்கிய அவர்களது நினைவுகள் பிடுங்கப்பட்டுச் சிதிலமாகி விடுகின்றன. ஏனெனில் நாங்கள் வழமையான வாழ்வுக்குள் திரும்பியே ஆக வேண்டியுள்ளது.

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தலைவர் வன்னியில் நித்திகைக் குளத்தில் 1989 இல் தனது இயக்கப் போராளிகளின் மரணங்களைத் தியாகத்துக்குரிய போற்றுதற்குரிய அர்ப்பணிப்புக்களாக அஞ்சலி செய்யும் பொருட்டு கார்த்திகை 27 இனை மாவீரர் நாளாகப் பிரகடனம் செய்கிறார். அந்நாள் தொடர்பான நிகழ்வுகள் கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களாக ஈழத்தமிழர் வரலாற்றில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் படைத்ததாகவே நடைபெற்று வந்துள்ளன. 2009 மே தோல்விக்குப் பின்னரும் அந்த நாளுக்கு ஈழத்தமிழ் மக்கள் கொடுக்கும் முக்கியத்துவம் குறைந்ததாக இல்லை. கனடா உட்பட மேற்கத்தேய நாடுகளில் வாழும் தமிழ் மக்கள்

வே. பிரபாகரன்

அந்த நாளில் வெள்ளமெனத் திரண்டு இறந்த போராளிகளுக்கு அஞ்சலி செலுத்துகிறார்கள்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே என் மனதிலே பல காலங்களாகக் குடைந்து கொண்டிருக்கும் கேள்வியை எழுப்புவது குறித்துச் சிந்திக்கின்றேன். இந்தக் கேள்வி முன்னரே பலரால் எழுப்பப்பட்ட கேள்வியும் தான். ஏன்... நான் கூட இவ்வளவு காலதாமதத்திற்குப் பின் இக் கேள்வியைக் கேட்பது பற்றிப் பலர் என் மீது குற்ற விசாரணையைத் தொடங்கவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது.

தமிழ் மக்களுடைய உரிமைகளுக்காகப் போராடப் புறப்பட்டு மரணித்த அனைத்து அமைப்புப் போராளிகளுக்குமான அஞ்சலியையும் இந்த மாவீரர் நாளில் இணைத்துச் செலுத்துவதன் மூலம் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தை ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தில் தோற்றுவிக்க முடியாதா? என்று அபிப்பிராயப்படுகின்றேன்.

1983 களில் போராட்டம் என்று புறப்பட்ட இளைஞர்கள் இயக்க வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் 'தமிழீழம்' என்ற கனவுக்காக, இலட்சியத்துக்காகத் தாம் சந்திக்க நேர்ந்த அமைப்புகளிலே இணைந்து கொண்டார்கள். அவ்வாறு இணைந்து கொண்டு போராடப் புறப்பட்ட இளைஞர்கள் பொது எதிரிக்கு

எதிரான யுத்தத்திலும் இயக்க மோதல்களிலும் உட்கட்சிக் களையெடுப்புகளிலும் கொல்லப்பட்ட சோகமான வரலாறு ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் மன ஆழங்களிலே பதிந்து கிடக்கிறது. அந்த இளைஞர்களும் நம்மவர்களே! நமக்காகவே அவர்களது இரத்தமும் சிந்தப்பட்டது. எனவே மாண்டுவிட்ட மறந்து விடப்பட்ட அந்தத் தியாகக் குருத்துகளுக்கும் மாவீரர் நாளிலே நாம் மீள் வாழ்வு கொடுக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் குறித்த உரையாடல் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளதன் அவசியத்தை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

ஈழத்தமிழ் மக்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் மாவீரர் நாளினைக் கொண்டாடும் வேளையில் எமது மக்கள் தங்களது சொந்தத் தாயகத்தில் இறந்த தங்களது குழந்தைகளை நினைந்து இதனைக் கொண்டாட முடியாத அவலத்தை என்னவென்பது? போராளிகள் பிரதேசங்களைக் கட்டுக்குள் வைத்திருந்த வேளையில் நடைபெற்ற மாவீரர் நாள் நிகழ்வுகளை ஒரு கணம் நான் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். ஆனால் ஜே.வி.பி.யினர் தங்களது இறந்த தோழர்களுக்காக அஞ்சலி நாளினைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டாடுவதை சிறிலங்கா அரசுகள் என்றுமே தடுப்பதில்லை. ஏனெனில் இதற்கூடாகத் தங்களது அரசியல் அதிகாரத்தை நிறுவுவது

சுலபமென அரசுகள் நம்புகின்றன. ஆனால் இறந்த போராளிகள் போராடிய அரசியல் என்பது அவ்வாறானதொன்றல்ல. அது ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ்த் தேசிய இனத்துக்கான சுயநிர்ணய உரிமையை நிலைநாட்டுவதற்காக விதைக்கப்பட்டவை. தமிழ் மிதவாதத் தலைமைகளும் சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றாற் போல் அவர்களது தியாகங்களைப் போற்றுவதும் பின்பு பழிப்பதும் தமிழ் மக்களின் விருப்புகளை நிலைநாட்டுதற்கான அரசியலில் உரிய அறமாக அமையாது.

தமிழ் மக்களின் கூட்டு மன உளவியலிலே வீரர்களைப் போற்றுவதும் வணங்குவதும் மரபின் தொடர்ச்சியாக நீண்டு வந்துள்ளது. வீழ்ந்து மடிந்த வீரர்களைத் தெய்வங்களாகத் தொழுத வரலாறு தமிழ் நாட்டுக்கு உண்டு. அத்தகைய வரலாறுகளின் தொடர்ச்சி எம்மிடமும் நீண்டு கொண்டே செல்கிறது. ஆயினும் அதற்கான 'அரசியல் மொழி' வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. மீண்டும், மீண்டும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. தவறவிடப்பட்டவையையும் தவிர்க்கப்பட்டவையையும் எந்தச் சமூகம் இணைத்துக் கொண்டு முன்னேறத் தயாராக இருக்கின்றதோ அந்தச் சமூகமே ஈற்றில் வெற்றியைத் தனதாக்கிக் கொள்ள இயலும்.

- 1984, 1985, 1986 காலப் பகுதிகளில் இலங்கைச் சிறைகளில் என்னுடன் ஒன்றாக இருந்த நண்பன் ரமணன் 'மாவீரர் வாரம்' குறித்து தனது 'முகவரி' மாத இதழுக்கு ஓர் கட்டுரை எழுதுமாறு கேட்டிருந்தான். அதற்காக எழுதிய இப்பத்தி 2014 நவம்பர் மாத முகவரி இதழில் பிரசுரமாகியிருந்தது.

இலங்கையின் துறைமுகத்தை சீனா எப்படிப் பெற்றுக்கொண்டது...?

ஸ்ரீலங்காவின் ஜனாதிபதியாக இருந்த மகிந்த ராஜபக்ஸா தனது பதவிக் காலத்தில் தனது நட்பு நாடான சீனாவிடம் கடன் மற்றும் உதவிகளைப் பெறுவதற்காக ஒரு துறைமுக நிர்மாணத் திட்டத்தைக் கொண்டிருந்தார்.

அதன் சாத்தியம் குறித்த ஆய்வுகள் இத் துறைமுகத் திட்டம் சரிப்படாது என்றே கூறின. ஆமாம், அடிக்கடி இலங்கைக்குக் கடன் கொடுக்கும் இந்தியாவே இந்தத் திட்டத்துக்கு கடன் கொடுக்க மறுத்துவிட்டது. ஆம், ராஜபக்ஸாவின் காலத்தில் ஸ்ரீலங்காவின் கடன் சுமை பெருகிய வண்ணம் இருந்தது.

சீன அரசுக்கு சொந்தமான நிறுவனங்களில் ஒன்றான 'சீனா ஹார்பர் இன்ஜினியரிங் கம்பெனி' அம்பாந்தோட்டைத் துறைமுகக் கட்டுமானத்தில் பல வருடங்களாக ஈடுபட்ட நிறுவனமாகும். இப்பொழுது அந்த நிறுவனம் பல தடவைகள் மீள் பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈடுபட்ட பின்னர் அம்பாந்தோட்டைத் துறைமுக அபிவிருத்தி திட்டம், கணிசமாக தோல்வியுற்றதன் மூலம் தன்னை வேறுபடுத்திக் காட்டியது. உலகின் பரபரப்பான கப்பல் வழித்தடங்களில் ஒன்றான இந்தத் துறைமுகத்தை அண்டிய பாதையில் பல்லாயிரக்கணக்கான கப்பல்கள் பயணிக்கின்றன. ஆனால் 2012 ஆம் ஆண்டில் இந்தத் துறைமுகத்துக்கு 34 கப்பல்கள் மட்டுமே வந்திருந்தன.

சீ சின்பிங், மகிந்த ராஜபக்ஸா

ராஜபக்ஸா 2015 இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் தோல்வியடைந்ததால் ஜனாதிபதிப் பதவியை இழந்தார், அதன் பின்னான ஸ்ரீலங்காவின் புதிய அரசாங்கம் ராஜபக்ஸா சீனாவிடம் பெற்றிருந்த கடனைச் செலுத்துவதற்கு கடினப்பட்டது. இதன் காரணமாகச் சீன அரசு புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இலங்கை அரசுசோடு பல மாதங்கள் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகள்... அழுத்தங்களின் பின்னர் 2015 டிசம்பர் மாதம் 99 ஆண்டுகளுக்குத் துறைமுகத்தையும் அதைச் சுற்றியுள்ள 15,000 ஏக்கர் நிலத்தையும் சீன அரசுக்கு இலங்கை ஒப்படைத்தது.

இந்தத் துறைமுகப் பரிமாற்றம் மூலம் சீனாவின் போட்டி நாடான இந்தியாவின் கடற்கரையிலிருந்து ஒரு சில நூறு மைல்கள் தொலைவிலே சீனாவின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இராணுவ கேந்திர பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அம்பாந்தோட்டைத் துறைமுகம் கொண்டு வரப்பட்டது.

சீனா உலக நாடுகளுக்குக் கடன்களையும் உதவிகளையும் வழங்கித் தனது ஆதிக்கத்தையும் செல்வாக்கையும் நலன்களையும் பெறுவதற்கு முயற்சிக்கிறது. இந்த அம்பாந்தோட்டை நிகழ்வு சீனாவின் செயற்பாட்டைப் புரிந்து கொள்வதற்கான மிகச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளில் ஒன்றாகும்.

சீனாவின் உலக நாடுகள் மீதான முதலீடு மற்றும் கடன் திட்டம் என்பன பல கடுமையான குற்றச்சாட்டுகளைக்

கிளப்புகிறது. ஊழல் மற்றும் எதேச்சதிகார நடவடிக்கைகள் காரணமாக வளர்ச்சியடைய முனையும் பல நாடுகளில் ஜனநாயக முறை சிக்கலுக்குள்ளாகும் நிலையில் சீனாவின் இத்தகைய அணுகுமுறையானது அந்த நாடுகளை மோசமான சூழ்நிலைக்குள் தள்ளுகிறது. கடன் பொறிக்குள் நாடுகளைச் சிக்க வைத்துத் தமது நலன்களை நிறைவேற்ற முயல்வதால் சீன ஜனாதிபதி Xi Jinping குற்றச்சாட்டுகளுக்கு இலக்காகிறார்.

இலங்கை, இந்திய, சீன மற்றும் மேற்கத்திய அதிகாரிகளுடனான பல்வேறு நேர்காணல்கள் அம்பாந்தோட்டை துறைமுகத் திட்டம் குறித்த ஆவணங்கள் மற்றும் உடன்படிக்கைகளின் பகுப்பாய்வுகள் நிறைய உண்மைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. சீன அரசும் மற்றும் அதன் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள நிறுவனங்களும் தங்கள் நலன்களை நிலைநாட்டுவதற்காக ஒரு சிறிய நாட்டின் முதலீட்டுப் பசியை எவ்வாறு பயன்படுத்தியுள்ளார்கள் என்பது இதன் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

2015 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இலங்கைத் தேர்தலின் போது, சீன துறைமுக நிர்மாண நிதியில் இருந்து பெருந்தொகையான பணம் நேரடியாக, இராஜபக்ஸாவின் பிரச்சாரத்திற்கும் தேர்தல் உதவிகளுக்கும் தேர்தல் செயற்பாட்டிற்கும் நேரடியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது, ராஜபக்ஸா சீனாவின் எல்லா விதிமுறைகளுக்கும் ஒப்புக் கொண்டதுடன், இந்தியாவின் இலங்கை மீதான செல்வாக்கைச் சரியச் செய்வதற்கான சீனாவின் முயற்சிகளில் ஒரு முக்கியமான கூட்டாளியாகவும் கருதப்பட்டார். தி நியூயார்க் டைம்ஸ் ஏட்டில் ஒரு அரசாங்க விசாரணையில் கண்டறியப்பட்ட இது பற்றிய விரிவான ஆவணங்கள் மற்றும் காசோலைகளால் பணம் செலுத்தப்பட்ட பிரதிகள்... கோப்புகள் என அனைத்து விபரங்களும் ஆதாரபூர்வமாக உள்ளது.

அம்பாந்தோட்டைத் துறைமுகத்தில் சீனாவின் ஆர்வம் முற்றிலும் வர்த்தக ரீதியாக இருப்பதாக சீன அதிகாரிகள் மற்றும் ஆய்வாளர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள் என்றாலும் துறைமுக இருப்பிடத்தில் உளவு மற்றும் கேந்திர முக்கியத்துவம் சார்ந்த சாத்தியமான விடயங்கள் ஆரம்பம் முதலே பேச்சுவார்த்தைகளின் ஒரு பகுதியாக இருந்ததாக இலங்கை அரச அதிகாரிகள் தெரிவிக்கின்றனர்.

துறைமுகத் திட்டத்தில் கடனுதவிக்கான நிபந்தனைகளில் இலங்கை அதிகாரிகள் சீனாவிடம் காலக்கெடுவை மறுபரிசீலனை செய்யுமாறு கேட்டுக் கொண்டதுடன், மேலும் மேலதிக நிதியுதவியைப் பெறவும் கேட்டுக் கொண்டனர். சமீபத்திய ஆண்டுகளில் தங்களது கடனைத் தள்ளுபடி செய்ய இலங்கை அதிகாரிகள் மேற்கொண்ட முயற்சிகளில் மிகவும் கடின நிலையைச் சந்தித்தனர். ஒப்பத்தத்தை ஆரம்பித்தபோது இருந்த மிதமான நிலை மாறிக் கடுமையான சூழல் இப்போது வந்தடைந்திருந்தது. சீனாவின் நோக்கம் துறைமுகத்தில் தனது பங்காளித்துவத்தை நிலைநாட்டுவதாக அமைந்தது தவிர இலங்கைக்கு எந்த விட்டுக்கொடுப்பையும் செய்வதாக அமையவில்லை.

இந்த ஒப்பந்தம் துறைமுகத் திட்டத்திற்கான கடனில் சுமார் 1 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்கள் கடனை இல்லாது செய்தபோதிலும், இலங்கை அரசு இப்போது சீனாவிற்கு வரலாற்றில் என்றுமில்லாத கடனாளியாக உள்ளது, இதைவிட வேறு கடன்களும் இருக்கிறது, மற்றைய சர்வதேச கடனளிக்கும் நிறுவனங்களை விடவும் சீனாவின் வட்டி விகிதங்கள் மிகவும் அதிகமாகவும் இருக்கிறது.

இராஜபக்ஸாவும் அவரது உதவியாளர்களும் இந்த கட்டுரையாளரினால் பல மாதங்களுக்கு மேலாக அவர்களிடம் முன் வைக்கப்பட்ட எந்தக் கேள்விகள் குறித்தும் பதிலளிக்கவில்லை. இந்தத் துறைமுகத் திட்டம் தொடர்பான சீன அதிகாரிகள் இது குறித்த எந்தக் கருத்துகளையும் கேள்விகளுக்கான பதில்களையும் தரவில்லை.

இலங்கை நிதி அமைச்சு மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் இந்த ஆண்டு, அரசாங்கத்திற்கு 14.8 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்கள் வருமானம் கிடைக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, ஆனால் அமைச்சின் திட்டமிடலின் பிரகாரம் வாங்கிய கடன்களைத் திருப்பியளிக்கப்படவுள்ளது. அதன்படி இந்த ஆண்டு உலகெங்கிலும் இருந்து காசு வழங்கிய கடன் வழங்குநர்களுக்கு 12.3 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்கள் கொடுக்க வேண்டும்.

ஜான் ஆடம்ஸ் சொன்ன கூற்று... “ஒரு நாட்டை அடிபணியச் செய்வதற்கான வழிமுறைகளில் ஒன்று வாள் மற்றது கடன்”!

சீனா கடன் என்ற செயற்பாட்டைக் கையிலெடுத்துள்ளது என்று பிரம்மா சேலனி என்ற இந்திய அரசு ஆலோசகர் கூறுகிறார், இவர் புதுடெல்லியைத் தளமாகக் கொண்டு செயற்படும் கொள்கை ஆய்வு மையத்தைச் சேர்ந்தவர்.

சீனா அம்பாந்தோட்டை துறைமுகத்தைப் போன்ற சொத்துக்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு கடனால் அவதியுறும் சிறிலங்கா அரசாங்கத்தின் இக்கட்டான நிலையைப் பயன்படுத்த முடியும் என இந்திய அதிகாரிகள் அஞ்சுகின்றனர். இறுதியான அம்பாந்தோட்டைத் துறைமுகக் குத்தகை ஒப்பந்தப்படி இலங்கை அரசின் பிரசன்னம் இன்றி சீன அரசு இராணுவ வழிமுறைகளில் அங்கு ஈடுபட முடியாது.

“அம்பாந்தோட்டையில் முதலீட்டை நியாயப்படுத்த ஒரே வழி இலங்கையின் தேசிய பாதுகாப்பு நிலைப்பாட்டில் இருந்துதான் அவர்கள் (சீனர்கள்) மக்கள் விடுதலை இராணுவத்தை இலங்கைக்கு கொண்டு வருவார்கள்” என்றார் இந்தியாவின் வெளியுறவுச் செயலாளராகப் பணியாற்றிய சிவசங்கர் மேனன், பின்னர் அவர் இந்திய அரசின் தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகராகவும் பணியாற்றியவர்.

ஆரம்பத்தில் இருந்தே அதிகாரிகள் அம்பாந்தோட்டைத் துறைமுகத்தின் பயன்பாடு குறித்து கேள்விகள் எழுப்பியிருந்தனர். பிரிட்டனின் அளவில் கால்வாசியானதும் 22 மில்லியன் மக்கள்தொகையைக் கொண்டதுமான இலங்கைக்கு இரண்டாவது பிரதான துறைமுகம் தேவையா என்பதே அது. ஏற்கனவே தலைநகரில் முதலாவது பெரிய துறைமுகம் உள்ளது. பொருளாதார ரீதியாக இரண்டாவது பெரிய துறைமுகம் சாத்தியமானதல்ல என அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட குழுக்களின் ஆய்வறிக்கைகள் உறுதியாகக் கூறியிருந்தன.

ஆனால் ராஜபக்சா இந்தத் திட்டத்திற்குப் பச்சைக்கொடி காட்டியிருந்தார், அது குறித்த பெருமிதத்தை செய்தி அறிக்கையையாகவும் அவர் வெளிப்படுத்தியிருந்தார்.

2007 ஆம் ஆண்டில் கவனமாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும் வடிவமைக்கப்பட்ட திட்டத்தை அதிகாரிகள் நம்பியிருந்தார்கள். இலங்கைத் துறைமுக அதிகார சபை அதனை முன்னெடுத்திருந்தது.

அம்பாந்தோட்டை துறைமுகம்

இது 2010 ஆம் ஆண்டில் வர்த்தகத்திற்காக ஓர் எல்லைக்குட்பட்ட வகையில் துறைமுகத்தைப் பயன்படுத்தும் ஏற்பாட்டைக் கொண்டிருந்தது.

சீன அரசாங்கத்தின் ஏற்றுமதி - இறக்குமதி வங்கியிடம் இருந்து 307 மில்லியன் டொலர்கள் இந்த திட்டத்திற்கான முதற் பெரிய கடனாக இலங்கைக்குக் கிடைத்தது. ஆனால் கடனைப் பெறுவதற்கு, சீனாவின் China Harbour என்ற நிறுவனமே துறைமுகக் கட்டுமானத்தை நடத்த வேண்டும், அந்த நேரத்தில் இந்தச் சேதி அமெரிக்க தூதரக கேபிள் செய்தி பரிமாற்றத்தின் வழியாக விக்கிலீக்ஸிற்கு கசிந்தது.

இது ஒரு வெளிப்படையான ஏல ஒப்பந்தத்தை அனுமதிக்காமல், உலகம் முழுவதும் அதன் திட்டங்களுக்கு சீனாவின் ஒரு பொதுவான கோரிக்கையாகும். இத்தகைய கட்டுமான ஒப்பந்தத்தின் போது சீன அரசாங்கம் சீன நிறுவனங்கள் மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான சினத் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தி கடனாகக் கொடுத்த பில்லியன் கணக்கான டொலர்களை மீளவும் அது பெற்றுக் கொள்கிறது.

சீன அதிகாரிகளும், சினத் துறைமுக நிறுவனமும் ராஜபக்ஸாவுடன் உறவுகளை பலப்படுத்திக் கொண்டும் இரு தரப்பினரும் நம்பிக்கையாக ராஜபக்ஸா அதிகாரத்தில் இருந்த வேளையில் இணைந்து செயற்பட்டிருந்தனர்.

2015 ஆம் ஆண்டின் இறுதி மாதங்களில் தேர்தலின் போது சீனத் தூதுவர் இராஜதந்திர விதிமுறைகளை மீறி ராஜபக்ஸாவை வெல்ல வைக்கும் முகமாக வெளிப்படையாக அவரை ஆதரிக்கும் நடவடிக்கைகளில் இறங்கியிருந்தார். சீன அரசாங்கத்துடனான இலங்கையின் பொருளாதார உடன்படிக்கைகளை கிழித்து எறிந்து விடுவதற்கான அச்சுறுத்தலை இந்த நடவடிக்கை ஏற்படுத்தியது.

வளர்ந்து வந்த கடன் சுமை மற்றும் துறைமுகத் திட்ட செலவுகள் துறைமுகத்தை இயங்க வைப்பதில் பல சிக்கல்களை உருவாக்கியிருந்தது. இலங்கை அரசியலில் இந்த விடயம் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு ஒரு சக்தி வாய்ந்த பிரச்சினையை அரசுக்கு எதிராகக் கிளப்பும் வாய்ப்பைக் கொடுத்தது, அதனால் சீனாவைப் பற்றிய சந்தேகங்கள் கிளம்பின. அது குறித்த பிரச்சாரம் வலுப்பட்டது. முடிவில் ராஜபக்ஸா தேர்தலில் தோல்வியடைந்தார்.

ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன தலைமையிலான புதிய அரசாங்கம் இலங்கையின் நிதி உடன்படிக்கைகளை ஆராய்வதற்கான கட்டளை ஒன்றைக் கொண்டு வந்தது. ராஜபக்ஸா ஆட்சியின் கீழ், நாட்டின் கடன் 44.8 பில்லியன் டாலர் வரை மூன்று மடங்கு அதிகரித்திருந்தது. 2015 ஆம் ஆண்டு முடிவிற்குள் 4.68 பில்லியன் டொலர்கள் கட்டப்பட வேண்டியிருந்தது.

புதிய அரசாங்கம் இலங்கை, இந்தியா, ஜப்பான், மற்றும் மேற்கு நாடுகளை நோக்கியதாக மாறியது. ஆனால் இலங்கைக்குச் சீனாவால் வழங்கப்பட்ட கடனை மற்றும் நிதியை வேறு எந்த நாட்டாலும் ஈடு செய்ய முடியாது என்பதை இலங்கை அதிகாரிகள் விரைவில் உணர்ந்தனர்.

இலங்கை அரசாங்க அதிகாரிகள் 2016 ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் சீன அதிகாரிகளுடன் உடன்படிக்கை ஒன்றை எட்டுவதற்காகச் சந்திக்கத் தொடங்கினர், தங்களது துறைமுகத்தை தாங்கள் எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் இன்றிக் கையாள வேண்டும் என்று இலங்கைத் தரப்பு எதிர்பார்க்கின்றது.

ஆனால் சீன நிறுவனத்தைத் துறைமுகத்தின் முக்கிய பங்குகளை வாங்க அனுமதியளிக்க வேண்டும் என்று சீன அதிகாரிகள்

கோரிக்கை விடுத்துள்ளனர். கடன் காரணமாக சீனாவிற்கு அம்பாந்தோட்டைத் துறைமுகத்தைக் கையளித்தால் சீனா இராணுவப் பயன்பாட்டிற்கு அதனைப் பயன்படுத்தும் சாத்தியமே உள்ளது.

குறிப்பாகச் சீனா தென் சீனக்கடலில் தீவுகளைத் தொடர்ந்து வைத்திருப்பதும் அதனை இராணுவ மயமாக்குவதும் உறுதிபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இறுதியான தங்கள் உடன்படிக்கை சீனா அம்பாந்தோட்டைத் துறைமுகத்தை இராணுவப் பயன்பாடுகளுக்குப் பயன்படுத்துவதை தடுக்கிறது என்று இலங்கை அதிகாரிகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

ஆனால் மற்றவர்கள் சீனாவிடம் மோசமாகக் கடன்பட்டிருக்கும் இலங்கை அரசாங்கத்தைச் சீனா தனது இராணுவ நோக்கங்களுக்கு பயன்படுத்த அழுத்தம் கொடுக்க முடியும் என்கின்றனர். மேலும், தேசிய கொள்கை மற்றும் பொருளாதார விவகாரங்களுக்கான மந்திரி ஹர்ஷ டி சில்வா, அரசுகள் மாறலாம் என்று கூறுகின்றார்.

□ மரியா அபி - ஹபீப் ஆகியோர் செவ்வாய், யூன் 26, 2018 அன்று ரொறொன்ரோ ஸ்ராரில் எழுதிய கட்டுரையின் சாரம்!

ஓமார் கார்டர்: சிறுவர் போராளி, கைதி, மனிதன்

ஜூலை 27, 2002 ஆம் ஆண்டு ஆப்கானிஸ்தானில் ‘ஓமார் கார்டர்’ நின்றிருந்த வளாகத்தில் துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கின்றது. இது நிகழ்ந்து பதினைந்து ஆண்டுகள் முடிவடையும் தருணத்தில் அந்தச் செய்தியின் முக்கியத்துவம் கனடா தேசம் முழுவதும் வியாபித்து நிற்கிறது. ஒரு அமெரிக்கப் போர் வீரர் கொல்லப்பட்டு மற்றொரு அமெரிக்கப் போர்வீரர் அந்தச் சண்டைக்களத்தில் காயமுற்றிருக்கிறார். அந்த இடத்தில் படுகாயமடைந்த நிலையில் கைது செய்யப்பட்டவர் பதினைந்து வயதுச் சிறுவர் போராளியான கனடிய குடிமகன் ஓமார் கார்டர்!

கைது செய்யப்பட்ட ஓமார் கார்டர் கனடாவில் ஸ்காபிரோ சென்ராணி வைத்தியசாலையில் பிறந்தவர். கனடியக் குடிமகன்! சிறுவனாகக் கைது செய்யப்பட்ட அவர் நீண்ட காலம் தனிமைச் சிறையில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுச் சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளார். அனைத்துலக உடன்படிக்கைகள் மற்றும் ஜெனீவாப் பிரகடனங்களுக்கு அமைய அவரது கைது, தடுப்புக்காவல், விசாரணை முறைகள், இராணுவ நீதிமன்றச் செயற்பாடுகள் கையாளப்படவில்லை. ஏன் கனடியச் சட்டங்கள் உட்பட! ஓமார் கார்டர் கனடியக் குடிமகன் என்பதால் அவற்றுக்கான பொறுப்புக் கூறலில் அமெரிக்க அரசினை விடக் கனடிய அரசுக்கு மிகப்பெரிய கடப்பாடு உண்டு என்பதை யாரும் மறுதலிக்க முடியாது.

ஓமார் கார்டர்

பத்து வருடங்களுக்கு மோலாகச் சிறைகளில் துயரம் தோய்ந்த நீண்ட நாட்களை இழுத்தடித்த இந்த அவலம் முதலாம் உலக நாட்டுப் பிரஜையான சிறுவன் ஓமாருக்கு நேர்ந்திருக்கின்றது. தனது பெற்றோர்களாலேயே ஓமார் கார்டர் குழந்தைப் போராளியாகும் நிலைக்கு இட்டுச் செல்லப்பட்டிருப்பது இங்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் படைத்ததாக விளங்குகிறது. அதனால் அந்தச் சிறுவன் போரின் நடுவே தள்ளப்பட்டிருக்கும் சூழ்நிலையும் நிகழ்ந்திருக்கிறது. சிறுவன் ஓமார் தனது சொந்த உணர்வுநிலைக்கு அப்பால் பெற்றோரின் அழுத்தத்தினால், விருப்பத்தினால், அபிலாசைகளால் இத்தகைய இக்கட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளான். ஆனால் கனடிய அரசோ தமது நாட்டின் மிகவும் உன்னதமான மனித உரிமைகளை மதிக்கும் கனடியச் சட்டங்களைக் கணக்கில் கொள்ளாது தனது சொந்தக் குடிமகனான அந்தச் சிறுவனைப் புறந்தள்ளியுள்ளது. பொருட்படுத்தாது விட்டுள்ளது.

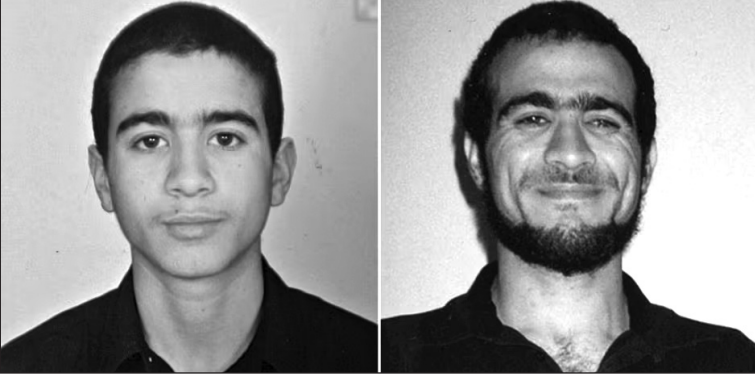
2010 இல் ஒட்டாவில் அமைந்துள்ள கனடிய அதிஉச்ச நீதிமன்றம் ஏகமனதாக ஓமார் கார்டருக்கு ஆதரவாகத் தீர்ப்பளித்திருக்கின்றது. அந்தத் தீர்ப்பில் கனடிய அரசும் கனடிய உளவுத்துறை அதிகாரிகளும் கனடிய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் கனடியக் குடியுரிமையாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட Charter of Rights and Freedom உரிமைகளை மீறியுள்ளார்கள் என்பது தெட்டத் தெளிவாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

ஓமார் கார்டர் தூக்கமின்மை மூலம் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டுள்ளார். நயவஞ்சகமான சித்திரவதைகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளார். விசாரணைகளின் போது சிறுவன் ஓமார் கார்டருக்கான சட்ட ஆலோசகர் உடனிருக்கவில்லை. சட்ட ஆலோசனை பெறும் வசதிகள் அவருக்கு வழங்கப்படவில்லை. சிறு வயதினான ஓமார் கார்டர் கனடியச் சட்டங்கள் முற்றாகப் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில் கனடிய அதிகாரிகளினால் கொடூரம் வாய்ந்த குவாண்டனாம் பே சிறையில் விசாரணை செய்யப்பட்டதை கனடிய அதிஉச்ச நீதிமன்றம் கண்டித்திருக்கின்றது. ஹார்ப்பரது, பழமைவாத அரசு ஐந்து மில்லியன் டொலர்களை அந்த வழக்குகளுக்காகச் செலவழித்துத் தோல்வியடைந்திருந்தது. இந்தப் பிரச்சினை குறித்த கனடாவின் அலட்சிய மனோபாவம் இதன் மூலம் அம்பலப்பட்டுப் போயிருந்தமையை நாம் நோக்கலாம்.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக சிறுவர் போராளிகளின் பாதுகாப்பிற்காக உலகளாவிய தர நிர்ணயங்களை வென்றெடுக்கப் போராடிய, உழைத்த நாடு கனடா! உலகின் பல நாடுகளில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பயங்கரமான யுத்தங்களில் சிறுவர் போராளிகள் பயன்படுத்தப்படுவதைக் கண்டித்து வந்த நாடு கனடா!

அவ்வாறு சிறுவர்களைப் போரில் நுழைக்கும் அமைப்புகளுக்கும், அரசுகளுக்கும் எதிராகத் தடைகளையும் சட்டங்களையும் கொணரவதற்கு ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்குள்ளாக நிறைய முன்மொழிவுகளையும், பேச்சுவார்த்தைகளையும், மாநாடுகளையும், கலந்துரையாடல்களையும் தீவிரமாக முன்னெடுத்த நாடு கனடா!

அத்தகைய சரித்திரப் பின்னணிகளைக் கொண்ட நாடான கனடா தனது நாட்டுப் பிரஜை ஒருவர் சிறுவர் போராளியாகப் படுகாயங்களுடன் கைது செய்யப்பட்டு இராணுவத் தடுப்பு முகாம்களில் நீண்ட நாட்களாகத் தடுத்து வைக்கப்பட்டுச் சித்திரவதை செய்யப்படுகையில் பாராமுகம் காட்டியது ஏன்? அவர் லிம் என்பதாலா... அல்லது நட்பு நாடான அமெரிக்காவோடு ஒத்துப்போக வேண்டிய கட்டாயத்தின் காரணமா? அல்லது வெளிப்படையாகவே தன்னுடைய சொந்த

ஓமார் கார்டர்

நாட்டுச் சட்டங்களைப் பொருட்படுத்தத் தேவையில்லை...
இந்த வகையான யுத்தங்களின் போது என்பதாலா?

இன்று கனடிய அரசாங்கம் பதினைந்து வருட காலத்தின் பின் தனது மன்னிப்பினையும் நட்ட ஈட்டையும் (பத்தரை மில்லியன் கனடிய டொலர்கள்) ஓமார் கார்டருக்கு வழங்கியுள்ளது. ஏற்கனவே தங்களது உயர் நீதிமன்ற வெற்றியின் பின்னர் 2013 இல் இருபது மில்லியன்கள் நட்ட ஈட்டினைக் கனடிய அரசிடம் கேட்டு ஓமார் கார்டரின் வழக்கறிஞர்கள் வழக்குத் தாக்கல் செய்திருந்தார்கள்.

இந்த நிலையில் எம்மால் எவ்வாறு ஓமார் கார்டருக்கு வழங்கப்பட்ட மன்னிப்பு மற்றும் இழப்பீட்டுக்கு எப்படி எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க முடியும்? ஓமார் கார்டரது மிகவும் அடிப்படையான உரிமைகள் சிலவற்றைக் கனடிய அரசு மீறியுள்ளதாகவும் அதற்கான இழப்பீட்டை அவர் கோர முடியும் என்று கனடாவின் அதிஉச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கிய பின்பும் எந்த முகத்தோடு இத்தகைய எதிர்ப்புக் கேள்விகளைக் கேட்க முடியும்?

கனடியர்களில் 71 சதவீதமானவர்கள் ஓமார் கார்டர் சிறுவர் போராளி என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளுவதாகக் கருத்துக்கணிப்பொன்று சொல்லியிருந்தது. அது சரியெனில் அந்தச் சிறுவர் போராளியை அந்தக் கனடியக் குடிமகனை இஸ்லாமியன் என்பதற்காகப் பழி வாங்கவும் குரோத மனப்பான்மையுடனும் நடத்துதல் ஏற்புடையதா?

இதுவரை கனடாவில் இடம்பெற்ற பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களில் 487 பேர் வரை பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள். அதில் யாருமே லிம் குடிவரவாளர்களால் கொல்லப்படவில்லை. நடைபெற்ற 487 கொலைகளில் இரண்டு கொலைகள் மாத்திரமே லிம் மதத்தோடு சம்மந்தப்பட்டது. அதுவும் கூட இங்கு பிறந்து வளர்ந்து மதம் மாறிய வெள்ளையின வாலிபர்கள் இருவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

ஆகவே பிரதான அரசியல் கட்சியொன்று தனது குறுகிய அரசியல் இலாபங்களுக்காக இந்தப் பிரச்சினையைப் பெரிதுபடுத்துகிறது. அதற்கு சில வலதுசாரி ஊடகங்கள் ஒத்துழைக்கின்றன. அதில் கனடியக் குடிமக்கள் இஸ்லாமிய மத விரோத மனப்பான்மை என்ற உளவியல் சிக்கலில் மாட்டிக்கொண்டு பலியாவது தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டியதொன்று. நாம் அனைவரும் மத அடிப்படை வாதம் பயங்கரவாதமாகத் தோற்றம் பெறுவதையும், செயற்படுவதையும் தடுத்து நிறுத்த வேண்டியவர்கள் தாம் என்பதில் எவ்வித கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது.

ஆனால் ஓமார் கார்டர் என்ற சிறுவர் போராளி உருவான விதம் அவனது பிரக்ஞையின் பாற்பட்டதாக அல்லாததாக அவனது பெற்றோரின் தான்தோன்றித்தனத்தால் ஆனது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவன் சுடப்பட்டுப் படுகாயங்களோடு சிறு வயதுக் கைதியாகப் பிடிக்கப்பட்டு அனைத்துலக மற்றும் கனடிய சட்ட வரையறைகளுக்கு உட்படுத்தப்படாமல் நீண்டகாலம் சிறை சித்திரவதைகளை அனுபவித்துள்ளான் என்பதை உணருதல் வேண்டும்.

பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாகச் சிறைப்பட்டிருந்த அந்த ஓமார் கார்டர் இன்று மனிதனாகக் கனடாவிலே சிறையிலிருந்து விடுபட்டு வெளியே வந்திருக்கின்றான். அவனது சுதந்திரத்தை, அடிப்படை உரிமைகளை மதிப்பதும் கனடாவிலே அவனை மனிதனாக வாழ அவனை அனுமதிப்பதும் கனடியப் பெருந்தேசத்தினது கடமையாகிறது.

□ 11.10.2017 இல் ஓமார் கார்டர் வழக்கு வெற்றியடைந்த போது எழுதியது.

கனடியத் தேர்தல் தீர்ப்பு என்னவாக இருக்கும்?

வாக்காளர்களது சொந்தப் பணத்தையே அவர்களுக்கு லஞ்சமாகக் கொடுத்து அவர்களது வாக்குகளைத் திருப்பிப் பெற்றுக் கொள்வதென்பது அரசியல்வாதிகளுக்கு நன்கு பழக்கமான அரசியல் உத்தி. தற்போதைய தேர்தல் பிரச்சாரமும் அந்த வழியிலேயே சென்றுகொண்டிருப்பதாக ஒருவர் கூறியிருந்தார்.

பழமைவாதக் கட்சி பணக்காரக் கனடியர்களின் வருமானத்தை தம்பதியர்களுக்குப் பிரித்து வருமானவரித்துறைக்கு கணக்கு காட்டுவதன் மூலம் கூடுதல் இலாபம் பெறும் திட்டத்தை முன்வைக்கிறது.

இந்தத் திட்டத்தை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்துவதற்கும், இந்த நாடு இதுவரை கண்டிராத ஒவ்வொரு வரிக் கடனையும் மீட்டெடுப்பதற்கும் பழமைவாதக் கட்சி உறுதியளித்து வருகிறது,

அதே நேரத்தில் என்டிபி ஒவ்வொரு குடும்பத்தின் வாகனத் தரிப்பிடத்திலும் மின்சாரத்தால் இயங்கும் காரை வைத்திருக்கும் வாய்ப்பை அளிக்க முன்வருகிறது. இலவச சேவை வழங்கல் கொள்கையை அதிகமானவற்றில் உறுதியளிக்கிறது.

லிபரல்கள் 2019 ஆம் ஆண்டுக்கான தேர்தல் வாக்குறுதிப் பட்டியலை வெளியிட்ட போது அனைவருக்கும் பிடித்தமான விடயங்களால் அது நிரம்பியிருந்தது.

1. ஒரு வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கான நலத்திட்ட நிதியை பதினைந்து சதவீதத்தால் அதிகரித்தல்.
2. எழுபத்தைந்து வயதைக் கடந்த முதியோர்களது ஓய்வூதியத்தைப் பத்து சதவீதத்தால் அதிகரித்தல்.
3. மாணவர் கடனைக் கட்டி முடிக்காத இளைய புதிய பெற்றோர்களுக்கு வட்டியில்லாத சலுகைக் காலத்தை வழங்குதல்.
4. 2050 ஆம் ஆண்டுக்குள் நூறு சதவீதம் தூய்மையான சுற்றுச்சூழலை அடைவதற்கான உறுதிமொழி.
5. இராணுவ பாணித் தாக்குதல் துப்பாக்கிகள் மீதான தடையைக் கொண்டு வருதல்.
6. அதிகளவில் புதிய பொலிஸ் அதிகாரிகள் மற்றும் நீதிபதிகளை நியமித்தல்.
7. கனடியக் குடியரிமை பெறுவதற்காக நடைமுறையில் உள்ள கட்டணங்களை நீக்குதல்.
8. LGBTQ ஆட்களைக் குறிவைக்கும் மாற்று சிகிச்சைக்குத் தடை விதித்தல்.
9. படை வீரர்கள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் PTSD இலிருந்து மீள் எழுதலுக்கான முதலீட்டு ஆதரவுகளை வழங்குதல்.

வழங்கப்பட்ட இந்த தேர்தல் கால வாக்குறுதிகளுக்காக பில்லியன் கணக்கான டொலர்களைக் கூடுதலாகச் செலவிட வேண்டிய நிலை லிபரல்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அதனைச் சரிசெய்ய வேண்டிய நிதி வருமானக் கணக்கை லிபரல்களால் இதுவரையில் முழுமையாகச் சமர்ப்பிக்க முடியாதுள்ளது. இதில் டிரான்ஸ் மவுண்டன் பைப்லைன் விரிவாக்கத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் அறுநூறு மில்லியன்கள் வருவாய் மட்டுமே உள்ளது.

லிபரல்களின் தேர்தல் அறிக்கையில் பட்டதாரிகளுக்கு ஏராளமான உதவிகள் உள்ளன. மாணவர் கடன்களுக்கான வட்டி இல்லாத சலுகைக் காலத்தை ஆறு மாதங்களிலிருந்து இரண்டு

யஸ்ரின் ரூடோ, ஆன்ட்ரூ ஷேர், ஐக்மித் சிங், எலிசபெத் மே

ஆண்டுகள் வரை அதிகரிக்க அவர்கள் திட்டமிட்டுள்ளனர். அதே நேரத்தில் மாணவர்கள் ஆண்டுக்கு குறைந்தது 35,000 டொலர்கள் சம்பாதிக்கும் வரை கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தத் தொடங்க வேண்டியதில்லை. ரொறொன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தின் மிசிசாகா வளாகத்தில் யஸ்ரின் ரூடோ இந்த அறிவிப்பை வெளியிட்டார். இதனை ரூடோ வேண்டுமென்று திட்டமிட்டே செய்திருந்தார் என்று சொல்லப்பட்டது.

2015 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் பல்கலைக்கழகப் படிப்பை முடித்த இளைஞர்களது வாக்குப்பதிவு வீதம் மிகவும் அதிகமாக இருந்தது. அவர்களே கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்தப் போராடும் இளைய வயதுடைய கனடிய இளைஞர்கள். பல்கலைக்கழகப் படிப்பை முடித்த இவர்களது வாக்களிப்பு வீதம் உயர்நிலைப் பாடசாலையை முடிக்காதவர்களை விட 42 சதவீதம் அதிகமாக அந்த தேர்தலில் இருந்தது. இந்தப் புள்ளிவிபரங்களின் அடிப்படையிலேயே ரூடோ இந்த தொகுதி இளைஞர்களையும் அவர்களது பெற்றோர்களையும் வளைத்துப்போட எண்ணுகிறார்.

பழமைவாதக் கட்சியின் தலைவர் ஆன்ட்ரூ ஷேர் இப்பொழுது ஒரு பெரிய சிக்கலில் மாட்டிக்கொண்டுள்ளார் என்றே சொல்லத் தூண்டுகிறது. அவரது சுயவிபர விண்ணப்பத்தில் அவர் குறிப்பிட்டபடி ஆன்ட்ரூ ஷேர் முறையான தொழில்முறைக் காப்புறுதித் தரகர் இல்லையென்பதை *The Global and Mail* ஏடு அம்பலம்படுத்தியுள்ளது.

அவரது முகநூல் கணக்கில் ஆன்ட்ரூ ஷேர் பொது வாழ்க்கையில் நுழைவதற்கு முன்பாக காப்பீட்டுத் தரகராக இருந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அவர் ஒரு காப்பீட்டு முகவர் என அவரது அலுவலகம் கூறியது உண்மையல்ல என்பது இப்போது நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டது.

காப்பீட்டு முகவராக அல்லது தரகராகப் பணியாற்றச் சட்ட ரீதியாகத் தேவைப்படும் உரிமத்தை அவர் இதுவரை பெறவில்லை. அவ்வாறான சட்ட ரீதியான எந்தவொரு உத்தியோகபூர்வ சான்றிதழையும் *The Globe and Mail* ஏட்டினால் எங்கிருந்தும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

இது குறித்துத் தெளிவுபடுத்தும்படி பழமைவாதக் கட்சியினரிடம் கேட்கப்பட்டபோது, ஷேரின் செய்தித் தொடர்பாளர் டானியல் ஸ்கோ, ஆன்ட்ரூ ஷேர் காப்புறுதிக் தரகர் படிப்புக்கான பாடங்களை எடுத்திருந்தார், ஆனால் உரிமம் பெறுவதற்கு முன்பு தொழில்துறையிருந்து வெளியேறிவிட்டதாகக் கூறினார். ஸ்கோவின் கூற்றுப்படி, உரிமத் தகடுகளை (licence Plate) வழங்குதல் மற்றும் கொடுப்பனவுகளை வாங்கி எடுப்பது போன்ற எழுத்தர் வேலைகளையே ஆன்ட்ரூ ஷேர் செய்து வந்துள்ளார்.

லிபரல்கள் இதை வைத்துக்கொண்டு விளாசுகின்றனர். அவருடைய சான்றிதழ்கள் குறித்து விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்கின்றனர். ஆனால் ஷேரோ இந்தக் குளறுபடியை ஒதுக்கித் தள்ளுகிறார். கனடிய காப்பீட்டுத் தரகர்கள் சங்கத்தால் அங்கீகாரம் பெற்றதாக அவர் கூறுகிறார். ஆனால் அவர் தனது உரிமத்தைப் பெறுவதற்கு முன்பு தொழில்துறையை விட்டு வெளியேறினார் என்கிறார். நீங்கள் அங்கீகாரம் பெற்றிருந்தாலும் சட்டப்படி உரிமம் பெறாவிட்டால் உங்களை ஒரு காப்புறுதித் தரகர் என்று அழைக்க முடியுமா? இப்படிப்பட்டவர் எதிர்காலப் பிரதமர்...?

பழமைவாதக் கட்சியினர் நீண்ட காலமாக லூடோவை “விளம்பரப்படுத்துவார்... ஆனால் அதைச் செய்ய மாட்டார்” என்று தாக்கி வந்துள்ளனர். அவ்வாறான குற்றச்சாட்டை முன்வைக்கும் பழமைவாதக் கட்சியினர் இந்தச் செயல் மூலம் தங்களது முகத்தை இனி எங்கே தொங்கப்போடப் போகிறார்கள்?

கடந்த வெள்ளிக்கிழமை இடம்பெற்ற கனடாவின் காலநிலை மாற்றம் குறித்த பேரணிகளில் மூன்று முக்கிய கட்சித் தலைவர்கள் இணைந்திருந்தனர். ஆன்ட்ரூ ஷேர் “காலநிலை மாற்றம் தொடர்பாக எதுவும் செய்ய மாட்டேன்” என்று முன்பு சொன்னவர்.

மொன்றியல் வீதிகளில் காலநிலை மாற்றம் குறித்த பேரணியொன்றில் அணிவகுத்துச் செல்வது ஒரு நல்ல பரப்புரை நடவடிக்கை என்று லிபரல்களின் பரப்புரைக் குழு தீர்மானித்திருக்கிறது. ஆனால் இந்தப் பேரணி கொள்கை அடிப்படையில், ரூடோ அரசாங்கத்திற்கு எதிரான சில விடயங்களையும் கொண்டிருந்தது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தார்களோ தெரியவில்லை. அதனால்தான் பல எதிர்ப்பாளர்கள் ரூடோவை டிரான்ஸ் மவுண்டன் பைப்லைன் திட்டத்துக்காக எண்ணெய் குழாய்களை வாங்குவதற்காக கூச்சலிட்டனர். பிரதமர் மீது முட்டை வீச முயன்ற ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டார். அவரிடம் மேலும் அதிகளவில் முட்டைகள் இருந்ததை குளோபல் நியூஸ் உறுதிப்படுத்தியும் இருந்தது.

எலிசபெத் மே மொன்றியல் பேரணியில் பிரதமரோடு இணைந்த வேளையில், ஜக்மித் சிங் விக்ரோறியா, பி.சி.யில் அணிவகுத்துச் சென்றார். இந்த வேளையில் ரொறொன்ரோவின் சுரங்கப்பாதைப் போக்குவரத்தை விரிவுபடுத்துதல் மற்றும் பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவில் நான்கு பாதைகளை எட்டு பாதைகளாக (குகைகளை ஊடறுத்துச் செல்பவை) கூட்டுவது குறித்த அறிக்கைகளை ஷேர் விட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

சுரங்கப்பாதைப் போக்குவரத்து விரிவாக்கம் மற்றும் வீதிகளை அகலப்படுத்துதல் கரியமியல் வாயு வெளியேற்றத்தைக் குறைக்கும் என்று ஷேர் கூறுகிறார்.

சுரங்கப்பாதைப் போக்குவரத்து வாகன ஓட்டிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்காது. ஆனால் வீதிகள் ஒடுக்கமாக இருந்தால் வாகனங்கள் நிறைய நேரத்தைப் பயணத்தில் செலவழிக்கின்றன. எனவே வாகனங்கள் மெதுவாக நகருகின்றன. இது அதிகளவில் கரியமில்வாயுவை வளி மண்டலத்துக்குள் செலுத்துகிறது. இது பழமைவாதக் கட்சித் தலைவரின் வாதம்!

ஆனால் பல தசாப்தங்களாக, நகர வடிவமைப்பைத் திட்டமிடுபவர்கள் (City Planners) இதற்கு நேர்மாறாக இருப்பதைக் கவனித்துள்ளனர். என்னென்றால் அகலப் பாதைகள் அதிக ஒட்டுனர்களைக் கவர்ந்திழுக்கின்றன. விளைவு: வாகனப் பெருக்கம் மீண்டும் வளி மண்டலத்தை மாசுபடுத்தும் சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறது.

பழமைவாதக் கட்சி ஆதரவாளர்கள் காலநிலை மாற்றம் உண்மையான அச்சுறுத்தல் என்று வெளிப்படையாக நம்புகிறார்கள், ஆனால் அரைகுறைத் தீர்வுகளையே பதிலுக்கு வழங்குகிறார்கள் என்பதே இங்கு முரண்பாடாக உள்ளது.

லிபரல்களின் கார்பன் வரியை இல்லாமல் செய்யப் பழமைவாதக் கட்சியினர் பெரும் முயற்சிகளை எடுத்து வந்திருக்கின்றனர். பெரியளவில் வளி மண்டலத்தை மாசுபடுத்துபவர்களிடம் கட்டணத்தை அறவிட்டே பசுமைத் தொழில்நுட்பத்தை உருவாக்க இயலும். நீண்டகால நோக்கில் இது ஒரு நல்ல திட்டம். சுற்றுச்சூழலை மாசுபடுத்துபவர்கள் அதற்குரிய விலையைச் செலுத்தாவிடின் யார் பசுமைத் தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவார்கள் என்ற கேள்வி இங்கு எழுகிறது?

பழமைவாதக் கட்சியினரின் காலநிலை மாற்றம் குறித்த கொள்கை அல்பேர்ட்டாவில் உள்ள பழமைவாதக் கட்சியினரது போல, பெற்றோல் கொம்பனி முதலாளிகளால் எழுதப்பட்டதாகவே கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளது. அவர்களது வணிகத்திற்கு அனுதாபம் கொண்ட அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையையே அந்த முதலாளிகள் எப்போதும் முன்மொழிவார்கள். பழமைவாதக் கட்சியினர் அந்த முதலாளிகளை எதிர்த்து அரசியல் செய்யமாட்டார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் கணக்கில் கொண்டு கனடிய வாக்காளர்கள் 2019 ஒக்ரோபர் 21 ஆம் தேதி என்ன தீர்ப்பை வழங்க உள்ளார்கள் என்பதைப் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்!

□ தேசியம் சஞ்சிகை, ஒக்ரோபர் 2019.

கனடியப் பழங்குடி மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதி!

“கனடாவின் பழங்குடி மக்களுக்கு எதிராகத் தொடர்ச்சியாக இனப்படுகொலை நடைபெற்று வந்துள்ளதென்பதை ஏற்பது ‘தவிர்க்க முடியாத முடிவு’” என அண்மையில் இடம்பெற்ற ஊடகவியலாளர் சந்திப்பில், கொலை செய்யப்பட்ட மற்றும் காணாமல் போன பழங்குடிப் பெண்கள் மற்றும் சிறுமிகளுக்கான தேசிய விசாரணைக் குழுவின் தலைமை ஆணையாளர் மரியன் புல்லர் கூறினார்.

ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் மற்றும் சிறுமிகள் ‘கனடிய இனப்படுகொலைக்குப்’ பலியானவர்கள் என்று விசாரணைக் குழுவின் நீண்ட ஆய்வுகளின் முடிவில் தீர்மானிக்கப்பட்டதாக 31.05.2019 வெள்ளிக்கிழமையன்று செய்தி வெளிவந்ததிலிருந்து அந்தச் சேதி நாடு முழுவதும் பரவலாகப் பேசப்பட்டது.

தேசிய விசாரணைக் குழுவின் இறுதி அறிக்கையின்படி கனடா, அதன் காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலத்திலிருந்து இன்று வரை, ‘பழங்குடி மக்களை அழிப்பதை’ நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

“கனடா தொடர்ச்சியான முறையில் இனவழிப்புக் கொள்கையை வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளது. இடையிடையே வேறுபாடுகள் இருந்த போதும் பழங்குடி மக்களை உடல் ரீதியாகவும், உயிரியல் ரீதியாகவும், சமூக அலகுகளாகவும் அழிக்க வேண்டும், இதன் மூலம் தனக்குத் தேவையான இனவழிப்பு

நோக்கத்தை இறுதிவரை நிறைவேற்றி வந்துள்ளது” என்றும் அந்த அறிக்கையின் இணைப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

இந்த விசாரணை பகுதியளவிலேனும் ஐ.நா.வின் 1948 ஆம் ஆண்டு இனப்படுகொலைத் தீர்மான வரையறையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஐ.நா.வைப் பொறுத்தவரை, இனப்படுகொலை என்பது “ஒரு தேசிய இனத்தை, அல்லது ஒரு மதக் குழுவை முழுவதுமாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ அழிக்கும் நோக்கத்துடன்” செய்யப்படும் ஐந்து செயன்முறைகளில் ஒன்றாகும்.

- இனக்குழுமத்தின் உறுப்பினர்களைக் கொல்வது.
- இனக்குழுமத்தின் உறுப்பினர்களுக்குக் கடுமையான உடல் அல்லது உளத் தீங்குகளை விளைவிப்பது.
- முழுமையாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ உடல் சார்ந்த உபாதைகளை இனக்குழுமத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வேண்டுமென்றே ஏற்படுத்துதல்.
- இனக் குழுமத்தின் பிறப்பு வீதத்தைத் தடுக்கும் நோக்கில் நடவடிக்கைகளை ஏற்படுத்துதல்.
- இனக்குழுவின் குழந்தைகளை வலுக்கட்டாயமாகப் பிரித்தெடுத்து வேறு வகையான அந்நியச் சூழலுக்குள் பொருத்துவது.

“கனடிய அரசு என்பது காலனித்துவ இனப்படுகொலைக் கொள்கைகளின் அடித்தளத்தில் நிறுவப்பட்டது, அவை கனடாவின் பழங்குடி மக்களுடனான சமகால நிலைமைகளோடு பிரிக்க முடியாத வகையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன” என்றும் அந்த அறிக்கை மேலும் கூறுகிறது.

“நவீன கனடியக் கொள்கைகள் இந்த காலனித்துவ மரபுகளை நிலைநிறுத்துகின்றன, மேலும் பழங்குடி மக்கள், குறிப்பாக பெண்கள், ஈருணர்வுடையோர், லெஸ்பியன், ஹே, இருபால் உறவுடையோர், திருநங்கைகள், வினோதமானவர்கள், கேள்வி கேட்போர், மற்றும் பாலுறவை வேண்டாதோர் மீதான

வன்முறைகளை மற்றும் அவர்களை ஓரங்கட்டுவதற்கான தெளிவான வடிவங்களை” கட்டமைக்கின்றன.

1876 ஆம் ஆண்டில் முதன்முதலாக இயற்றப்பட்ட இந்தியச் சட்டத்தை (Indian Act) இன்றும் தொடர்தல், குழந்தைகள் நலக் காப்பகத்தில் பழங்குடிக் குழந்தைகளுக்கு கூடுதல் அச்சத்தை ஊட்டுதல், பழங்குடிப் பெண்களுக்குத் தேவையான பொலிஸ் பாதுகாப்பை வழங்காமை ஆகியவற்றின் மூலம் பழங்குடி மக்கள் மீதான இனப்படுகொலை தொடர்கிறது என்று விசாரணைக் குழுவின் அறிக்கை வாதிடுகிறது.

1750 களில் நோவா ஸ்கோஸியாவில் ‘மிக்கம்’ என்ற பழங்குடி மகனது கொலைக்கு வெகுமதி அளித்ததை, 1870 களில் இருந்த கொள்கைகளை நீக்கியதை, ப்ரேரிஸில் உள்ள பழங்குடியின மக்களுக்கு உணவை மறுத்ததை இந்த அறிக்கை மேற்கோள் காட்டியுள்ளது.

இந்த அறிக்கை 1880 களில் ஆரம்பித்து, அரசாங்கத்தால் அனுமதிக்கப்பட்ட குடியிருப்புப் பள்ளிகளின் தொடக்கத்திற்குச் செல்கிறது. அங்கு பழங்குடிக் குழந்தைகளை வலுக்கட்டாயமாகப் “பட்டினிக்குள்ளாக்கி, வேண்டுமென்றே தொற்று நோய்களைப் பீடிக்க வைத்து, அவர்களை அடித்து, சித்திரவதை செய்து, பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாக்கி, தனிமைச் சிறைவாசத்தை அளித்து, தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாக்கி மற்றும் மோசமான சிகிச்சைகளுக்கு உட்படுத்திக் கீழான நிலைமைகளுக்குள் வாழ நிர்ப்பந்தித்துள்ளார்கள்.”

“இந்தக் கொள்கைகள் மூலம் பழங்குடிச் சமூகங்கள் திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டன. இதைவிடப் பயங்கரமான விடயம் என்னவென்றால், இந்தக் கொள்கைகள் பல்வேறு முகங்களுடன் இன்றும் தொடர்கின்றன,” என்றும் அந்த அறிக்கை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

இந்தச் செயல்களும் குறைபாடுகளும் “நேரடியாக, உயிருக்கு ஆபத்தான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன.”

கனடிய அறிஞர்கள் கருத்தியல் ரீதியாக, “கனடாவில் இடம்பெற்ற காலனித்துவ இனப்படுகொலைகளுக்குப் போதுமான கவனத்தைக் கொடுக்கவில்லை” என்று வாதிடும் மனிற்றோபா பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் பேராசிரியரான இனப்படுகொலை அறிஞர் ஆண்ட்ரூ ஜல்போர்டை, இந்த விசாரணைக் குழு மேற்கோள் காட்டியுள்ளது.

சிபிசி ஊடகத்துக்கு அளித்த பேட்டியில், ஜல்ஃபோர்ட், “இனப்படுகொலையால் குறிவைக்கப்பட்டவர்களின் அனுபவம் பெரும்பாலும் இனப்படுகொலை என்றால் என்ன என்பதைத் தீர்மானிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் வரையறைகளிலிருந்து நீக்கப்பட்டுள்ளது” என்று கூறினார்.

“குறிப்பாக நாங்கள் குடியேற்ற காலனித்துவத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, இது நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக நீண்டுள்ளது, மேலும் இந்த மாற்றங்கள் மற்றும் அது எவ்வாறு இயற்றப்பட்டது என்பதில் வேறுபாடுகள் உள்ளன,” என்று அவர் கூறினார்.

கனடிய அதிகாரிகள் ‘இந்தியப் பிரச்சினை’ பற்றி விவாதிக்கத் தொடங்கியபோது, பழங்குடியின மக்கள் இதனைக் கடக்கத் தடையாகக் காணப்பட்டனர் என்பது தெளிவாகிறது, என்றார்.

“பழங்குடி மக்கள் கனடிய தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு ஒரு தடையாக, குடியேறிகள் நிலத்தை வைத்திருப்பதற்குத் ஒரு தடையாக குறிப்பிடப்பட்டனர்.”

“குடியிருப்புப் பள்ளிகள், பஞ்சம் மற்றும் கட்டாய நீக்கம் போன்ற பல்வேறு நுட்பங்கள் பழங்குடியின மக்கள் மீது கனடிய அரசுகளால் கையாளப்பட்டதை நாங்கள் காண்கிறோம்.”

தேசிய விசாரணையானது பழங்குடி மக்கள் மீது நிகழ்த்தப்பட்ட இனப்படுகொலைக்கான நீதியைக் கொணரும் வழக்கைத் தொடுக்கவில்லை என்பதை அனைத்து அறிஞர்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள்.

‘கனடிய இனப்படுகொலை’ என்ற ஒரு வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் நடைபெற்ற விசாரணை அதற்கான வாதங்களை வலுவழிக்க வைக்கிறது என்று சஃபர் தி லிற்றில் சில்டர்ன், இனப்படுகொலை, சுதேச நாடுகள் மற்றும் கனேடிய அரசு ஆகியவற்றின் ஆசிரியர் தமரா ஸ்டார்ப்ளாங்கெட் கூறினார்.

“இந்த விடயத்தில் மொழியின் வரிசைப்படுத்தல் இனப்படுகொலை பற்றிய சர்வதேச சட்டக் கேள்வியை வளர்க்கிறது” என்று சஸ்கெச்சுவானில் உள்ள அஹ்தகாகூப் முதல் தேசத்தைச் சேர்ந்த நெஹியாவ் க்வெவ் ஸ்டார்ப்ளாங்கெட் கூறினார்.

“கனடிய இனப்படுகொலை என்று எதுவும் இல்லை, ஏனெனில் இனப்படுகொலை என்பது அனைத்துலகச் சட்டத்தில் மிக மோசமான குற்றம்” என்று அவர் கூறினார்.

ஐ.நா. சபையினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட ஐந்து செயல்களில் இரண்டை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் ‘ஓட்டாவா’ இனப்படுகொலைக் குற்றத்திலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டதாக ஸ்டார்ப்ளாங்கெட் கூறியுள்ளார்.

இனப்படுகொலைப் பிரகடனம் உள்நாட்டு அனுபவத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது, பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்கள் இவற்றைக் கூறுகிறது. காணாமல்போன மற்றும் கொலை செய்யப்பட்ட பழங்குடியினப் பெண்கள் குறித்த விசாரணை, மாற்றத்திற்கான பெரும் அழைப்புகளுடன் இறுதி அறிக்கையை

கனடியப் பழங்குடி மக்களுக்கான உண்மை மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்கான தேசிய நாளை முன்னிட்டு 'கோர்ட் டவுனி & வென்ஜாக்' நிதியத்துக்கு 20,000 கனடிய டொலர்களை, 30.09.2021 அன்று கனடியத் தமிழர் பேரவை வழங்குகிறது.

வெளியிடுகிறது. தேசிய விசாரணையானது பழங்குடிப் பெண்களின் கொலைகள் மற்றும் காணாமல் போனவர்களை 'கனடிய இனப்படுகொலை' என்று அழைக்கிறது.

குற்றவியல் சட்ட வரையறையின் கீழ், இனப்படுகொலையில் "குழுவின் உறுப்பினர்களைக் கொல்வது அல்லது அதன் உடல் அழிவைக் கொண்டுவருவதற்காக கணக்கிடப்பட்ட வாழ்க்கை நிலைமைகளை வேண்டுமென்றே சுமத்துவது" மட்டுமே அடங்கும்.

சட்ட மா அதிபரின் ஆசீர்வாதம் இல்லாமல் இனப்படுகொலைக் குற்றச்சாட்டு குறித்த எந்த வழக்கையும் தொடர முடியாது, மேலும் 'குற்றவியல் கோட்' இனைத் திருத்தம் செய்யும் வகையிலான எந்தவொரு பரிந்துரைகளையும் விசாரணைக் குழு மேற்கொள்ளவில்லை.

"இந்த விசாரணை ஒரு உள்நாட்டு விசாரணையாகும். இதனால் சர்வதேச சட்ட நியாயங்களை இந்த விசாரணைகளில் பிரயோகிப்பதற்கான எந்த ஆணையும் இங்கு இல்லை. இந்த விசாரணையும் அதன் முடிவுகளும் கனடிய சட்ட வரையறைகளுக்குள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் கனடா, இனப்படுகொலைக்கான அனைத்துலகச் சட்டத்துக்குள் சிக்குவதைத் தவிர்ப்பதற்கான வகையில் இந்த விசாரணை கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

□ 2009 ஒக்ரோபர் மாத இறுதியில்.

கனடாவில் அமையப் போவது சிறுபான்மை அரசா?

சிறுபான்மை அரசாங்கங்கள் கனடாவில் தேசிய மட்டத்தில், மாகாண மட்டங்களில் பல தடவைகள் அமைந்திருக்கின்றன. இன்று பெரும்பான்மை ஆசனங்களை வென்று எந்த ஒரு கட்சியும் அறுதிப் பெரும்பான்மை பலத்துடன் ஆட்சியமைக்கும் வாய்ப்புக் காணப்படவில்லை என்று கருத்துக் கணிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையில் தொங்கு பாராளுமன்றம் எவ்வாறு செயற்படக்கூடும் என்பதில் அரசியல் ஆய்வாளர்கள் கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்.

பொதுவாகத் தேர்தலில் அதிக எண்ணிக்கையிலான இடங்களை வென்று அறுதிப் பெரும்பான்மை பலத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட கட்சி அரசாங்கத்தை உருவாக்கும். அப்படியல்லாத பட்சத்தில் அறுதிப் பெரும்பான்மை கிடைக்காவிடின் கூடுதலான ஆசனங்களைப் பெற்ற கட்சி ஒன்று வேறு கட்சிகளின் ஆதரவோடு பெரும்பான்மை பலத்தை நிரூபிக்க முடியுமாயின் அந்தக் கட்சி அரசு கட்டில் ஏறுவதையும் காணுகிறோம்.

ஆட்சி அமைக்கும் கட்சிக்கு ஆதரவளித்த கட்சி அல்லது கட்சிகள் ஆட்சியைத் தொடர அனுமதிக்கும் வரை அந்த அரசாங்கம் உயிர் வாழும். பொதுவாக இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகள் வரை இவ்வகையில் அமைந்த சிறுபான்மை அரசுகள் தாக்குப்பிடிப்பதற்கான கால எல்லை நீளுவது வழக்கம்.

இந்தக் காலகட்டத்தில், வரவுசெலவுத் திட்டம், நம்பிக்கை வாக்கெடுப்பு ஆகியவற்றை ஆளும் கட்சி வெற்றிகரமாகத் தாண்ட வேண்டும். பிரச்சினையான சந்தர்ப்பங்களின் போது அரசாங்கம் தான் கவிழ்க்கப்படுவதைத் தடுப்பதற்காகத் தனது ஆட்சிக்கு ஆதரவளித்த கட்சியோடு அல்லது கட்சிகளோடு உடன்பாடு காண முயலும்.

இந்த வேளைகளில்தான் ஆதரவளித்தவர்கள் தங்களது கொள்கை சார்ந்த விடயங்களில் சிலவற்றையாவது நிறைவேற்ற சிறுபான்மை அரசைப் பயன்படுத்தி வெற்றி காண முனைகிறார்கள்.

இந்தச் சமயங்களில் பொது உடன்பாடு எட்டப்படாத வேளைகளில், ஆட்சி நிலவ ஆதரவளித்த கட்சிகள் அரசுக்கு அளித்த ஆதரவை மீளப்பெறுகிற வேளையில் அரசாங்கம் வீழ்ச்சியடையும், மற்றொரு தேர்தலைச் சந்திக்கும் சூழ்நிலை ஏற்படும்.

கனடியர்களுக்கு இவ்வகையான சிறுபான்மை அரசாங்கங்கள் குறித்த அனுபவங்கள் நிறைய உண்டு. அவ்வாறான ஆட்சி அமைவதன் மூலம் மக்கள் நலத் திட்டங்கள் பலவற்றை நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்று வாதிடுபவர்களும் உள்ளார்கள். உண்மையில், சிறுபான்மை அரசுகள் பெரும்பாலும் மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் சட்ட மசோதாக்களை உருவாக்கவல்லவை என்பதில் எந்த ஐயமும் கிடையாது.

1960 களில், லெஸ்டர் பியர்சனின் சிறுபான்மை லிபரல் அரசு, எதிர்க்கட்சியான என்டிபியின் ஆதரவுடன், புகழ் வாய்ந்த இலவச மருத்துவத் திட்டத்தை உருவாக்கியது. அந்த திட்டத்தை உருவாக்க முன்னின்று போராடிய அன்றைய என்டிபி தலைவர் ரொமி டக்ளஸ் இன்றும் கனடிய மக்களால் போற்றப்படுகிறார்.

1970 களில், என்டிபியால் உந்தித் தள்ளப்பட்ட பியர் ட்ரூடோவின் சிறுபான்மை லிபரல் ஆட்சி, அரசுக்குச் சொந்தமாக பெட்ரோ கனடா எண்ணெய் நிறுவனத்தையும், தேசியவாத அந்நிய முதலீடுகளுக்கான மறுஆய்வு நிறுவனத்தையும் உருவாக்கியது.

2009 ஆம் ஆண்டில், ஸ்டீபன் ஹார்ப்பரின் சிறுபான்மை பழமைவாதக் கட்சி அரசாங்கம், எதிர்க்கட்சியான லிபரல்களின்

ஆதரவுடன், கடுமையான பொருளாதார மந்தநிலையை எதிர்கொள்வதற்காக பில்லியன் கணக்கான டொலர்களை செலவீனங்களுக்காக முதலிட்டு பாரிய பற்றாக்குறைகளை உள்ளடக்கிய வரவு செலவுத் திட்டத்தை உருவாக்கியது.

இந்த எல்லா நிகழ்வுகளிலும், அன்றைய சிறுபான்மை அரசாங்கங்களை அதிக எண்ணிக்கையிலான ஆசனங்களைக் கொண்ட கட்சியே ஆளும் கட்சியாக இருந்து வழி நடத்தியிருக்கிறது.

ஆனால் சமீபத்திய மாகாண அரச தேர்தல்களில், தொங்கு பாராளுமன்றங்கள் அமைந்து சிறுபான்மை அரசுகளுக்கு ஆட்சி புரிய வழிவகுத்தன, அங்கு அதிக ஆசனங்கள் பெற்ற கட்சியால் ஆளும் கட்சியாக அமைந்து அரசை உருவாக்க முடியவில்லை.

1985 ஆம் ஆண்டு ஒன்றாறியோ மாகாண அரச தேர்தலின் பின்னும் இவ்வாறான விடயம் ஒன்று நிகழ்ந்தது. அதில் முற்போக்கு பழமைவாதக் கட்சியினர் வேறு எந்த ஒரு கட்சியையும் விட அதிக இடங்களைப் பெற்றனர்.

முதல்வர் ஃபிராங்க் மில்லரின் முற்போக்கு பழமைவாதக் கட்சியினர் அந்த தேர்தலில் வெற்றி பெற்றிருந்தனர்.

ஆனால் எதிர்க்கட்சிகளான விபரல் கட்சியும், என்டிபியும் நம்பிக்கை வாக்கெடுப்பில் மில்லரின் சிறுபான்மை அரசைத் தோற்கடித்திருந்தனர், புதிய ஆட்சியை அமைக்கும் நோக்கில் இரு கட்சிகளும் நட்புறவு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டனர். மில்லர் ராஜினாமா செய்தார், இரண்டாவது இடத்தில் இருந்த விபரல் கட்சி, என்டிபி ஆதரவுடன் ஒன்ராறியோ மாகாண அரசு ஆட்சிக்கட்டில் ஏறியது.

இந்தச் சூத்திரத்தின் அடிப்படையில் பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவில் 2017 ஆம் ஆண்டு மாகாண அரசு தேர்தலுக்குப் பிறகு இரண்டாவது பெரும்பான்மை ஆசனங்களைப் பெற்ற என்டிபி ஓர் ஆசனத்தைப் பெற்ற பசுமைக் கட்சியின் ஆதரவுடன் பெரும்பான்மை இடங்களைப் பெற்ற விபரல்களின் அரசைத் தோற்கடித்து தமது ஆட்சியைத் தக்க வைத்திருக்கிறது.

கிறிஸ்டி கிளார்க்கின் விபரல்கள், பசுமைக் கட்சி - என்டிபி எதிர்ப்பால் BC மாகாண ஆளுமன்றில் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். முதல்வர் கிளார்க் ராஜினாமா செய்தார், இரண்டாவது இடத்தில் இருந்த என்டிபியினர், பசுமைக் கட்சியினரின் ஒரு ஆசன ஆதரவுடன் மாகாணத்தின் லெப்டினன்ட் கவர்னரால் அரசாங்கத்தை அமைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். அதற்கிணங்க அவர்கள் ஆட்சியை அமைத்தனர். இன்றும் தொடர்கிறது அவர்களது ஆட்சி!

ஒன்ராறியோ, பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா உதாரணங்களில் எதிர்க்கட்சிகள் தங்களுக்குள் இணைந்து ஆட்சியை அமைத்து தங்களது நடவடிக்கைகளை நியாயப்படுத்தினர், பெரும்பான்மை வாக்காளர்கள் மாற்றத்திற்காக வாக்களித்துள்ளனர் என்ற வாதத்தை அவர்கள் தூக்கி முன்னால் நிறுத்தினர்.

2008 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் ஹார்ப்பரின் பழமைவாதக் கட்சியினர் வெற்றி பெற்றாலும், அவர்களுக்கு அறுதிப் பெரும்பான்மை பலம் இருக்கவில்லை.

இன்று (21.10.2019) நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் 43 ஆவது கனடியப் பொதுத் தேர்தலில் அதிக ஆசனங்களைப் பெற்று முதலிடம் வகிக்கும் கட்சி அரசாங்கத்தை உருவாக்க வேண்டும்

என்பதற்குச் சட்ட ரீதியான அல்லது அரசியலமைப்பு ரீதியிலான எந்தத் தேவையும் கிடையாது.

எந்தக் கட்சியின் தலைவருக்கு சபையின் நம்பிக்கை உள்ளது என்ற முடிவே இங்கு முக்கியமானது. இறுதியில் பெரும்பான்மையான பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எந்தக் கட்சி ஆட்சி அமைக்கும் என்று தீர்மானிக்கிறார்களோ அந்தக் கட்சியாலோ அல்லது அந்தக் கட்சிகளோடு இணைந்த கூட்டின் மூலமே அரசு அமைக்கப்படும்.

பழமைவாதக் கட்சித் தலைவர் ஆன்ட்ரூ ஷீயர் தனது கட்சி சில வேளைகளில் கூடுதல் ஆசனங்களைப் பெற்றாலும் லிபரல்களும், என்டிபியினரும் இணைந்து சபை நம்பிக்கையை நிலைநாட்டி அரசை அமைத்துவிடுவார்கள் என அச்சம் கொள்ள ஆரம்பித்துவிட்டார். அதிக ஆசனங்களை லிபரல்கள் பெறுவார்கள் என்று தற்போதைய பெரும்பாலான கருத்துக் கணிப்புகள் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது இன்னோர் விடயம்.

இதில் பதறுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. சனநாயகத்தில் கூடுதல் ஆசனங்களைப் பெற்ற கட்சிகள் ஒன்றாக இணைந்தோ அல்லது வெளியில் இருந்துகொண்டு ஆதரவளித்தோ ஆட்சியை அமைப்பது வழக்கமான விடயம். இதனை யாரும் போட்டு குழப்பியடிக்கத் தேவையில்லை!

□ 2019 ஒக்ரோபர் 21 இல் எழுதப்பட்டது.

சமாதானத்திற்கான இணையாள் இல்லை: இஸ்ரேலும் - பாலஸ்தீனமும்

இந்தக் கட்டுரை பிரசுரிக்கப்படும் வேளையில் இஸ்ரேலிய தேர்தல் முடிவுகள் அனைத்தையும் முழு உலகமும் அறிந்திருக்கும். பிரதமர் நத்தனியாகு மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பார். ஆனால் இந்தத் தேர்தலில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போட்டி என்பது வலதுசாரிக் கட்சிகளுக்கு இடையிலானது என்பதே இங்கு ஆழ்ந்து பார்க்க வேண்டிய விடயமாகிறது.

இஸ்ரேலின் அரசியல் வரைபடத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதற்கென வழக்கமான தொடர்ச்சியான வரைமுறை என்று ஒன்று கிடையாது. அடிப்படையில் முற்போக்கு சக்திகள் விரும்புகின்ற பகுதி விடுபட்ட பகுதியாகவும் மிக முக்கிய பகுதியாகவும் உள்ளது என்றே கூற வேண்டும். இங்கு முழுமையான இடதுசாரிகளும், முற்போக்கு சார் இடதுசாரிகளும் எண்ணிக்கையில் மிகவும் சிறியதாகவே இருக்கிறார்கள். இதற்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாக இஸ்ரேலிய அரசியல் கட்டமைப்பு உருவாக்கத்தையும் கொள்ள வேண்டும்.

இஸ்ரேல் என்ற நாட்டின் மக்கள் தொகை பன்னிரண்டு மில்லியன்கள். ஆனால் இந்த பன்னிரண்டு மில்லியன் மக்கள் தொகையில், ஏழு மில்லியன் மக்களே இஸ்ரேலிய குடியுரிமையைக் கொண்டவர்கள் ஆவர். மற்றையோர் குடியுரிமை கொண்ட மக்கள் அல்ல! அவர்கள் இஸ்ரேலினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதிகளான மேற்குக்கரை, காசா போன்ற பிரதேசங்களில் வாழும் பாலஸ்தீனியர்கள்!

இந்த ஏழு மில்லியன் இஸ்ரேலிய குடிமக்கள் மத்தியில், ஏறக்குறைய ஒன்றரை மில்லியன் இஸ்ரேலிய குடியுரிமை கொண்ட பாலஸ்தீனியர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இஸ்ரேலியர்களுக்கு மத்தியில் வாழ்பவர்கள். முக்கியமாக ஜெருசலத்தில் பெரும்பகுதியினர் உள்ளனர். ஆனால் தற்போதெல்லாம் அந்த பாலஸ்தீனியர்களில் பெரும்பான்மையோர் இஸ்ரேலியத் தேர்தலை முற்றிலும் வெறுத்த நிலையில் பார்க்கின்றார்கள். வாக்களிக்கத் தகுதி படைத்த பாலஸ்தீனியர்களில் அரைவாசிப் பகுதியினர் மட்டுமே இந்தத் தேர்தல்களின்போது வாக்களிக்கின்றார்கள்.

எனவே அடிப்படையில் இஸ்ரேல் என்ற யூத அரசு நிறுவனத்தை பலமாகக் கட்டிக்காப்பாற்ற முனையும் சியோனிஸ்ட்டுக்களுக்கே அங்கு ஆளுவதற்கான உரிமை விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஏனெனில் இஸ்ரேல் என்ற நாடு உருவாக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்தே அங்கு யூத இனப் பெரும்பான்மைதான் நிலைநிறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆனால், அவ்வாறான யூத தனித்துவத்தையும், மாண்பையும் கடைப்பிடிக்கும் சியோனிச இயக்கத்தின் உள்ளும் பல்வேறுவகைப் பார்வைகள் உள்ளன. பல்வேறு கட்சிகள் இயங்கும் ஜனநாயக யூத அரசு என்பது யூத தனித்துவம், இஸ்ரேல் யூதர்களுக்கே உரித்தான தனித்த நாடு என்ற கருத்தை ஊக்குவிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற சிறந்த வழியாகும் சியோனிச நிகழ்ச்சி நிரல் என்று அதனைச் சாடுகின்ற அரசியல் அவதானிகளது கருத்துகளையும் நாம் அவதானிக்க வேண்டியுள்ளது.

இஸ்ரேல் என்ற நாட்டில் உள்ள அனைத்து அரசியல் கட்சிகளும் உள்ளடக்கத்தில் ஒன்றாயிருப்பதாக அவ் அவதானிகள் கூட்டுகிறார்கள். அது என்னவெனில் இஸ்ரேலில் வாழும் மக்களில் யூதர்கள் என்ற இனம் மட்டுமே கூடுதல் உரிமைகளைப் பெறுகின்றார்கள். மற்றும் யூத இனத்தை சாராத அனைவரையும் நிறுவப்பட்ட யூத அரசு இரண்டாந்தரக் குடிமக்களாக என்று சொல்லி அதிகாரத்தைச் செலுத்துகிறது. இதனை எந்தவொரு மறுப்பும் இல்லாது ஏற்றுக்கொண்ட கட்சிகளாகவே அனைத்துக் கட்சிகளும் திகழ்கின்றன. நான் இங்கு தீவிர இடதுசாரிக் கட்சிகளை இதற்குள் கொள்ளவில்லை.

நாம் வேறொரு நாட்டில் இவ்வாறு வாதம் புரியும், சித்தாந்தம் பேசும் கட்சிகளை எவ்வாறு அளக்கின்றோம்? ஒரு தேசமானது ஓர் இனத்துக்கு, ஒரு தேசியத்துக்கு, ஒரு மதத்துக்கு, ஓர் இனக் குழுவுக்கு மட்டும்தான் சொந்தமானது என்று சொன்னால் நாகரிக உலகில் என்ன நிகழும்? எனவே இத்தகைய கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு முழுமையான அர்த்த பரிமாணத்தில் ஒன்றுபட்டுச் செயல்படும் கட்சிகளை தீவிர வலதுசாரித்துவம் கொண்ட இனவாதக் கட்சிகளாகவே நாம் நோக்கலாம்.

இஸ்ரேலிய அரசியல் அரங்கில் இன்றுமொரு விடயத்தையும் பார்க்கலாம். அவை பொருளாதாரக் கேள்விகள் மற்றும் சமூகக் கேள்விகள் என்பதாகும். அடுத்தது தேசியப் பிரச்சினை அல்லது பாதுகாப்புக் கேள்விகள் பற்றியதாகும். இங்கு தீவிர வலதுசாரி, இனவெறிக் கட்சிகளின் உறுப்பினர்களுக்கு சமூக நலன், குறைந்தபட்ச ஊதியம் மற்றும் வேலையில்லாப் பிரச்சினை போன்ற விடயங்களில் பாராளுமன்றத்தில் உள்ள பாலஸ்தீன உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்புத் தேவைப்படுகின்றது. இதில்தான் புதுமையான வேறுபாடுகளைக் காணலாம். அது தான் பாலஸ்தீன மாநில பிரச்சினை, யூதர்கள் அல்லாத மக்களின் சம உரிமைகள், என்று வரும்போது, மிகவும் தீவிரமாக எதிர்ப்பக்க நிலையெடுத்துச் செயற்படுவார்கள்.

இஸ்ரேல் என்ற நாட்டை மேற்கு ஐரோப்பிய ஜனநாயகத்தோடு ஒப்பிடும் பொழுது இலகுவான, மென்மையான ஒரு சமூக ஜனநாயகமாக, மென்மை பொருந்திய நலன்புரி அரசு என்று இஸ்ரேலிய வார்த்தைகளில் சொல்லிவிடலாம். ஆனால் சிந்திப்பதற்கு நிறைய உள்ளது. அது என்னவெனில் இஸ்ரேல் தன்னை யூத நிலமாகவும், யூத மக்களை மட்டுமே நேசிக்கின்ற ஒரு யூத அரசாகவும், அதன் மக்கள் தொகைப் பெரும்பான்மையை யூதத்தாலேயே கட்டியாள நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

இதனை உறுதி செய்யத் தந்திரமான வழியை யூத தேசம் தேர்ந்தெடுக்கின்றது. பாலஸ்தீன மக்களைக் கட்டுப்படுத்த மிக நுட்பமான முறையில் அது செயற்படுகிறது. உலகத்துக்குத் தன்னை மேம்பட்ட ஜனநாயகவாதியாகக் காட்டியபடி தனது ஆக்கிரமிப்பைத் தொடர்கிறது. ஆனால் இஸ்ரேல் என்ற நாடு ஆக்கிரமிப்புக்கு முடிவு கட்ட விரும்புவதாகத் தோற்றம்

மஹ்மூத் அப்பாஸ்

தந்து, பாலஸ்தீனியர்களுடன் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடர விரும்புவதாகவே அரசியல் அரங்கில் காட்சிகளை நகர்த்திய வண்ணம் இருப்பதையும் நாம் அவதானிக்கலாம்.

இத்தகைய கொள்கைகளை முன்னெடுப்பதில் இஸ்ரேலில் தொழிற் கட்சி முக்கிய பங்காற்றி வந்திருக்கின்றது. ஹிட்சாக் ராபின் மற்றும் எகுட் பாரக் போன்ற முன்னாள் இஸ்ரேலிய பிரதம மந்திரிகள் இவற்றைத் திறம்படச் செய்ததாகச் சில அரசியல் ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

எகுட் பாரக் இத்தகைய நாடகத்தைத் தீவிரமாக அரங்கேற்றம் செய்கிறார். நடைமுறைக்கேற்ற சியோனிஸம் என்று யூத சித்தாந்தத்துக்கு புதிய வடிவம் கொடுக்கிறார். இரண்டாவது இன்டிபாடா கிளர்ச்சி இயக்கம் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் நெருக்கடியைக் கொண்டு வந்த பொழுது அவர் கையாண்ட அணுகுமுறை இது!

போலிப் பேச்சுவார்த்தைகள், போலிச் சமாதான முயற்சிகளை முன்னாலே வைத்துக்கொண்டு பின்னாலே தங்களது உண்மைக் காரியங்களை ஆற்றுகிறார்கள். பராக் சொன்னார்! நான் பாலஸ்தீனியர்களுக்கு மிகச் சிறந்த தீர்வொன்றை வழங்கப் போகின்றேன். அவர்களால் தங்களுக்குக் கிடைக்கவுள்ள இச் சிறப்பான வாய்ப்பை மறுக்க முடியாது! அத்தகைய வாய்ப்பை உருவாக்கப் போகின்றேன், என்றார். அவர் பேச்சுவார்த்தைகளில் அந்த வாய்ப்பை அடிப்படையாக வைத்து இந்தத் தீர்வை

எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் அல்லது இதை விட்டு விலகுங்கள் என்று கூறினார். இந்த வாய்ப்பைப் பற்றி எந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளும் இருக்கப் போவதில்லை; நீங்கள் இதை ஏற்க வேண்டும் என்று மேலும் உரைத்தார்.

இந்த வாய்ப்பு உண்மையில் பாலஸ்தீனியர்களுக்கு இறையாண்மையைக் கொடுக்கவில்லை. இது ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களான மேற்குக்கரை, காசா போன்றவற்றில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சுயாட்சியை வழங்குவதாக மொழிந்தது. ஆனால் அதனைச் சூழ்ந்து எல்லா பக்கங்களிலும் புவியியல் ரீதியாக இஸ்ரேல் இருக்கின்றது. தன்னால் சூழப்பட்ட நிலத்தை பாலஸ்தீனியர்களுக்கு இராணுவமற்ற சூனியப் பிரதேசமாகக் கொடுக்கிறது. ஆனால் சுற்றி வளைத்து ஆயுதங்களுடன் முற்றுகைக்கு உள்ளாக்குகிறது!

பாலஸ்தீனியர்களால் அன்று அந்தத் திட்டம் நிராகரிக்கப்பட்டது. அந்த வேளையில் பாலஸ்தீன அதிகார சபையின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்தவர் யசீர் அராபத். அராபத் கூட ஒருவேளை எந்த ஒரு இஸ்ரேலியப் பிரதமரும் பராக் போன்று இவ்வாறான வாய்ப்பு ஒன்றினைத் தரப் போவதில்லை என்று நினைத்திருக்கக் கூடும். ஆனால் பராக் இவ்வாறு கூறினார்! “There is no partner for peace” என்று!

பாலஸ்தீனர்களின் இந்தத் தீர்வு நிராகரிப்புக்குப் பின் “சமாதானத்திற்கான இணையாள் இல்லை” என்ற வாசகம் இஸ்ரேலிய அரசியலில் மிகப் பிரசித்தமான சொல்லாடலாக இஸ்ரேலின் சகல அரசியல் தரப்புக்களாலும் பயன்படுத்தப்பட ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

ஆனால் நடைமுறையில் இஸ்ரேலிய அரசியலில் இடது, வலது, மத்தி என்ற சகல சித்தாந்தங்களை உள்ளடக்கியவர்களாலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் காலனித்துவமே நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது பாலஸ்தீனர்களை நோக்கி!

□ 2013 சனவரி நடுப்பகுதியில் இலண்டன் ‘ஒரு பேப்பர்’ ஏட்டில் வெளியான கட்டுரை

ஊடகவியலாளர் Aaron Berhane

ஊடகவியலாளர் Aaron Berhane தனது மூன்று சொந்தச் சகோதரர்களை எரித்திரிய விடுதலைப் போரில் இழந்திருக்கின்றார். அவரது மனைவி நான்கு சகோதரர்களை இழந்திருக்கின்றார். Aaron Berhane கூட்டத்தில் உரைத்ததை முடிந்தளவு சொல்ல முனைகின்றேன்.

1890 ஆம் ஆண்டுகளில் எரித்திரியாவை இத்தாலி கைப்பற்றிக் கொண்டது. 50 வருடங்கள் இத்தாலியின் எரித்திரியா மீதான காலனித்துவ ஆட்சி தொடர்கிறது. இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் முடிவில் இத்தாலி தோற்கடிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பிரிட்டன் 12 ஆண்டு காலம் எரித்திரியாவைத் தனது பிடிக்குள் கொண்டு வருகிறது. 12 ஆண்டு கால முடிவில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதியத்தியம் எரித்திரியாவை எதியோப்பியாவுடன் இணைந்த சமஷ்டி அரசாக பிரகடனப்படுத்திவிட்டுச் செல்கிறது.

அன்றைய நிலையில் எதியோப்பியாவின் மக்கள் தொகை 60 மில்லியன். எரித்திரிய குடிசனத் தொகை 4 மில்லியன். எரித்திரியாவில் 9 மொழிக் குடும்பங்கள். இதில் 50 வீதமானோர் கிறிஸ்தவர்கள். மீதி 50 வீதமானோர் முஸ்லிம்கள். ஆனாலும் அவர்கள் அனைவரும் மதப்பிறழ்வில்லாமல் அமைதியாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவர்கள். ஆயினும் எரித்திரிய சமஷ்டி அரசுக்குள் எதியோப்பியா தனது மேலாண்மையை நிலைநாட்டுதற்காய் மத முரண்பாடுகளைக் கூர்மையடைய வைத்தது பல வழிகளில்.

Aaron Berhane

1961 இல் எதியோப்பியா சமஷ்டி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மீறித் தனது மேலாண்மையை நிறுவவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிறது. அந்தச் சமயத்தில் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய எரித்திரியர்கள் சிலரால் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது எரித்திரிய விடுதலைப் போராட்டம். ELF, EPLF என்ற போராளிக் குழுக்கள் தோற்றம் பெறுகின்றன.

இந்த இரு குழுக்களுக்குள்ளும் சண்டை மூண்டு எரித்திரியர்கள் தங்களுக்குள்ளே மோதிக்கொண்டு மடிகிறார்கள். இது எரித்திரிய வரலாற்றில் மிகவும் மோசமான காலகட்டம். இறுதி முடிவில் EPLF தனது ஏகப் பிரதிநிதித்துவத்தை நிலைநாட்டிக் கொள்கிறது.

EPLF 1978 இல் எரித்திரியாவின் 90 வீத நிலப்பரப்பைத் தனது பிடிக்குள் வைத்திருக்கின்றது. அஸ்மாரோ, மசோலா என்ற கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதிகள் அதனுள் உள்ளடங்கும். இந்தப் போராட்ட காலகட்டங்களில் எரித்திரியாவுக்கு ஆதரவளித்து வந்திருக்கிறது சோவியத் யூனியன். ஆனால் இங்கு காட்சி மாறுகிறது. இப்பொழுது சோவியத் யூனியன் பக்கம் மாறி எதியோப்பியாவின் பக்கம் சாய்கிறது. இராணுவ உதவிகளைக் கொட்டிக் குவிக்கிறது எதியோப்பியாவுக்கு சோவியத் யூனியன்.

எதியோப்பியாவின் படையெடுப்புக்குத் தாக்குப் பிடிக்க முடியாத எரித்திரியா பின்வாங்குகிறது தோல்வியைத் தழுவிக்கொண்டு! EPLF இன் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதி சுருங்குகிறது 10 வீதத்தால்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் EPLF இன் முக்கியஸ்தர்கள் பலர் கட்சி மாறி இணைந்து கொள்கிறார்கள் எதியோப்பிய அரசோடு. இன்னும் பலர் விலகிச் சென்று விடுகின்றனர். ஆயினும் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மலைப்பிரதேசங்களில் நிலை கொண்ட போராளிகள் தொடர்ந்து போராடுகிறார்கள் எவ்வித விட்டுக்கொடுப்புமின்றி. அவர்களை முற்றாக அழித்துவிட முடியவில்லை எதியோப்பிய அரசால்.

1989 இல் கொர்ப்சேவின் ஆட்சிக் காலத்தில் கிளாஸ்நோஸ்ற், பெரஸ்ரோறிக்கா என்று மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு சோசலிச ஆட்சிக் கொள்கைகள் மாற்றம் பெற்று சோவியத் யூனியன் உடைகிறது. ரசியாவின் வெளி விவகாரக் கொள்கைகளில் நிறைய மாற்றங்கள் ஏற்படுகிறது. அதன் காரணமாக எதியோப்பியாவுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்த இராணுவ உதவிகள் ரசியாவால் நிறுத்தப்படுகின்றன. மீண்டும் எரித்திரிய EPLF மீண்டெழுந்து தனது நிலத்தைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருகிறது. 1991 இல் இது நிகழ்ந்தாலும் 1993 இல் எரித்திரியா உத்தியோகபூர்வமாகத் தனது சுதந்திரப் பிரகடனத்தைச் செய்து முடிக்கின்றது.

குறிப்பு: ஏப்ரல் 6, 2012 அன்று ஸ்காபுரோ நகர மண்டபத்தில் 'விழுங்கப்பட்ட விதைகள்' என்ற திருக்குமரன் எழுதிய கவிதைத் தொகுப்பு, மற்றும் 'தமிழர் கண்ணோட்டம் - பொங்கல் மலர்' ஆகிய நூல்களுக்கான அறிமுக நிகழ்வு படைப்பாளிகள் கழகத்தால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்த நிகழ்வில் எரித்திரிய நாட்டைச் சேர்ந்தவரும், கனடாவில் வசித்து வருபவருமான ஊடகவியலாளர் Aaron Berhane சிறிது நேரம் உரையாற்றியிருந்தார். எற்கனவே அறிந்திருந்த எரித்திரியப் போராட்டம் நினைவுகளில் மழுங்கிப் போயிருந்த வேளைகளில் அவர் தூசி தட்டி அதனை ஞாபகப்படுத்துவது போன்றிருந்தது எனக்கு. அவர் பேசியதன் விளைவாக ஏப்ரல் 8, 2012 அன்று எனது முகநூலில் இதனை எழுதியிருந்தேன்.

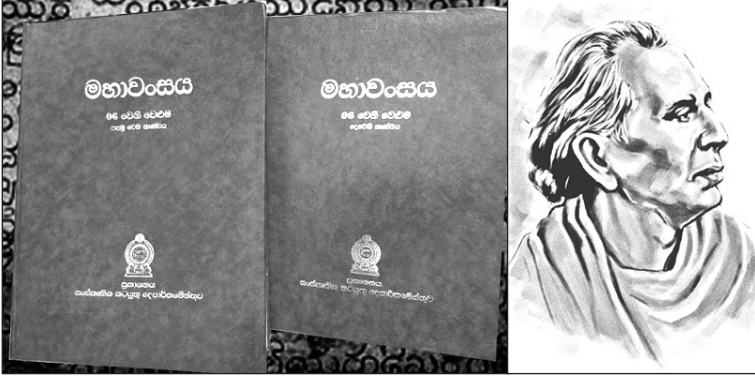

மகாவம்சத்திலிருந்து சிங்கள தேசியவாதத்தை நோக்கி

அமெரிக்காவில் வாழும் 'அர்ஜுனா குணரத்னா' என்ற சிங்கள எழுத்தாளர் மகாவம்சத்திலிருந்து சிங்கள தேசியவாதத்தை நோக்கி எவ்வாறு சிங்கள மக்களின் உணர்வுகள் கட்டமைக்கப்பட்டு வந்துள்ளன என்பது குறித்து எழுதிய கட்டுரையொன்றினை சாரமாகக் கொண்டு 'வியூகம்' இதழில் கட்டுரையொன்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. (ஆதார நூல்: வியூகம், இதழ் 2, கட்டுரை: வரலாற்றுப் பிரக்ஞையின் உருவாக்கம்; மகாவம்சத்திலிருந்து சிங்கள தேசியவாதத்தை நோக்கி). அக்கட்டுரை குறித்தே இங்கு பேசப்படுகிறது.

சிங்கள மக்கள் தம் கற்பனையில் தங்களது வரலாறு தொடர்பான ஐதீகங்களை, உணர்வுகளை எவ்வாறு பற்றிப் பிடித்துள்ளார்கள்? அது அவர்களது ஆழ்மனதில் எவ்வாறு புதைந்து கிடக்கின்றது? என்பவை குறித்துப் பல ஆதாரங்கள் பேசப்படுவது வழக்கம். முக்கியமாக ஆய்வாளர்களால், எழுத்தாளர்களால் இவை குறித்த ஆக்கங்கள் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்தும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறான ஐதீகங்களுக்கு அடிப்படையாக முன்வைக்கப் படுவதில் விஜயன், துட்டகைமுனு கதைகள், இலங்கைக்குப் புத்தர் மேற்கொண்டதாகக் கூறப்படும் மூன்று விஜயங்கள் தொடர்பான புராணக் கதைகள் மிகவும் பிரபல்யம் படைத்தவை. இவ்வாறான வரலாற்றுக் கதைகளில் ஆறாம் நூற்றாண்டில் எழுதியதாகக் கருதப்படும் 'மகாவம்சம்' அதி முக்கியத்துவம் படைத்தது.

மகாவம்சம், அந்காரிக தர்மபாலா

எனவே இதில் சிங்கள மக்களது வரலாற்று உணர்வு (பிரக்ஞை) குறித்துப் பெருமதி உணர்வுகளுக்கூடாக அதீதமாகக் கருத்துக் கூறுபவர்கள் அதன் அடிப்படையான அம்சங்களில் பெரும் மாறுதல்களுக்குள்ளாகாமல் அந்த உணர்வு தொடர்வதாகவே எழுதியுள்ளார்கள். கடந்த காலம் என்பது நிகழ்கால அரசியல் தேவைகள், சூழல்கள், நிர்ப்பந்தங்கள் என்பனவற்றின் மேல் கட்டியெழுப்பப்பட்டதாகக் கொள்ளலாமா? கடந்த காலம் என்று நாம் குறிப்பிடுகின்ற போது தற்போது நாம் எழுதுகின்ற, எழுத முனைகின்ற கடந்த கால வரலாறு பற்றியதே என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளுதல் அவசியமானது.

கிறிஸ்தவம், கத்தோலிக்கம், மேற்குமயமாதல் போன்ற ஆதிக்கங்கள், ஊடுருவல்களுக்கு எதிராகப் பௌத்த சிங்கள மக்களை எழுச்சி கொள்ள வைப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட அணுகுமுறையானது அவை பிரச்சினை தராதவையாக மாறிவிட்ட பின்னரும் கூட வேறு வகையான விடயங்களுக்காகத், தேவைகளுக்காக இதே அணுகுமுறை பயன்படுத்தப்படலாம் என்பதை எமக்குப் புலப்படுத்துகிறது.

பௌத்த மறுமலர்ச்சியின் தந்தை என்று கூறப்படுகின்ற 'அந்காரிக தர்மபாலா' பௌத்த மறுமலர்ச்சிக்கான எடுகோள்களை மேற்கு நாட்டவர்களது கீழைத்தேசம் தொடர்பான கருத்துருவாக்கங்களில் இருந்தே பெறுகின்றார். பௌத்த மறுமலர்ச்சி என்பதுதான் நவீன சிங்கள தேசியவாதத்துக்கான அடித்தளத்தை இட்டது. ஆனால் சிங்கள மக்களது இந்த வரலாற்று உணர்வானது

ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றல்ல. அதே சமயம் மாறிவரும் சமூக, பொருளாதார, வரலாற்றுக் கட்டுமானங்களில் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்ற வேளையில் ஏற்கனவே உள்ள அம்சங்களையும் உபயோகித்துத் தற்போது உருவாக்கப்பட்டதே இந்த வரலாற்றுப் பிரக்ஞை (உணர்வு) என்பதாகக் குணரத்தினா எழுதிய கட்டுரையின் மையப்பொருள் அமைகிறது.

மகாவம்சம், நவீன வரலாற்று ஆசிரியர்கள் இதற்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தினை வைத்துக் கொண்டுதான் இலங்கையின் வரலாறு தொடர்பான பொது மக்கள் தளத்திலான உரையாடல்கள் அமைகின்றன.

பாடசாலை மாணவர்கள் - பாடங்கள், பொதுமக்கள், அரசியல்வாதிகள், ஆன்மீகவாதிகள் பயன்படுத்தும் சொல்லாடல்கள். நாடகம், இலக்கியம், ஜனரஞ்சக சினிமா வெளிப்படுத்தும் உரையாடல்கள்.

ஆரிய இனக் கோட்பாடு

இது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் உருவாக்கப்பட்ட கோட்பாடு. வட இந்தியாவில் இருந்துவந்து குடியேறிய ஆரியர்களது வாரிசுகளாக, வழித்தோன்றல்களாகச் சிங்கள மக்கள் உருவாக்கப்படுகிறார்கள். இந்தக் கருத்துருவாக்கத்தைப் பௌத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் தந்தையென்று கருதப்படும் அநகாரிக தர்மபாலாவே 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் பிரபல்யப்படுத்தினார். இதற்கான ஆதார ஊற்று மகாவம்சமே. இதன் மூலம் 2,500 வருடங்களை உள்ளடக்கிய தொன்மையான வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தைச் சிங்கள மக்கள் இலங்கையில் பாத்தியதை கோர முடிகின்றது.

கர்ண பரம்பரைக் கதைகளின் படி அதற்கூடாக இழையோடி வெளிப்படுத்தப்படுவது என்னவெனில் பௌத்த மதத்தை இலங்கையில் பேணுவதற்காக “தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களாகச் சிங்கள மக்கள் உள்ளார்கள்” என்பதே. ஆரியர் என்ற ஓர் இனம் இருந்தது என்ற கருத்தை இன்று பொதுவாக அறிஞர்கள் ஏற்பதில்லை (இலங்கையில் தமிழர், கா. இந்திரபாலா, பக்.145).

மகாவம்சம் என்ற நூலில் இரு இடங்களில் மாத்திரமே சிங்களம் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தென்னிந்தியப் படையெடுப்புக்கள் எவ்வாறு மாபெரும் சிங்கள நாகரிகத்தின் அழிவுக்குக் காரணமானது என்று கூறி அதற்கு எதிராக முன்னெடுக்கப்பட்ட போராட்டமானது அதனுடன் இணைந்த உலக வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தோடு சேர்ந்து வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது என்பதை இங்கு நாம் நோக்க முடியும். “காட்டுமிராண்டிகளால் இந்தத் தீவு அழிக்கப்படுவதற்கு முன் இந்த அழகிய தீவு ஆரிய சிங்களவர்களின் சொர்க்கமாக விளங்கியது” என அநகாரிக தரம்பாலா கூறுகின்றார்.

இதில் முக்கியமான விடயமாக அவதானிக்க வேண்டியது என்னவெனில் நாம் மக்களது வரலாற்று உணர்வு (பிரக்ஞை) பற்றிக் கலந்துரையாடும் போது புத்திஜீவிகள், மேட்டுக்குடிச் சிந்தனையாளர்களது தாக்கம் பற்றித்தான் உண்மையில் பேசுகிறோம். இது ஒட்டு மொத்த மக்கள் திரளின் கருத்தையும், அபிப்பிராயத்தையும் உள்ளடக்கியிருப்பதாகக் கொள்ளலாமா? அவ்வாறு கொண்டிருப்பதற்கான அவசியம் கிடையாது. அப்படிக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதுமிடத்து அதன் முழுமை குறித்த கேள்விகள் எழுவதற்கான சாத்தியங்கள் பற்றிய வாய்ப்புக்களையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளல் அவசியமானது.

ஒரு சகாப்தத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் கருத்துக்கள் அந்தச் சமுதாயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஆதிக்க சக்திகளின் கருத்துக்களேயாகும் என்ற மார்க்ஸின் சொற்றொடரொன்று குணரத்னாவால் சுட்டப்படுகின்றது.

நவீன சமுதாயத்தில் காணப்படும் போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், பத்திரிகை, ரேடியோ, தொலைபேசி, பாடத்திட்டங்கள், கல்விமுறை போன்றவற்றிற்கூடாக ஆதிக்க சக்திகள் தமக்கான கருத்தியல்களை சமூகத்தில் வலுவாக வேரூன்றி விடுகின்றன. நவீன இலங்கையில் அரசியல்வாதிகள், பௌத்த பிக்குகள், கிராம ஆசிரியர்கள், சித்த வைத்தியர்கள் ஆகியோர் காலனித்துவ ஆட்சியின் போது குறிப்பாக பிரிட்டிஸ் ஆட்சியின் போது அற்ப சலுகைகள், சிறிதளவான பொருளாதார மேம்படுத்தல்கள் போன்றவற்றை ஈட்டிக்கொள்வதில் சிங்களக் குட்டி முதலாளிகள் ஈறாகத் தங்களது பிரதான போட்டியாளர்களாகத் தமிழர்களை நோக்குகிறார்கள்.

எனவேதான் பௌத்த மறுமலர்ச்சி தொடர்பான கருத்தியல் நிலைப்பாடு சாதகமானதாகச் சிங்களக் குட்டி முதலாளிகள், சிங்கள மேட்டுக் குடிகள் ஆகியோரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இங்குதான் நவீன இலங்கையின் முனைப்பாகத் தெரிகின்ற புத்திஜீவி மேட்டுக்குடியின் வரலாற்றுப் பிரக்ஞை என்பது சிங்கள மக்களால் முழுவதுமாகப் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றது. ஆனால் இலங்கையின் பழைய வரலாற்றுக் காலகட்டங்களில் இவ்வாறான அணுகுமுறை சிங்கள மக்களின் வரலாற்று உணர்வு தொடர்பாக எவ்வாறு இருந்திருக்க முடியும் என்பதற்குப் போதிய சாட்சியங்கள் கிடையாது.

இலங்கை வரலாற்றில் பண்டைய இடைக்கால கட்டங்களில் சிங்கள, பாளி மொழிப் படைப்புக்கள் மேட்டுக்குடியைச் சேர்ந்த புத்திஜீவிகளின் எழுத்தாக்கங்களே. எனவே அவை ஒட்டுமொத்த மக்கள் திரளின் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவனவாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் கிடையாது.

இவ்வாறான தொன்மையான பிரதிகள் கூறும் கருத்தியல்கள் மொழி வழித் தேசியவாதத்தில் வெளிப்படும் சிங்களவர் என்ற நவீன தேசியவாதக் குறியீட்டை அதன் அர்த்தத்தில் பிரதிபலிக்கவில்லை.

ஆகவே அந்தச் சமூகம் பௌத்தர்கள் என்ற கற்பிதம் கொண்ட சமூகமாகவே குறைந்தபட்சம் 10 ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் நோக்கப்படுகின்றது. ஏனவே இதற்குள் தமிழர், சிங்களர் என்ற இரு தரப்பாரும் பௌத்தர்களாக நோக்கப்பட்டிருக்கும் வாய்ப்பு உண்டு.

மகாவம்சம் என்பது பௌத்த துறவிகளுக்கான கற்றலுக்காகப் பயன்பட்ட அதேவேளை பயிற்சி முறைகளுக்குமான பிரதியாகவும் அது அமைகிறது. இலங்கையின் வரலாற்றை எழுதும் நோக்கிலான படைப்பாக அது தொகுக்கப்படவில்லை. பௌத்த நிறுவனத்தைப் புனிதப்படுத்தும் நோக்கிலேயே அதன் உருவாக்கம் அமைந்தது.

□ 07.05.2012

4லம்பெயர் சமூகங்கள் என்பதனை எந்த நாட்டினதும், எந்த இனத்தினதும், எந்தச் சமூகத்தினதும் நெருக்கடியான காலகட்டங்களிலும் நாம் அவதானிக்கலாம்.

அண்மைக்கால வரலாறுகளிலே யூதர்கள், குர்தியர்கள், பாலஸ்தீனியர்கள், கிழக்குத் தீமோரியர்கள், தீபெத்தியர்கள், தென் சூடானியர்கள், கொசொவோக்கள், இலங்கைத் தமிழர்கள், கியூபன்கள், மெக்சிக்கர்கள் என இந்தத் தொடர்ச்சி நீண்டு கொண்டேயிருக்கிறது. இவ்வாறு இடம்பெயர்ந்து மேற்குலகில் குடியேறியவர்கள் பொருளாதார ரீதியில் சில அனுகூலங்களைப் பெற்று வாழக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஏகாதிபத்தியம், நவகாலனித்துவம், உலகமயமாதல் போன்ற அனைத்து வடிவங்கள் தொடர்பான எமது விமர்சனங்களைத் தாண்டி இவ்வாறான நாடுகளில் தான் நாங்கள் எங்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற இன்னல்களுக்கு எதிராகப் பேசவும், எழுதவும், போராடவும் கூடியதாக உள்ளது. குறைந்த பட்சம் தாராளவாத ஜனநாயகம் தரும் இடைவெளியில் உலக மனித உரிமை உடன்படிக்கைகளைப் பற்றியாவது பேச முடிகிறது! இருப்பைத் தக்க வைத்துக் கொண்டு மேலும் தொடருவதற்காக!

